

1547

மணி மயக்கர்

ஏப்ரல்

1972.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை ரூ. 60

உங்கள்

மண வைபவங்களுக்குத் தேவையான

- * மின்சாரம்
- * ஒலி பெருக்கி
- * மணமக்கள் சிங்காசனம்

என்பவை சகாயமாகப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

- * பைஸிகல்
- * ரேடியோக்கள்
- * பஃபி தையல் மெசின்
- * பிரதர் தையல் மெசின்

என்பன தவணைப் பணம் செலுத்து முறையில்
பெற்றுக் கொள்ளவும்.

உதிரிப்பாகங்களுக்கும்

விஜயம் செய்யுங்கள்!

LUCKY PALACE

லக் கி பெ ல ஸ்

58, மாத்தளை ரோட்,

அக்குறணை.

L & Q INVESTMENTS

347, TRINCOMALIE STREET,
KANDY.

DEALERS IN WELL USED AUTOMOBILES
&
WE BUY, SELL & PART EXCHANGE

☆ ☆ ☆

எல் அன் கியூ
இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்

347, திரிகோணமலை வீதி,

கண்டி.

முறையாய் உபயோகிக்கப்பட்ட சிறந்த
வாகனங்கள் வியாபாரம் செய்வோர்
நாம் வாகனங்களை
வாங்குவோம், விற்போம், மாற்றுவோம்.

ISLAND WIDE SERVICE IN

JEWELLERY

ZUHARA JEWELLERY MART

No. 23, D. S. SENANAYAKE VIDIYA,
KANDY.

Telegrams: ZUHARA, KANDY. Phone: 7247

தங்க நகைகளை தீவெங்கும் விநியோகிப்போர்.

ஸஹரா ஜுவலரி மார்ட்,

23, 19, எஸ். சேனாநாயக்க வீதி,
கண்டி.

தந்தி: ஸஹரா, கண்டி. — தொலைபேசி: 7247

வாழ்த்துரை

கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்
தமிழ்த்துறைத் தலைவரும், பேராசிரியரும்
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே அண்மைக் காலத்தில் இலக்கிய ஆர்வத்தோடு தேசிய உணர்வும், அறிவியற்றுறைகளையெல்லாம் தமிழ் மொழியிலே கற் கவேண்டும் என்ற வேகமும் வளர்ந்து வருகின்றன. அவற்றைச் செவ்விய வழியிலே இட்டுச் சென்று வருங் கால ஈழத்தை வளமுள்ளதாக ஆக்கும் நற்பணிக்கு உரமிடும் வகையிலே 'மணி மஞ்சரி' வெளி வருகின்ற தது.

ஈழத்திலே தமிழ் இதழ்களைத் தொடர்ந்து வெளி யிடுவதிலுள்ள துன்பங்கள் துலாம்பரமாகிவரும் நேரத் திலும் இத்துறையிலே துணிவோடும் இலட்சிய வேட் கையுடனும் பணியாற்ற முன்வந்துள்ள 'மணி மஞ்சரி' வெளியீட்டுக் குழுவினருக்கு எமது பாராட்டுக்களும் நல்வாழ்த்துக்களும்.

இவ்விதழின் கௌரவ ஆசிரியர் கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை நாடறிந்த நல்ல கவிஞர். அவரது மேற்பார்வையிலே 'மணி மஞ்சரி' மணியான கருத் துக்களையும் செய்திகளையும் ஈழத் தமிழ் பேசும் இனத் துக்குத் தாங்கி வரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம். இவ்விதழ்,

*அறிஞர் தம் இதய வோடை ஆழநீர் தன்னை மொண்டு செறிதரும் மக்கள் எண்ணம் செழித்திட ஊற்றி யூற்றிக் குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக் குவலயம் ஓங்கச் செய்ய'

எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

சு. வித்தியானந்தன்

VISIT FOR ALL
YOUR REQUIREMENTS
IN

Drugs & Groceries

KANDY MEDICAL
STORES

No. 96, Trincomalie Street,
KANDY.

SAFEER'S
FASHIONABLE GENTS
TAILORS

ஈபிஈ - சபீக்ஸ்
டெரீக். டைலர்ஸ்

58, Kaduruwela,
POLONNARUWA.

கருத்து மஞ்சரி !

இலட்சியங்கூறும்.....

இலட்சியங்கூறும் இனிய இலக்கிய, அறிவியல் ஏடொன்று இலங்கையிலிருந்தும்பிறந்து, தமிழலகுக்கு அறிவு விருந்து அளிக்கும் என நம்புகிறேன்.

— அல்ஹாஜ் U. M. தாஸீன் M. A.
நீர்கொழும்பு

வாய்ப்பு.....

மணிமஞ்சரி முயற்சி சிறந்தது; தேவையானது; இன்றைய சூழ்நிலை வெற்றிக்கு வாய்ப்பாகும். வெற்றிபெறுக!

‘அண்ணல்’
மதவாச்சி

உணர்ந்து செல்க.....

சஞ்சிகை, தரமானதாக, இன்று நமக்குத்தேவை. நமது தேவையை உணர்ந்து செல்க. முயற்சி வெல்க.

ஏ. இக்பால்
தர்காடவுண்

வெல்க!.....

எங்கள் தோட்டத்திலும் இனிய மல்லிகை பூக்கும்; அழியா நறுமணம் தரும்;— இதனை நம்மவர் ஊன்றி உணர வேண்டும். அவ்வுணர்வு கொள்வோருக்கும் ஏனையோர்க்கும் அறிவு விருந்தாக மணிமஞ்சரி பணிபுரிந்து வெல்க!

‘செல்வம்’
கல்ஹின்ன

எழுதுக!

‘மணிமஞ்சரி’ முதல் மலர், உங்கள் கைகளில் இருக்கிறது. நமது தாயகத்தின் படைப்பு என்ற இறுமாப்புடன் படியுங்கள்; கருத்தை—உங்கள் உண்மைக்கருத்தை—எழுதுங்கள்.

ஆசிரியர் - மணிமஞ்சரி
58, மாத்தளை ரோட் — அக்குறணை.

மணி
மஞ்சரி

கௌரவ ஆசிரியர்:

கவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பை

மஞ்சரி: 1

ஏப்ரில்: 1972

மலர்: 1

கௌரவ ஆலோசகர்கள்:

ஐராப்
எம். என். எம். ஸுபைர்
அல்ஹாஜ் S.M.A. ஹஸன்
ஐராப் V. S. M. ஸுபைர்
ரைத்தலாவனை—
ஐராப் M. N. A. அஸீஸ்
ஐராப் U. L. S. ஹமீது

ஓவியர்:

ரைத்தலாவனை அஸீஸ்

மணிமஞ்சரியில் வெளிவரும் கட்டுரை, கதை, கவிதை ஆகியவற்றின் கருத்துகளுக்கு அவற்றின் படைப்பாளர்களே பொறுப்பாளராவர்.

மணி மஞ்சரி,
58, மாத்தளை ரோட்,
அக்குறணை.
இலங்கை.

மணிமஞ்சரி
மணம்!

.....ரூபகார்த்த நிதி
தங்கை
புறப்படு
உயிரோவியம்
தேசிய ஒருமைப்பாடு
உறவு
மச்சானுக்கு மடல்
பள்ளிக்கொரு நூலகம்
கவிதை சொல்லும் கதை
விஞ்ஞான சாத்திரம்
தத்துவம்.....
அனாதை
எனது வெளி நாட்டுப்
பயணம்.....

இறை ஈந்த வாழ்வு
காயிதே மில்லத்
கவைத்தேன்!

நமது நோக்கு

—):—

இலங்கை எங்கள் தாய்த்திருநாடு; இந்த நாட்டு மக்களாகிய நமக்கும் ஏற்றமிகு இலக்கிய கலாசார பாரம்பரிய முண்டு. இந்த உண்மை அண்மைக்காலத்தில், என்றுமில்லாத அளவுக்கு நம்மால் உணரப்பட்டு வருகிறது.

இந்த உணர்வின் உந்தலாற் பல இதய எழுச்சிகள் நமக்குள் தோன்றி, எழில் உருப்பெற்று, இயங்கி வருகின்றன: இந்த ஈடிலா இயக்கங்கள், நமக்குத் தாய்நாட்டுப் பற்றையும், அதன் வளத்தையும் புகழையும் பெருக்கும் ஆர்வத்தையும் இனிதேயூட்டி வருகின்றன.

இந்த அடிப்படையிலே தான் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் தன்மானத்தையும், தகுதியையும் தாரணிக்கு விளக்கும் சஞ்சிகைகளும் பிறந்து வளர்ந்து வருகின்றன.

அதன் பிரதி பவிப்பே நமது மணிமஞ்சரியின் மலர்ச்சியுமாகும்.

மணிமஞ்சரி பரந்த நோக்குடன் தனது பணியை ஆரம்பிக்கிறது. இவ்வுருடம் இரண்டு மாதத்துக்கொருமுறை மலரும் மணிமஞ்சரி.

இந்த நாட்டில் வாழும் எல்லா இனமக்களினதும் ஏற்றமிகு இதயக் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்து, அவர்தம் நலத்தையெண்ணியுழைப்பது மணிமஞ்சரியின் குறிக்கோளாகும்.

பண்பட்ட எழுத்தாளர்கள் மாத்திரமல்ல, பாவையருக்கும் வளரும் எழுத்தாளர்களுக்கும், அரும்பும் கவிஞர்களுக்குங் கூட மணிமஞ்சரி ஊக்கமளித்துதவும்.

உற்சாகத்துடன் அனைவரும் எழுதுங்கள். நாம் வாழ — நாடுவாழ — நமது இலக்கியம் தழைக்க — அறிவியல் செழிக்க அனைவரும் பயன்பெற அகத்துறுதியோடு உழைக்கும் மணிமஞ்சரி.

தனது பெரியார்களைக் கனம் பண்ணாத சமுதாயம், பெரியார்கள் தோன்றுவதற்கான அருகதையற்றதாக நாளடைவில் சீரழிந்து விடுமென்பது நிரூபணமான உண்மை. எனவே ஈழத்து முஸ்லீம்களின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையாகிய அறிஞர் சித்தி லெப்பை பெயரில், (முதல் நினைவு முத்திரை வெளியிட அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துவதுடன்,) இன்னொரு இணையற்ற பணியையும் இயற்றுதல், நமது நன்றியுணர்வின் அழியா நினைவுச் சின்னமாகும்! அதுவே.....

சித்தி லெப்பை ரூபகார்த்தநிதி!

“அந்த அறபிகள் தங்களுக்கு ஈமானுடைய உறுதியினாலும் சுத்த வீரத்தினாலும் மனவொற்றுமையினாலும் விடாமுயற்சியினாலும் இவ்வளவு கீர்த்தியும் மேன்மையும் ஜயமும் பெற்றார்கள். இப்படியிருக்க இக்காலத்திலே இவ்விலங்கையிலுள்ள இஸ்லாமானவர்கள் தங்களுடைய முன்னோர்களாகிய அறபிகளைப் போல மனவொற்றுமையும் முயற்சியுமில்லாதிருக்கின்றார்கள். மற்றைய பற்பல சாதியாரும் கல்வியிலும் சீர்திருத்தத்திலும் மேற்பட்டு வருதலையும் இவர்கள் கோவின் தொனி இது. அந்த நாடோறுங் கீழ்ப்பட்டு வருத வேண்டுகோள் இன்று கூடப்

லையும் பார்த்து எவர்களும் மனவருத்தங் கொள்ளத் தக்க தாயிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்விலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம்களெல்லாரும் ஒரு மனப்பட்டுக் கல்விப் பயிற்சிக்கரிய கருமங்களிலே முயற்சிப்பது கடமையாயிருக்கின்றது.”

சுமார் தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சித்தி லெப்பை அவர்கள் தமது சகமத்த தவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் இன்று கூடப்

பட்டு வருதலையும் இவர்கள் கோவின் தொனி இது. அந்த நாடோறுங் கீழ்ப்பட்டு வருத வேண்டுகோள் இன்று கூடப்

பொருத்தமுடையதாகக் காணப்படுகிறது. இதையில் சென்று கழிந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலம் அவருடைய வேண்டுகோளின் கனகனத்தைச் சற்றும் குறைத்துச் சிதைத்து விடவில்லை. காலத்துக் கேற்றதாகக் காணப்படும் அதன் தூர திருஷ்டிக் குரல் எம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது. எனவே இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது முக்கிய தினங்களிலெல்லாம் அவரது அறை கூவலுக்குச் செவிமடுத்து அன்றாது நினைவு மங்காது பேணுதல் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் நண்பனும் நல்லாயனும் நல்லரசிரியலுமாகிய அவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையாகும். 1838ஆம் ஆண்டு ஜூன் 11ஆம் திகதி பிறந்த சித்தி லெப்பை அவர்கள் 1898 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 5ஆம் திகதி மௌத்தானார்.

இலங்கையின் கலாசார வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் கால நூற்றாண்டை மறுமலர்ச்சிக் காலமெனலாம். நீண்ட நெடுங்காலம் நிலை தடுமாறி நினைவிழந்து செயலாக்கமின்றிக் கிடந்த பௌத்தர்களும், இந்துக்களும் விழித் தெழுந்து கிழக்குலக அறநெறிகளுக்கும் மேற்குவக நெறி முறைகளுக்கும் சமரசங்காண, நவீன அறிவாற்றலுக்கும் பண்டைய ஒழுக்க முறைகளுக்கும் ஒப்புரவு காண மு-

யன்று கொண்டிருந்தனர். மேற்கு நாட்டவரின் ஆதிக்கத்திற் பேதலித்து நின்றவர்கள் அவ்வாதிக்கத்தினால் ஏற்படக் கூடிய நன்மை தீமைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க முற்பட்டிருந்தனர்.

ஆனால் இலங்கை முஸ்லிம்களோ எதிலும் அக்கறையற்று வாளாவிருந்தனர். சகசமுதாயத்தவர்கள் எழுச்சி பெற்றுத் துடிப்புடன் செயற்பட்டமையே அவர்கள் உணரவில்லை. கைத்தொழிற் புரட்சியினால் புத்தூக்கம் பெற்ற ஐரோப்பா உலகம் அனைத்தையும் விழுங்கி ஏப்பம் விடக் கங்கணங் கட்டி நின்றமையால் முஸ்லிம் உலகம் வலிமையற்றுக் கிடந்ததென்பதை இலங்கை முஸ்லிம்கள் உணராது வாளாவிருந்தனர். மற்றப் பற்பல சாதியாரும் கல்வியிலும் சீர்திருத்தத்திலும் மேற்பட்டுவர இவர்கள் தமது தந்தை வழித் தொழில்சூட்டன் திருப்திப் பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களை வரலாற்றுத் தவணைகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். மாற்றத்தை கொண்டுவந்த அவர்கள் "தழுவி நட அன்றேல் அழிந்து போ" என்ற வாழ்க்கை நியதியை அசட்டை செய்து வந்தனர். "மக்கள் தமது மனதை மாற்றிக்கொள்ளாதவரை அல்லாஹ் அவர்களுள் வாழ்க்கையில் மாற்றம் முண்டு பண்ண மாட்டான்." என்ற இறைவாக்கினை பற்றந்து விட்டிருந்தனர்.

எனவே, முஸ்லிம்கள் கல்வித்துறையில் பின்தங்கியவர்களாகவும் பொருளாதாரத்துறையில் தேக்க முற்றவர்களாகவும் கலாசாரத்துறையில் ஒதுங்கியவர்களாகவும் மார்க்கத்துறையில் மாறாமரபாளர்களாகவும் ஆய்வறிவுத்துறையில் ஆர்வங்குன்றியவர்களாகவும் அரசியலறிவுத்துறையில் கணக்கெடுக்கப் படாதவர்களாகவும் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். இந்தப் பரிதாப நிலையினைச் சித்தி லெப்பை அவர்கள் தீட்சணியத்துடன் கண்டு மனம் வெதும்பினர். சென்று கழிந்த பல நூற்றாண்டுகளில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் குன்றி வாழ்ந்த தமது சகமதத்தவர்கள், எதிர்காலம் பற்றி எள்ளளவு சிரத்தையுமற்றவர்களாய் மாறிவிட்டமையைக் கண்ட அவர் இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது சமுதாயத்தின் பரிதாப நிலைமையை உணர வைத்தல் இன்றியமையாத தென்பதை உணர்ந்து கொண்டார். இப்பணியில் தமது சமுதாயத்தின் பிற பெரியார்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறல் அவசியமென்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். இதனைச் சாதிப்பதற்காக அறபுத் தமிழ் வார இதழ் ஒன்றினை ஆரம்பித்தார்; "முஸ்லிம் நேசன்" என்று அந்த இதழுக்குப் பெயரிட்டார். 1882ம் ஆண்டு டிசம்பர் 21

ஆந்தேதி முதல் முறையாக வெளிவந்த இப்பத்திரிகையில் ஆசிரிய வசனமே நாம் ஆரம்பத்தின் மேற்கோள் காட்டிய பகுதி.

இந்த ஆசிரிய வசனத்திலே, சித்தி லெப்பை, தமது வாரப்பத்திரிகை மூலமாகத் தமது சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்குத் தாம் ஆற்றவிருந்த தொண்டு பற்றி விளக்கினார். தத்துவம், அறிவியல் ஆதிவன சம்பந்தமான கட்டுரைகள், தேசிய, சர்வதேச முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்திகள், வியாபாரம், விவசாயம், வாணிபம், குடியுரிமை முதலியன பற்றிய அறிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கத்தீர்மானித்திருந்தார். வர்த்தகத்துறையில் புதிதாகத் தோன்றி வரும் போட்டியாளர்களைவிட்டுத் தமது சகமதத்தவர்களை எச்சரிக்க முற்பட்டார். தமது வாசகர்களின் மிழைச்சிக்காகவும் உயர்ச்சிக்காகவும் கற்றறிந்த உலமாக்களின் கருத்துக் கருவூலங்களைத் திரட்டித் தரப்போவதாக அறிவித்தார். அறபுக் கிதாபுகளிலும் இவ்விஷ நூல்களிலும் பரந்து செறிந்திருக்கும் அறிவுச் செல்வங்களை யெல்லாம், தேன் சேர்க்கும் வண்டைப் போலச் சேகரித்துத் தமது வாசகர்களுக்கு வழங்கவிருப்பதாக எழுதினார். இவ்வகையாக, தமது சகமதத்தவர்களின்

மனதிலே அரண்கள் அமைக்க அவர் விரும்பினார். இவையே அவரது திட்டங்களும் இலட்சியங்களும்.

சித்தி லெப்பை அவர்கள் எதனையும் துருவி ஆராயும் இயல்புடையவராய் விளங்குகிறார். சட்டத்துறையில் மட்டும் அவர் பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்கவில்லை; சமகால அரசியல் விவகாரங்களை ஐயந்திரிபற அறிந்திருந்தமையால் தமது சமுதாயத்தைப் பீடித்த பீடைகள் யாவை என்பதை வெகு நுட்பமாக நாடி பிடித்துச் செல்லும் திறமை பெற்றிருந்தார். (ஸேர்) செய்யத் தகுந்தவர்கள் அவர்களின் தலைமையிலே இந்தியாவில் வெற்றி பெற்று வந்த அலிகார் இயக்கத்தை அவர் மிகுந்த அக்கறையுடன் சுவனித்து வந்தார். ஆறுமுகநாவலரின் சமய, கல்வி முன்னேற்றங்களுக்கான முயற்சிகளும் 1880 இல் கேணல் ஓல் கொட் அவர்களை இலங்கையின் பால் ஈர்த்த பௌத்த நடவடிக்கைகளும் அவர்களைப் பெரிதும் வசீகரித்திருந்தன. இஸ்லாத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பக்தியானது தமது சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்கான பரிசீலனைகளைத் தேட அவரைத் தூண்டியது.

ஆகவே அவர் தமது பிரக்கிராசித் தொழிலையும் கண்டிமாநகர சபையில் உறுப்பினர்

என்றவகையில் தமக்கிருந்த அந்தஸ்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் தூக்கியெறிந்தார், தமது பிற்கால வாழ்க்கை முழுவதையும் தமது சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் செலவிட்டார். இம் முயற்சியில் ஆறு வருடங்களுக்கு மேலாகத் தாம் ஆசிரியராயிருந்து வெளியிட்ட வாரப்பத்திரிகை மூலமாகவும் இஸ்லாம் பற்றியும் கல்வி பற்றியும் எழுதிய கட்டுரைகள், முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் உபயோகத்திற்கென்று பிரசுரஞ் செய்த பாடநூல்கள், பல்வேறு பகுதிகளில் நிகழ்த்திய பிரசங்கங்கள், கொழும்பிலும் பிற இடங்களிலும் நிறுவிய பாடசாலைகள் ஆகியவற்றினாலும் பெரும் வெற்றி ஈட்டினார்.

தமது கால உலகில், இலங்கை முஸ்லிம்கள் இங்கிலிஸைப் புறக்கணித்தல் தற்கொலைக் கொப்பானது என்பதைச் சித்தி லெப்பை ஐயந்திரிபற அறிந்திருந்தார். எனவே இஸ்லாத்தின் மீதுள்ள உவப்புக்கோ, முஸ்லிம்களின் கலாசாரத்துக்கோ பங்கம் ஏற்படாத வகையில் இங்கிலிஸ் புகட்டக்கூடிய பாடசாலைகளை அமைப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயலானார்.

1884 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு, புதிய சோனகத் தெருவிலே முதலாவது ஆங்கிலோ

முகம்மதியா படசாலையை அவர் ஸ்தாபித்தார். இப்பாடசாலை நெடுங்காலம் நிலைக்காவிட்டாலும் ஏழு வருடங்களுக்குப் பின்னர், அவருடைய அயரா உழைப்பின் பயனாக, அல்-மத்ரஸதுஸ்ஸாஹிரூ என்னும் பெயரில் புத்துயிர் பெற்றது. இதுவே பிற்பாடும் கொழும்பு ஸாஹிரூக் கல்லூரியாக மலர்ந்தது.

இஸ்லாத்துடன் உள்ளார்ந்த தொடர்பில்லாத போதிலும் மக்கள் மனதிலே வேருன்றி இரண்டறக் கலந்து விட்ட பல பழக்க வழக்கங்களைக் கைவிடுமாறு அவர் தமது சக மதத்தவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். இப்பழக்க வழக்கங்கள் காலத்தையும் நேரத்தையும் செல்வத்தையும் விரயஞ் செய்வனவென்று எடுத்துக் காட்டினார். எனவே ஜனஸா அடக்கம், ஸியாரத் செய்தல், தொப்பி அணிதல், நிக்காஹ் சடங்குகள், ஜும்ஆப் பிரசங்கங்கள் என்பனவற்றை யொட்டிய சம்பிரதாயங்களில் மாற்றங்கள் தேவை எனப் பிரசுரஞ் செய்தார். இஸ்லாமிய வாழ்க்கை முறையைத் திடப்படுத்துதற்கே தரிக்குகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டனவன்றி மக்களுக்கிடையே பகைமையைப் பெருக்குதற்கல்ல என்று வற்புறுத்தி விளக்கினார்.

சட்ட நிர்ணய சபையில் முஸ்லிம்களுக்குப் பிரதிநிதித்து

மரம் நடல்

12 மரங்களை வரிசைக்கு 4 வீதம் 6 வரிசைகளில் நடுவது எப்படி?

விடை 26ம் பக்கம் பார்க்க

வம் இருத்தல் அவசியமென்று இடையறாது வன்மையாகப் போராடினார். இதன் பயனாக 1889 ஆம் ஆண்டில் முகம்மதியர் இருவர் நியமன உறுப்பினராக அங்கத்துவம் பெற்றனர். இந் நியமனம் கிடைக்கும் வரை சித்தி லெப்பை அவர்களே முஸ்லிம்களின் உத்தியோகச்சார்பற்ற பிரதிநிதியாகத் தமது மக்களின் நலனை முன் னிட்ட விஷயங்களில் அவரே அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுடன் பரிந்து பேசினார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் நன்மைக்கான எந்தச் சட்டத்தையும் முழு முச்சுடன் ஆதரித்து வந்தார். முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுச் சட்டத்தைப் பழைமை விரும்பிகள் எதிர்த்த போது சித்தி லெவ்வை வரவேற்றார். அத்துடன் இது விஷயத்தில் தமது முழு ஆதரவையும் அரசாங்கத்திற்கு நல்கினார். சமயம் நேர்ந்த போதெல்லாம் இலங்கை முஸ்லிம்களின் சமுதாய ஒருமைப் பாட்டையும் கலாசாரத்தனித்து வத்தையும் உத்வேகத்துடனும் விவேகத்துடனும் நிலைநாட்டி வந்தார்.

தனது பெரியார்களைக் கனம் பண்ணாத சமுதாயம் பெரியார்கள் தோன்றுதற்கான அருககையற்றதாக நாளடைவில் சீரழிந்து விடுமென்பது நிரூபனமான உண்மை. ஆகவே சித்தி லெப்பை அவர்களின் பெயர் என்றும் நின்று நிலைப்பதற்கான வழிவகைகளைக் காண்பது இலங்கை மூஸ்லிம்களின் தலையாய கடமையாகும். அவரை நினைவு கூர்வதற்கான, ஒரு வழியாக, சித்தி லெப்பை ரூபகார்த்த நிதி என ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பு அமைப்பினை உருவாக்கலாம். இந்த நிறுவ

னத்தில் பல்வேறு நோக்கங்களில் ஒன்றாக ஆண்டு தோறும் இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள கல்விமாண்களையும் அறிஞர்களையும் கொண்டு இஸ்லாம் சார்பான சொற்பொழிவுகளை ஏற்பாடு செய்யலாம். இலங்கை மூஸ்லி மறுமலர்ச்சியின் தந்தையும் சமுதாய வழிகாட்டியுமாகிய சித்தி லெப்பை அவர்களின் நாமம் நின்று நிலைப்பதற்கும் அவர் மீது எமக்குள்ள மதிப்பை வெளிப்படுத்துதற்கும் சிறந்த வழி இத்தகைய ரூபகார்த்த நிதிச் சபையை அமைத்தலேயாகும்.

வெண்புத்தூசன் பரப்பியதுபோல அப்பொழுது தான் கூட்டிவிட்ட மணல் முற்றத்தில் உட்கார்ந்து பாயிழைத்துக் கொண்டிருந்தான் சுலைகா. சிவப்பு, நீலம், பச்சை நிறக்கற்பன்கள், அவள் மெல்லிய விரல்களிடையே விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. இழைக்கப்பட்ட வண்ணப்பாயின் ஒரு பகுதியில் அவள் இருந்து கொண்டு மற்றப் பகுதியை இழைத்துக் கொண்டிருந்த அக்காட்சி தேவகன்னியொருத்தி, இரத்தினக்கம்பளத்தில், பாற்கடலில் பிரயாணம் செய்வது போலிருந்தது.

குடதிசைக்கதிரவன் தன் செங்கதிரகளை அந்தி வானத்தில் அள்ளி இறைத்து அதனை இரத்தக் குழம்பாக்கி, எஞ்சிய மஞ்சள் வர்ணத்தினால் சுலைகா

வின் வண்ண முகத்திற்கு முலாம் பூசிக் கொண்டிருந்தான். பருவம் வர்ணத்தீட்டி விளையாடும் அழகியான சுலைகாவுக்கு வயது பதினெட்டாகிறது. அவளது மாந்தளிர் மேனியைத் தொட்டனுபவிக்கும் சுகம் எந்த ஆணழகனுக்கு எப்போது கிடைக்குமோ தெரியரது?

With the Best Compliments of:

LATIFF CORPORATION

DEALERS IN:- TRACTOR, MOTOR, HULLER-PARTS AND ELECTRICAL GOODS.

Phone:- 513

KADURUWELA — POLONNARUWA.

தற்செயலாக அந்தப் பக்க
மாகவந்த அவள் மாமி மகன்
அப்பாஸ், இந்தத்திருக்கோலஅ
ழகைக்கண்டு தன்னையே மறந்-
துவிட்டான். ஆமாம்! நேற்று
வரைதன்னோடு மாங்கொட்டை
தெத்தியும், மட்டை வீடு கட்டி
யும் வினையாடிய சுவைகாவாஇது?
இன்று எவ்வளவு வளர்ந்து
பொலிவும் பூரிப்பும் பெற்றுவிட்-
டான். பூப்பு என்று கம்மாவா
சொன்னார்கள்; பூத்தமலர் எது
தான் அழகாயில்லை? அப்பா
ஸால் மேலும் நடக்க இயல
வில்லை. அவன்கால்கள் அவளை
நோக்கி நடந்தன.

மச்சாணைக் கண்ட சுவைகா
வெடுக்கென எழுந்து ஒரு புற
மாக நாணிக் கோணிக்
கொண்டு, மார்புச் சீலையைச்
சரி செய்து முக்காட்டைப்
போட்டான். தன்மீது வைத்த
கண் வாங்காத அப்பாஸைப்
பார்த்ததும் அவளுக்கு இன்னும்
வெட்கம் வந்தது! அவன் பார்
வையைத் திசைதிருப்ப எண்
ணிய அவள், என்னஇது? இப்
பிடிப் பார்த்தா! விக்கிற பொ
ருளை வாங்குறவங்க மட்டும்
தான் பார்க்கணும் தெரியுமா?
-என்றாள்.

சொந்தக்காரர் நினைச்சா
வில்லை கொடாமலும் எடுத்துட்
டுப் போவாங்க; தெரியுமா?

ஆமா! வானத்து நெலவு
வையகத்து மலரைப்பார்த்து

'என் அன்பே' என்டதாம், மறு
நாள் வெய்யிலில் மலர் வாடி
உதிர்ந்துபோச்சு. - மூத்தம்மா
இப்படி நிறைய கதை
சொல்லுவா.

ஓமோம்! மூத்தம்மா நல்ல
கதை யெல்லாம் சொல்லி,
கதைக்கவும் வைத்திருக்கா.
மூத்தம்மாவைத்தான் கொஞ்
சம் பார்க்கணும், உங்களோ
டும் கொஞ்சம் கதைக்கணும்!
மூத்தம்மா எங்கே போனா?

ஐயையோ! மூத்தம்மா வர
நேரமாகும். அவ இல்லாம
நான் எந்த ஆம்பிள்ளையோடும்
கதைக்கக் கூடாது என்று
எனக்கு உத்தரவு, இரண்டில
யும் உங்களுக்கு இன்று முழுத்
தம் பிழைதான்!

ஓம் சுவைகா ஒரு நல்ல
முழுத்தமாப் பாத்து நாள்
மூத்தம்மாவைக் கண்டு கொள்
றன்; அவவிடம் உத்தரவு
கேட்டு உங்களிடம் பேசிக்கி
றன், நாள் வரட்டுமா? - இப்
படிக்கேட்டபடி நடந்து
கொண்டிருந்தான் அப்பாஸ்.

சுவைகாவுக்கு, உதறல்
எடுத்தது. என்ன நடந்தது?
காலமில்லாக்காலம் வீட்டுக்கு
வந்து, ஆசையோடு என்னிடம்
பேசிய மச்சானிடம் தப்பும்
தவறுமாக பேசிறேனா? மச்
சான் கோபித்துக் கொண்
டாரா? சே! சே! நான் இப்-

படிக்கிறுக்குத்தனமாகப் பேதை
மையாகப் பேசி இருக்கக்
கூடாது?

பிறந்த ஏழாம் நாள்
தாயை இழந்தவள் சுவைகா. மூத்
தம்மாதான் இன்றளவும்
வளர்த்து வருகிறாள். உம்மா
இருந்தால் கூட அவள் மீது
இத்தனை அன்பு செலுத்து
வாளோ? என்னவோ? மூத்
தம்மாவுக்கு சுவைகாமீது அத்-
தனை அன்பு! தனக்குத் தெரிந்த
பாயிழைத்தல், பெட்டி முடை
தல். விசிறி கட்டல் அத்தனையும்
மூத்தம்மா, சுவைகாவுக்கு சொல்
லிக் கொடுத்திருந்தாள். இது
மட்டுமல்ல பெண்புத்திமாவை,
ஆசாரக்கோவை, சுவர்க்க நீதி
எல்லாமே சுவைகாவுக்கு மனப்
பாடம். இது மூத்தம்மாவின்
உத்தரவின் பேரில் நடந்தது.
மூத்தம்மா கூட ஹதியாமாவை
விசுவாசமாவை முதலாம் நூல்-
களை அரபுத் தமிழில் படித்துப்
பாடம் செய்து வைத்திருந்தாள்.
இதனால் அந்த வட்டாரத்தில்
இருவரும் மதிக்கத்தக்க புள்ளி
களாகவும் விளங்கினர். ஒவ்
வொரு மாவைப் பொழுதும் வட்
டக்களரி போட்டு ஏனைய பெண்
களுக்கு சுவைகா இவற்றையெல்
லாம் பாடிக்காட்ட மூத்தம்மா
விளக்கம் கூறுவாள்.

இப்படி இருந்த சுவைகா
வுக்கு மச்சானுடைய விவகா
ரங்க ளெல்லாம், அந்தக்காலத்

தில் மட்டை வீடுகட்டி விளை
யாடியதோடு முடிந்திருந்தது.
ஆனால் மச்சான் வெடுக்கென
வந்து விட்டெறிந்தாற் போலப்
போன சம்பவம் அவள் மனத்
தில் எத்தனை விசுவரூபங்களை
ஏற்படுத்திற்று! எப்படியும் ஒரு
நாள் மச்சாணைக் கண்டு மன்
னிப்புக்கேட்டுக் கொள்ள
வேண்டும் என்று துடியாய்த்து-
டித்தாள் அவள்.

அன்றொரு நாள், விசிறி
யொன்றுக்குப் பூக்கட்டிக்
கொண்டு, முற்றத்து மாமர
நிழலில் இருந்தாள் சுவைகா. அப்
பொழுது அவள் கண்டகாட்
சியை அவளால் நம்பவே முடி
யவில்லை. மேக மண்டலத்தில்
இருந்து தேவதூதன் ஒருவன்
பூமண்டலத்துக்கு இறங்கி வரு
வது போலிருந்தது. அவளுக்கு
ஆம் அப்பாஸ் அவள் முன்னே
புன்முறுவல் பூத்த படி கம்பீர
மாக நின்று கொண்டிருந்தான்.
அவசரமாக வீட்டுக்குள் ஓடிச்
சென்ற சுவைகா பாய் ஒன்றைக்
கொண்டு வந்து திண்ணையில்
விரித்து "இருங்க, இருங்க" என்று
பதட்டத் தோடு கூறிய படி
"வந்து..... நான் அண்டு கதச்ச
தில் நீங்க ஏதாவது தப்பா
நெனச்சிங்களா?....."

அப்படி தப்பா என்ன கதச்
சயன்? நீங்க கண்டிப்பாக வளக்
கப்பட்டவ. கண்டிப்பாகத்தான்
நடந்துக்குவிங்க எண்டு எனக்

குத் தெரியும். அதில் நான் கோவிக்க என்ன இரிக்கி.

இல்ல, நான் உங்களக் கண்ட சந்தோஷத்தில கொஞ்சம் துடுக்காப் பேசிறறன், அது தான்.....

அது வயது..... அதக் கேட்டு சந்தோஷப் படுறது என் வயது..... இல்லயா?

சுலைகாவுக்கு இப்பொழுது தான் மூச்சு சரியாக வந்தது. அன்றையத் துடுக் கெல்லாம் அடங்கி, சிறு குழந்தை போல கூனிக் குறுகிக் கொண்டு அவள் நின்ற தோற்றம் வெகு இயற்கையாக இருந்தது, சிறிது நேரத்தில் தேசிப் புளியும், சீனியும், கலந்து இளநீர் ஒருகிளாசில் கொண்டுவந்து அவன் முன்னால் வைத்து, குடிங்க என்று அவள் அந்த ஒரு வார்த்தையில் குழைந்து நின்ற அன்பு எத்தனை கோடிபெறும்! அவன் குடிப்பதை ஆவலோடு பார்த்தபடி முந்தானைச் சீலையை விரலில் சுற்றிக் கொண்டிருந்த அவளது செயலின் தாத்தாரியத்தை, தன் மனதுள் எடை போட்டுக் கொண்டிருந்தான் அப்பாஸ்.

மூத்தம்மா வந்தாள். மச்சான் வீட்டுக்கு வந்த கதையை சுலைகா சொன்னாள். ஆனால் மூத்தம்மா அதனை விரும்பிக் கேட்டதற்குத் தெரிய வில்லை. அப்படியானால் அப்பாஸ் வரவை

மூத்தம்மா விரும்பவில்லை என்று பொருளா? அப்பாஸில் அவள் கண்ட குறை என்ன? ஓதல் படிப்பும், ஒழுங்கான தொழில் முறையும் உள்ளவர்? தொழி தொழி வென்று வளர்ந்து அரும்பு மீசையும் ஆளுமா? எவ்வளவு அழகாயிருக்கார்? மச்சானுக்கு. மச்சான் மனம் நிறைந்த மாப்பிள்ளையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, ஊரெல்லாம் மாப்பிள்ளை தேடித்திரிகிற மூத்தம்மா! இதெல்லாம் என்ன? ஓமோம்! எனக்கும் ஒரு கொணம் வரும், மாப்பிள்ளையும்! வேணும் மாங்காய்ப் பிஞ்சும் வேணும் என்று சும்மா இருந்திடுவன்! வாழ் நாள் முழுவதும் கலங்காமல் சோறு தின்ன எனக்கு வழி தெரியும்!

அதுசரி! மூத்தம்மா கிழனி! யோசனை அவ்வளவுதான், போகட்டும்! மாமிக்குமா புத்தி இல்லை? நான் எண்டா, மாமிக்கு எவ்வளவு இரக்கம்! சுலைகாம்மா என்றால் உயிரையே விட்டிடுவா! மாத மொரு முறையாவது வந்து, என்னம்மா செய்கிறாய்! என்று பேசி விட்டுப் போகாட்டி அவளுக்குத் தூக்கம் வராது இந்தக் கல்யாண விஷயத்தில் மட்டும் எல்லா இரக்கமும் இருந்த இடம் தெரியாமல், போன தென்ன?

“சரிதான்” “உறவு உறவு தான் பறியில கை போடாதே”

என்று சொன்னால் ஒரு மீன் காரன்! ஆயிரம் உறவு எண்டா லும் அளந்து கொடுக்க காணிலில்லையே என்னிடம் எண்ணிக் கொடுக்கக் காசு இல்லையே. ஓமோம்! மகளுக்கு கைநிறைய தனம் கொடுத்து, கண்ணிறைந்த மாப்பிள்ளை எடுக்க வேண்டுமென்று, காசு உழைக்கத்தான், வாப்பா, இறைக்காமம் கரும்பு பாழுக்குப் போனார்! அங்கே, கரும்புப் புதருக்குள் விருந்து கருவளலை கொத்திச்சி; பட்ட காலிலே தானே படும்! கெட்ட குடியே கெட்டது! இந்த நிலையிலே, மாமி எப்படி வாய் பேசுவா! மச்சான் கூட இந்த வெறும் சிரிப்பை உதிர்த்து விளையாடத்தான் இங்கே வருகிறாரா? வாழ்க்கையின் இரக்கியங்கள் வயது ஏற ஏறத்தான் புரியும் என்று மூத்தம்மா கூறுவது எவ்வளவு உண்மை! இதெல்லாம் தெரிஞ்சுதான் மூத்தம்மா மச்சானைக் கேட்க வில்லை. சரி! சரி! இனி மாமி வரட்டும், மச்சான் வரட்டும்! வானத்து நிலவுக்கும் வையகத்து மலருக்கும் உறவென்ன என்று கேக்கிறன்.

நான் ஒரு ஏழை. ஏழ்மை தான் நான் வச்சிருக்கும் சொத்து இத ஏற்றுக் கொள்ளும் ஏழைதான் எனக்குக்கணவன், பெண்ணாகப் பிறந்தால் யாரோ ஒரு ஆணுக்கு அடிமை என் ஏழ்மையை விரும்புகிறவனுக்கு நான் அடிமையானால்

என் வாழ்வில் என்ன குறை சுலைகா அன்றிரவு தூங்க வெகு நேரமாயிற்று.

மூன்றாம் நாள், அப்பாஸ், சுலைகா வீட்டுக்கு வந்தான். அப்பொழுது மங்கலான வெளிச்சமும் மறைந்து உலகை இருள் கவலிக் கொண்டிருந்தது. இவனைக் கண்ட சுலைகா: திக்கிரேமை கொண்டவளாக எவ்வித உணர்ச்சியும் அற்றவளாய் ‘வாங்க’ என்றாள் கீழ்ஸ்தாயியில், மூத்தம்மா ‘கூட்டப்பாய்’ ஒன்றுக்கு மூத்தலப்பு கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அல்லாவே மூண்டு நாள் எடுத்த வேலை, இண்டக் கித்தான் முடிஞ்சது! சவ்வாம்மா, மகன்ற கலியாணம் வருகுதாம் மாப்பிள்ளைக்கு விரிக்க கூட்டப்பாய் ஒண்டு வேணுமாம் என்று உசரவாங்கிறாள். அவளற மனம் போல பாயும் நல்லாயிரிக்கி’ என்று கூறியபடி, எழுந்தாள். முன்னால் நின்ற அப்பாலைக் கண்டதும் பேரன் வாடப்பா! எப்பிடிபாய்? உன்னைப் போல ஒரு அழகான மாப்பிள்ளைக்குத் தான்! நீ எங்கே இதில படுக்கப் போறாய்? என்று கிண்டலாகக் கூறியபடி, மசண்டக்க வந்தான், மாமிரமகன் என்னெண்டு கேழு சுலைகா! எனச் சொல்லிச் சிரித்தவாறு சுலைகா வைப்பார்த்தாள். அவள் கிணற்றடியில் ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள்.

அப்பாஸ் நேரத்தை, வீணே போக்க விரும்பவில்லை. ‘‘முத்தம்மா! நீங்க பேசுவீங்க, பேசுவீங்க எண்டு பாத்ரா, காரியம் நடக்கிறுப் போல தெரியல்ல. நனே பேசலாம் எண்டு வந்தன். என்று கதையை ஆரம்பித்தான்.

முத்தம்மாவின் முகம் சற்று வாடி கேள்விக்குறிகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது!

எனக்கு உம்மா, ஊரெல்லாம் பெண்தான் பாக்கிறு. ஒரு எத்திமான சுலைகாவை வச்சிற்று நான் வேற எந்தப்பெண்ணையும் முடிச்சா அவள் மனம்தான் என்ன பாடு படும்? நீங்க நாளைக்கே உம்மா விடம் இதப்பத்தி பேசுங்க! எந்தப்பெண்ணையும் நான் சுட்டிக்கிற மாதிரி இல்ல! எண்டு திட்டமாக சொல்லுங்க’ பெத்த பிள்ளையப் போல வளத்த சுலைகாவை விட்டு, உம்மா வேற பெண் தேடுறது ஏனென்றும் எனக்கி விளங்க இல்ல.

சுலைகா குசினிப்பக்கமாக, நின்று இவர்களுடைய கதையை யே அவதானித்துக்கொண்டிருந்தாள். சோறு பொங்கி வழிந்து அடுப்பையும் அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் சப்தம் கூட அவள் காதில் கேட்கவில்லை!

முத்தம்மாவின் கண்களால் நீர் தாரை தாரை யாக வழிந்து கொண்டிருந்தது, அவள் எதுவும் பேசமுடியாதபடி, நா உதறல் எடுத்தது. சுலைகாவும், அப்பாஸும் எதுவும் புரியாமல் நின்றனர். முத்தம்மா! ஒருவாறு தன்

னைச்சரி செய்து பேசத் தொடங்கினாள்.

மகனே! நானும் உன் உம்மாவும் இதெல்லாம் தெரியாதவர்களல்ல! தெரிஞ்சிதான் இப்படி ஊமையாய், செவிடாய் நடக்கிறோம். உங்களிருவருக்கும் கணவன் மனைவியாக இருக்கும் களா இல்லை. இந்த களா, ஆண்டவனுடைய வரியில் அழிந்து போயிற்று. ஆம் மகனே! சுலைகாவின் உம்மா, ஏழாம் நாள் மலுத்தாய் போக உன் தம்பி, உன் உம்மாவுக்குக் கைப்பிள்ளை. தாயற்ற இப்பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுக்க யாரும் கிடையாததால் உன் உம்மாதான் ஒரு வருடம் மட்டும், சுலைகாவுக்குப் பால் கொடுத்தா! இதனால் உன் உடலிலும், சுலைகாவின் உடலிலும் ஒருவது ஒரு ரெத்தம்! உன் உம்மாவிடம் பால் குடித்ததால், சுலைகா, தாரமாக முடியாது! தங்கை முறை! இது நமது மார்க்கச் சட்டம். நீங்கள் இருவரும் விவாகம் செய்வது ஹரம். அறிந்திருந்தும் இத்தவறை நாம் செய்யலாமா? ஒரு நேரம் யேசுசியாமல் செய்த வேலை இப்பொழுது யோசிக்க வச்சிருக்கு’ எல்லாம் ஆண்டவன் நியதி.

அப்பாஸ் ஒன்றும் பேசவில்லை. சுலைகா இன்னும் சிலையாகவே நின்றாள். பொங்கி வழிந்த உலை, அடுப்பை முற்றுகவே நலைத்து சோற்றுப் பருக்கைகள் வெந்தும் வேகாதது மாகக் குறு குறுத்து இரைந்து கொண்டிருந்தது.

புறப்படு!

‘‘அண்ணல்’’

அழுகை உனக்கே சொந்தமா?
‘ஆஹா’ அதிலோர் பந்தமா?
பொழுதை வீணேன் போக்குவாய்!
புதிய உணர்வைத் தேக்குவாய்!
கழுதை போல வாழ்வதா?
கருத்தில் இருளே சேர்வதா?
பழுதை கண்டு பாம்பென்ப
பயந்தோ சாகப் பிறந்தனை.....?

உன்னைப் பொழுது காக்குமா?
ஒதுங்கி இருந்துள் தூக்கமா?
மின்னைப் போலப் பாய்ந்திடும்
வேகக் குதிரை ஆகுவாய்!
விண்ணில் தாவும் விந்தையின்
வித்தே நீயே தானடா!
கண்ணில் கலக்கம் ஏனடா.....?
கடமை உணர்வு பூண்டா

கட்டும் விலங்கு ஆயிரம்
களைக்கும்! உறுமும்; சீறிடும்!
வெட்டி யெறியும் ஆயுதம்
வீரா! உன்னுள் விளையுமே!
தொட்ட தெல்லாம் பொன்னடா!
தொடங்கு உன்றன் வேலையை!
சிட்டின் சின்ன இறகிலே
சேர்த்த வேகம் சேரடா!

அஞ்சி அஞ்சிச் சாவதா?
அடங்கி அடங்கிப் போவதா?
துஞ்சிக் கிடத்தல் ஆகுமா?
துயர வாழ்வும் போகுமா?
நஞ்சு மாக மாறுவாய்!
நாச காரர் சீறுவாய்!
பஞ்சாய் ஆக்கு தீமைகள்!
பாரில் காட்டுன் மேன்மைகள்.

பொதும்; இன்றே புறப்படு!
 புதிய உணர்வுச் சிறப்பொடு!
 சாதல் நமக்கு ஒரே முறை!
 சுகதி தேடி நுழைவதா?
 சேதி ஒன்று செப்புவாய்:—
 “செகமே உண்மை ஒப்புவாய்”!
 வாது வம்பு செய்திடில்
 வாலே வெட்டி விசுவாய்.

உயிரோவியம் !

ஜெ. எம். காலிம்

கற்பனைக் காரிகைக்கே கனிவாயுருக் கொடுக்கச்
 சிற்பக் கலைஞனவன் சிந்தனையைச் சமுலவிட்டான்!
 வெண்மை இதழெடுத்து வண்ணம் பல குழைத்து
 எண்ணம் தனிலுதித்த ஏந்திழைக் குருவளித்தான்!
 ஆழ்கட லலைத்திரளை அள்ளியே கூந்தலிட்டு
 நீள்விழி இரண்டமைத்து நெற்றியிற் றிலகமிட்டான்
 கத்தியினுற் கொவ்வைதனைக் கிழித் தெடுத்த

இதழிடையே

முத்தினொளி மங்கிவிடும் முறுவலொன்றைத் தவழ
 விட்டான்!

பார்த்தவுடன் பாவலரும் பன்னூறு காவியங்கள்
 கோத்தளிக்க வல்லவொரு கொள்ளை யழகளித்தான்
 மணவாளன் கைவண்ணம் மனையாரும் கண்ணுற்றே
 மனம் பொங்கும் புன்சிரிப்பை மனமாற வழங்கிட்டாள்
 தூரிகையாற் தானளித்த தூயபெரும் எழிலெல்லாம்
 காரிகையாம் மனையாளின் கனிச்சிரிப்புக் கீடாமோ!
 என்றெண்ணித் தலைகுனிந்து ஏக்கமுடன் நின்றவனும்
 என்றென்றும் இயற்கைதனை இயலாதே வெல்லவென
 உயிரளிக்க வொண்ணாத ஓவியத்தின் முன் நின்று
 உயிருள்ள ஓவியத்தை உணர்ச்சியுடன் அரவணைத்தான்.

தேசிய ஒருமைப்பாடு

இர. சிவலிங்கம் எம். ஏ.

நாணிக், கோணி மணப்-
 பெண்ணைப் போல, அலங்காரத்
 துடன் இந்தியத்துணைக் கண்டத்
 தின் தென்கோடியிலே தலை
 குனிந்து நிற்கும் இலங்கையை
 உலகப்படத்தில் காணும்பொழு
 தெல்லாம் என் உள்ளம் பூரிக்
 கும். உலகப்படத்தைக் காணும்
 பொழுது, விரிந்து பரந்து கிடக்
 கும் சமுத்திரங்கள்; பல்வேறு.
 கோணங்களிலே அமைந்திருக்-
 கும் கண்டங்கள்; இவையனைத்-
 தும் நம் காட்சியைக் கவருகின்-
 றன என்றாலும், எடுத்த எடுப்பி
 லே நமது காட்சி, சுருத்து, இரண்
 டையும் கவருவது இலங்கைத்
 தீவே. மிகச்சிறிய உலகப்படமாயி
 ருந்தால் நம் கண்கள் இந்து
 சமுத்திரத்தைத் துளாவி இலங்
 கையைத் தேடும். சிறு புள்ளியா
 க இலங்கைகுறிக்கப்பட்டிருந்தா
 லும், அதனைக்கண்ட மாதிரத்
 திலே ஒரு களிப்புத் தோன்றும்.
 மக்கள் குழுமியிருக்கின்ற ஒரு
 பெருங்கூட்டத்திலே, நம் கண்
 கள் வெறுமனே பல முகங்களைப்
 பார்த்துக் களைத்தாலும், பழக்-
 கப்பட்ட நண்பர் ஒருவரைக் கண்
 ட உடனே நம் கண்கள் மின்னிச்
 சிரிக்கின்றன. அதைப்போலவே
 உலகப்படத்தில் நமது நாட்-

டைக் கண்டவுடனே நமக்குள்
 ஒரு உணர்வு ஊற்றெடுக்கிறது;
 உவகையும், பெருமிதமும் பீறி-
 டுகின்றன. இது எனது நாடு என்
 ற எண்ணம் மலர்கின்றது. இது-
 வே தேசப்பற்று. இதுவே நம்-
 மையும், இவ்வுலகின் ஒரு பகுதி
 மண்ணையும் பின்னிப் பிணைக்கி
 ற பிணைப்பு.

இந்தப் பற்று மேலிட்டால்
 இந்நாட்டைப் பற்றி எண்ணுகி-
 றோம். இந்து சமுத்திரத்தின்
 அலைகள் அனவரதமும் நம் நாட்
 டுக் கரைகளை ஓயாது தழுவி ம-
 கிழ்வது போல், நாமும் எண்ண
 அலைகளால் நம் நாட்டைத்
 தழுவுகிறோம். அதன் பளிங்கு
 மணற் பரப்பு, அதனருகே வளர்
 ந்து நிற்கும் தென்னஞ் சேலைக
 ள், பசிய நெல் வயல்கள், பரந்த
 இரப்பர்க் காக்கள், மலைச்சரிவுக
 ளில், மாதரின் கச்சைகள் உடல்
 வனப்பைக் காட்டுமாப்போல்,
 பச்சைத் தேயிலைச் செடிகள் மலை
 நாட்டின் உருவ அமைப்பைக்
 காட்டி நிற்கும் தேயிலைத் தோட்
 டங்கள், ஈழத்தின் செழிப்பை
 நீலவானுக்குப் பறைசாற்றி நிற்
 கும், நெடிதுயர்ந்த மரங்கள்,
 இந்த எழிலார் தோற்றங்கள்

அனைத்திலும், எமது எண்ணங்கள் தோய்ந்து, தோய்ந்து, சுவைக்கும.

ஒவியக் கலைஞனுக்குச் சுவால் விடுவான் போல் வண்ண வண்ண உருவில்வான வெளியில் பவனி வரும் பறவையினங்களும், கானகத்துலாவும் யானைகளும், சிறுத்தைகளும், மானினங்களும், மயிற்சூட்டங்களும், நம் நாட்டின் திருக்கோலத்திற்கு மெருகூட்டும் நீல மலைகளும், ஆங்கு நெளிந்தோடும் நீர் வீழ்ச்சிகளும், பாறைகள் மருங்கே பளபளக்கும் இரத்தினங்களும் நெல்லுக்குயிர் தரும் நீள்வாவினங்களும், எம் எண்ணிலா வளத்தை எடுத்தியம்பும். நம் அழகிலும், வளத்திலும் தோய்ந்து மகிழ்ந்த பின்னர் நம் நாட்டின் மக்களை நோக்குகிறோம்.

சின்னஞ்சிறு தீவென்றாலும், நமக்கும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இதிகாசமுண்டு. வழி வழி வந்த வரலாற்றுச் சின்னங்களாய், இந்நாட்டு மக்கள் திகழ்கின்றனர். தமிழ் மொழி பேசி, சைவந்தழுவி வாழும் மக்கள் பண்டை நாகரிகத்தின் பண்பட்ட சின்னங்களாய் வாழ்கின்றனர். பெளத்தமும், சிங்களமும் இந்நாட்டின் வரலாற்றோடும், வாழ்வோடும் இரண்டறக் கலந்து ஈராயிரம் ஆண்டுகளாய் இங்கு எழுச்சியுற்ற நாகரிகத்தின் செழுமையைப்

பறைராற்றி நிற்கின்றன. சிங்களர்கள், பாரதி சூட்டிய நாமத்திற்கொப்ப, இத்தீவினை சிங்களத்தீவாக்கி வாழ்கின்றனர். அராபிய நாகரிகத்தின் மணம் பரம்பி, இஸ்லாத்தின் சிறப்புயர்த்தி நம் நாட்டு முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். பின்னர் தோன்றிய பறங்கியரும், தென்கிழக்காசியாவின் நன்புலம் பெயர்ந்து இங்குவந்த மலாயரும், ஆங்கில ஆட்சியின் அழியாச் சின்னமாய் மலையகம் புகுந்து, நிலவளம் பெருக்கி, நிலையற்று வாழும் மலையகத்தமிழரும், இன்னும் பல இனங்களும், சமூகத்தை ஒர்பல்வினச் சோலையாக மாற்றியுள்ளனர். மண்வளமும், மலைவளமும், கடல் வளமும், கவின்வளமும், கலைவளமும், கனிவளமும், குணவளமும், குடிவளமும், பெருகியுள்ள நம் நாட்டில், ஒற்றுமைக்குப் பஞ்சம்; நல்லுணவுக்குப் பஞ்சம், நல் வாழ்வுக்குப் பஞ்சம், நிலவுவதை நினைத்தால் நெஞ்சம் தாக்குறுகிறது.

நம் எண்ண அலைகள் சமுதாய வாழ்வை நோக்கித் தாவுகின்றன. நமது சமுதாயத்திலே பல படிக்கட்டுகள். படிக்கட்டுகள் மட்டுமல்ல; வேலிகளும், அகழிகளும் கூடக் காணப் படுகின்றன. இன்று நாட்டில் பலரிடையே சமுதாயத்தின் படிக்கட்டுகளை அகற்றிவிட வேண்டுமென்கிற அவா தலை தூக்கி நிற்கின்றது. சமத்துவ சமுதாய

அமைப்பிலே படிக்கட்டுகளுக்கு இடமில்லை. வேலிகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அகழிகள் தூர்க்கப்பட வேண்டும். நமது சமத்துவ ஆர்வம் செயலுருப்பட வேண்டுமானால் நமது சிந்தனைகள் சீர்திருந்த வேண்டும். எழுத்தாளர்களும், சிந்தனையாளர்களும், தலைவர்களும், மக்கள் வழிகாட்டிகளும், புதிய சிந்தனை வித்துக்களை மக்கள் மனதில் ஊன்ற வேண்டும்.

இன்று பொதுவாக நமது சமூகத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது இலங்கைச் சமூகம் முழுவதையும் பற்றி சிந்திப்பவர்களின் தொகை மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இன்று சமூகம் என்ற உடனே ஒவ்வொருவரும் கண்டிச் சிங்களர், கரையோரச் சிங்களர், யாழ்ப்பாணத் தமிழர், மட்டக்களப்புத் தமிழர், மலையகத் தமிழர், இஸ்லாமியர் என்று குறுகிய வட்டத்தையே சமூகம் எனக்கருதுகின்றனர். இக்குறுகிய வட்டத்திற்கு அப்பால் சிந்தனை விரிந்தாலும் சிங்களர், தமிழர், இஸ்லாமியர் என்று விரிகின்றதே அல்லாமல் இம்முய்பிரிவினரையும் ஒன்றாய், சமமாய்க் கணிக்கும் கண்ணோட்டம் நம்நாட்டில் மிகவும் அருமையாகவே காணப்படுகிறது. நம் நாடு குடியரசாக மாறவிருக்கின்றதருணத்திலே இனியும் இத்தகு சிந்தனையை வளர விடுவது நன்றா? இதனை மாற்றுவது எங்ஙனம்

எனச் சிந்தித்தல் சாலப் பொருத்தமுடையதாகும்:

வரலாற்றுக் காரணங்களால் இங்கு வாழுகின்ற நாம் பல்வினத்தவரானோம். அந்நிய ஆட்சிக்காலத்தில் அடிமைகளாய், சுய உணர்வு அற்றி வாழ்ந்தமையால், நமது பேதங்களும், அறிவுகளும் அடக்கப்பட்டுக் கிடந்தனவே அன்றி அழிக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலேயரும் இப்பிரிவினைகளை அகற்றாமல், வளர்த்து வந்தனர். சட்டசபைப் பிரதிநிதித்துவம், வாக்கெடுப்பு முறை, இவைகளால் இப்பிரிவுகள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டன. நம் நாட்டு இஸ்லாமிய மக்கள் மட்டும் சிங்கள மக்களோடு நெருங்கிப் பழகி, நாடு முழுவதும் பரவி வாழ்ந்தனர். தமிழ் மக்கள் வடக்கிலும், கிழக்கிலும், மட்டுமே தங்கள் அடிப்படை வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டனர். மலையகத்தமிழரும் பெரும்பாலும் தோட்டப் பகுதிகளுக்குள்ளே மட்டுமே வாழ வேண்டிய திர்ப்பந்தத்திற்குட்படுத்தப்பட்டனர். இதனால் மக்கள் ஒருவரை, ஒருவர் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அருகியே இருந்தது. இன்னும் அவ்வாறே இருந்து வருகிறது. மத்திய தரவகுப்பினரும், செல்வந்தரும் மட்டுமே கலந்து வாழவும், உழைக்கவும் வேண்டிய நிலையிலிருந்தனர். இவர்களுக்கிடையே கூடி உழைக்கும் வாய்ப்புகள் இருக்க-

வில்லை. பதவிப் போட்டியும், வர்த்தகப்போட்டியும் நிலவி வந்தது. அதனால் இவ்விரு வகுப்பினரிடையேயும் வகுப்பு வாதம் உருவெடுத்து பூதாகாரமாய் வளர்ந்துள்ளது. இவ்வகுப்பினரிடையே வளர்ந்த வகுப்பு வாத உணர்ச்சிகள் சாதாரண மக்களிடையேயும் ஓரளவு பரப்பப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இவ்விரு வகுப்பினர்சமுதாய முக்கியத்துவத்தை ஒழித்து, உண்மையான உழைப்பாளர், வர்த்தகத்தினரிடையே சமூகத்தலைமையை ஒப்படைப்பதின் மூலமே இந்தவிஷப்பூண்டுகளைக்களைய முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

சுதந்திர இலங்கையில், இது காரும் அடக்கப்பட்டு வந்த ஆர்வங்களும், அபிவிருத்திகளும், மொழி, மத, கலாசார உணர்வுகளும், புத்தியிர் பெற்று எழுந்தன. அதே காலகட்டத்தில், நம் உள்ளங்களில் ஆழப்பதிந்திருந்த பழமைச் சிந்தனைகளான இன, மத, மொழிச் சிந்தனைகள் புதுவீறுடன் வெளிப்பட்டன. புதிதாக சுதந்திரமடைந்த எல்லா நாடுகளிலும் இந்த உணர்வுகள் வகுப்பு வாதக் கலவரத்திற்கு வித்திட்டன. இந்த வகுப்பு வாத உணர்வுகளால், புதிய அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியவர்களும், வகுப்பு வாத அடிப்படையிலேயே அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

1 அதிகாரத்தை வெறுப்பவனே சிறந்த மனிதன்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

2 இழந்த அரசியல் அதிகாரத்தை மீண்டும் பெறலாம்; ஆனால் எமது ஆத்மாவை இழந்தால் எல்லாம் இழந்தோராவோம்; ஆன்ம பலம் இழந்தால் எந்த நாடும் நீண்டநாள் நீடிக்க முடியாது. ஸ்ரீ ஸங்கராச் சாரியார்.

3 உண்மையான சோஷலிஸம் என்பது ஆடம்பரங்களை, விடுவதிலும், சிக்கனமாக வாழ்வதிலும், உணவிலும் உடையிலும் எளிமையைக் கையாள்வதிலும், சாதாரண மனிதன் வாழக் கூடிய தரத்தில் வாழ்வதிலும் தங்கியுள்ளது.

ஸ்ரீ ஸங்கராச் சாரியார்.

4 மனிதன், தன்னைத் தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் சுதந்திரமாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளான். கோதே.

5 இருவகையான சுதந்திரங்கள் உள்ளன: ஒருவர் தான் விரும்பியதைச் செய்யும் போலிச் சுதந்திரம்; ஒருவர் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யும் உண்மைச் சுதந்திரம். கிங்ஸ்லி

பொருளாதார அபிவிருத்திகளாக சார முன்னேற்றம், புதியசலுகைகள் வழங்குதல் அனைத்தும் வகுப்பு வாத அடிப்படையிலேயே நிகழ்ந்தன, அரசர் காலத்திற்கும் அடிமையாட்சிக் காலத்திற்கும் ஏற்ற சிந்தனைகள் மக்களாட்சிக் காலத்திற்கு ஏற்றன அல்ல. நாம் புதிதாகப் பயின்று கொண்ட குடியாட்சி முறையும், பெரும் பான்மையோருக்குப் பெருமையும், சிறு பான்மையோருக்குச் சிறுமையும் ஈட்டித்தரவே பயன்பட்டது. இது ஒரு தவிர்க்க முடியாத ஆரம்ப நிலை போலவேதோன்றுகிறது. எனினும் இந்த உணர்வுகள் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் முட்டுக் கட்டைகள் என்று அண்மை காலப் போக்கில் நிலை நாட்டப் படுகிறது. நாம் வறுமையிலிருந்தும் சிறுமையிலிருந்தும் விடுபட வேண்டுமானால், சமத்துவ சிந்தனைகளே இன்றைய மக்களாட்சிக்கு ஏற்புடையன என்ற உண்மை மெதுவாக அரும்புகிறது. இந்தக்காலக் கட்டத்திலேதான் நாம் இன்று வாழ்கிறோம். ஆயிரம், ஆயிரம், ஆண்டுகளாய் வளர்ந்துவிட்ட இன, மத, மொழி, உணர்வுகள், சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் வெறிப்பட்ட வளர்க்கப்பட்ட உணர்வுகள் உடனே ஒடுங்கி சோஷலிச ஒருமைப் பாட்டிற்கு வழிகோலும் என்று எண்ணுவது தவறும். மெல்ல, மெல்ல, அரும்பும் புதுச்சிந்தனைகளுக்கு உரமூட்டும் முயற்சிகள் தீவிரமாக்கப்படல்

வேண்டும்.

இதுநமது நாடு. இந்நாட்டின் வளர்ச்சிபே இந்நாட்டு மக்களின் நல் வாழ்வுக்கு அடிதோலும். நாட்டு வளர்ச்சிக்கு நமது பல்வினமக்களின் ஒருமைப் பாடுதான் அடிப்படை. அந் ஒருமைப்பாடு உண்மையான சோஷலிச சமுதாயத்தில் தான் உருவாகும். ஆகவே சகோதரத்துவத்தையும், சமத்துவத்தையும் நிலை நாட்ட வேண்டுமானால் சோஷலிசத்தை வளர்க்க வேண்டும். நோய்க்கு ஒரே ஒரு மருந்து இருந்தாலும், அதனைப் பெறு முன்னர் பல போலிகளைப் பரிட்சித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சிலசமுதாயங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. நாமும் நமது இளஞ்சமுதாயத்தினரிடையே, சோஷலிச சிந்தனைகள் மூலம் உள்ளங்களை ஒன்று படுத்தினால் நம் நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டை உருவாக்கலாம். அதன் வழிப்பிறக்கின்ற இலங்கைச் சமுதாயத்திலேதான் நாம் இலங்கையராய் இலங்க முடியும். இன்று போல், சிங்களராய், தமிழராய், முஸ்லிம்களாய் மட்டுமே வாழ முனைந்தால் அத்தகைய வாழ்வுக்கே ஊறுவினையக் கூடும். இதனைக் கூசாது கூறுவோர் அணிதிரள வேண்டும். சிங்களருக்காக உழைக்கும் தமிழரும், முஸ்லிம்களுக்காக போராடும் சிங்களரும், தமிழருக்காகப் பாடுபடும் முஸ்லிம்களும் இந்நாட்டில் உருவாகும் போதுதான் நமது நாட்டின் முழு எழிலையும் நாம் அனுபவிக்க முடியும்.

உறவு.

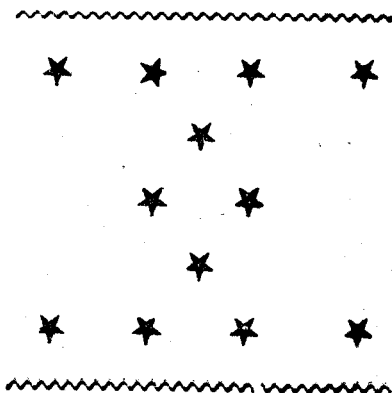
ஏ. இக்பால்

பரிமாம வளர்ச்சி உந்தலால் மாற்றத் தோற்றம் பெற்றது மல்ல; லௌகீக வாழ்வின் அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்ற பொருளு மல்ல; பசியின் உத்வேகத்தை தணிக்க ஏற்படுத்த எழுந்த உருவத்தை ஆக்கும் புது முறை அச்சிதானது. பிட்டைச் சீரண ஆயத்தத்திற்கென அவித்து, அழகிய அமைப்புருவம் பெற ஆக்கும் நுணுக்கமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மூங்கிற் குழல். ஊதி இசை பெருக்கும் நிலையிலுள்ள சிறு துவாரங்களைப் பெற்ற, குறுகிய கண அமைப்பைப் பெற்ற தல்ல. வயிற்றைப் புடைக்க உதவி செய்யும் பிட்டுருவைப் பிரசவிக்கும் கனச் சுற்றளவு பெற்ற துவார அமைப்புடையது.

அழகிய அமைப்போடு உருசியான பதார்த்தத்தை அவித்து அனுபவிக்க, அம்மூங்கிற் குழலை வீட்டிற்கு எடுத்து வந்தான் தலைவன். "நல்லதோர் அமைப்பு, அடுக்களைப் பொருள், ஆண்களுக்கு அக்கறை வந்ததே! அதுவே போதும்" என்று புருஷனின் கைத்திறனை வியந்து பாராட்டித் தன்னுடைமையாக்கிக் கொண்டாள் மனைவி.

காலேச்சாப்பாட்டிற்கான தடபுடல் ஏற்பாடு தொடங்கிற்று. கணவனின் ஆக்கவல்லமைக்குட்பட்ட சிருஷ்டியால், மனைவியின் மனையியல் திறமையின் மென்மையை சிருஷ்டித்துக் காட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தது. திறமையும், திறமையும் ஒன்றிச் சம்பட்டுத் திறம்பட அரிசி மாவைப் பிதறிப் பதப்படுத்தினார் தலைவி. அடுப்பிலே கொதிக்கும் நீர் "சிர" ரென ஒலிகளப்பிற்று. பிட்டுக் குழலுள் மாவும், தேங்காய்ப்பூவும் அடக்கப்பட்டன. பதம் பெற அடுப்பில் வைத்து நேரத்தை விரசினால் நாயகி. கால இடைவெளி பதமாக்கப்பட்ட நிலை யினைக்

11ம் பக்க விடை: மரம் நடல்

காட்ட, ஆவி மேலெழுந்தது. அடுப்பை விட்டு மூங்கிற் குழலை அகற்றி, குழலுள் உள்ள பிட்டைத் தட்டில் தள்ளினாள். அப்பீந்து அழகிய அமைப்பைப் பெற்றுத் தோற்றமளித்த பிட்டுருவைக் கண்டு, வியந்து மகிழ்ந்தாள்.

கணவனளித்த வார்ப்பான அச்சு வடிவு, மனைவி செய்த பிட்டில் அமைப்புப் பெற்றது. பிட்டும் குழலும் வேறு திக்காகின. அது பிட்டு, இது மூங்கிற் குழல். அடுத்தடுத்து இரண்டையும் வைத்துவிட்டு, நாயகி வேறு வேலைகளுக்காகச் சென்றுவிட்டாள்.

பிட்டின் அழகிய அமைப்பில் இலயித்த மூங்கிற் குழல், தனது

அச்சின் உருவால் உருப்பெற்ற உறவினைக் கொண்டாட முன்னெழுந்தது. "மகனே! என்னுருவில் நீ அழகு பெற்றல்லவா இருக்கின்றாய்? என்னருகே வா என்று பிரசவித்த உறவு கொண்டாடியது. ஆனால் பிட்டு, வியப்புடன் நோக்கி மிரண்டது. "என்னைப் படைத்து அமர்த்திச் சென்றவள் வந்து விடுவாள்! எனக்குக் கர்த்தா அவளே! வடிவு உள்ளுடையதானால், எப்படி உறவாகும்? உனக்கும் எனக்கும் என்ன உறவு? என்ன பாசம்? நீ ஓர் அச்சிதான்" என்று கூறிய பிட்டு, படைத்தவளை அண்டியது.

இருதய நோய்

வருவது ஏன்?

முதற் காரணம்:

எமது உணவில் உள்ள மேலதிகக் கொழுப்புகள்.

இரண்டாவது:

எமக்குப் போதிய உடற் பயிற்சி இல்லாமை.

மூன்றாவது:

அதிக அளவு புகைத்தல்.

நான்காவது:

எப்பொழுதும் மனதை அமைதியான

குழ்நிலையில் வைத்திராமல் வாழ்வது!

அகில உலக இருதய நோய்த் தடுப்புச் சங்க அறிக்கை.

இன்னிசைப் புலவர்,
பா. மு. அன்வர்.

பூமலரும் காலைப் பொழுது வரும் தென்றலெனும்
பாமகளின் பிள்ளை பறந்து திரிந்துவரும்;
ஊர்மலரும் உள்ளம் புதுநாளின் ஒண்குடரை
நேர்மலரக் கண்டு நெகிழ்ந்து குழைந்துவிடும்;
காய்கிரை விற்கக் கடியகுரல் கூவு நரும்
பாய்முடையக் கேட்டுப் பறைக்குரலில் கூவு நரும்
அம்மி புதுக் குநரும் ஆட்டுக்கல் விற்பவரும்
பொம்மை கிலு கிலுப்பை பூச்சரங்கள் விற்பவரும்
பித்தளைச் செம்பீயம் மாற்றுக்குப் பேரிச்சை
ஒத்தநிறை உண்டென்று உறுமித் திரியுநரும்

பால்மோர் தயிர்விற்கும் பாட்டியரும் ஏற்றக்கால்
சால்தூக்கிச் செல்பவரும் சாயம் புதுக்குநரும்
ஆரவா ரப்பேச்சால் ஆர்ப்பரித்துச் செல்கின்றார்!
ஈராயி ரங்கல் இருந்தொலைவிற் சென்றீரே
மச்சான்! இவையெல்லாம் வாடிக்கை! காலையிலே
நொச்சி மரத்தடியில் நோயெருமை போல் வீட்டின்
முன்னறையில் வீழ்ந்து முடங்கிக் கிடக்கின்றேன்!
என்னருகில் மெத்தை தலையணைகள் எல்லாம்
இருந்தபடி யேயிருக்க ஏக்கம் துணையாய்
மருந்தறியா நோயால் மருண்டு, கிடக்கின்றேன்!
பண்டிருந்த சீர்மை பழங்கிளர்ச்சி எல்லாமும்
நண்டுபிடி யால் என்னை நையப் புரிவதனை
எந்தவகை யானு ரைக்கக் கூடுமோ? பித்துளத்தின்
நொந்த நிலை யாரே நுவலுவார்? மாமி முதல்
மற்றவரின் அன்பு மலையளவே ஆமெனினும்
கொற்றவரே, உங்கள் குறு நகைப்பிற் கீடாமோ?
மின்னமுணி வைரம் மரசுதப்பூண் எல்லாம் உம்
சின்னவிரல் தீண்டும் சிலிர் சிலிர்ப்பிற் கீடாமோ?
பாட்டு முதல் நைலான் பளபளக்கும் ஆடையெலாம்
ஒட்டுறவால் உங்கள் ஒளிமுகத்தை ஒப்பவையோ?
அன்பில் விழிகலக்கும் ஆசை மொழி நெஞ்சுளக்கும்
இன்ப இலக்கியமே! என்னுயிரே! மன்னவரே!
வெற்றிலைவாய்க் கூட்டி, விளாம்பழத்துச் சொற்கலவை
உற்றுவரும் பேரின்ப ஓவியமே! காசுபணம்
நேடிவரச் சென்றீர்; திருவுளத்தின் நாட்டமெலாம்
மாடிமனை காண்பதிலோ? மாடுகன்று சேர்ப்பதிலோ?
காரிகையின் ஆசைக் கனவறிய மாட்டீரோ?
ஈரமழை மேகத் தியல்பறிய மாட்டீரோ?
கொல்லையிலே முல்லைக் கொடிமுறுவல் கண்டயர்வேன்;
மல்லிகையின் மொக்கு மலர்ச்சியினை யார் பொறுப்பார்?
மீர்க்குப் படலெல்லாம் பூப்படலே! வெற்றிலையின்
வேர்க்கால்போல் மேவி வருந்துன்ப ஓதம்!
பறங்கிப்பூ மார்கழியைப் பார்த்துப்பார்த் துள்ளம்
உறங்கப்போ காது கலங்குவதை உன்னுகிலீர்?

அஞ்சல் விடுப்பீர்; அதிலிருக்கும் உண்டியலின்
வஞ்சப் பணம்கையில் வந்துவிடும்! ஆனாலும்
கண்விரும்பும் மச்சான் கருணை முகம் எங்கேயோ.....!
பெண்விரும்பும் ஆசைப் பனிமுகமும் எங்கேயோ.....!
எட்டாத் தொலைவிலே எங்கேயோ.. .. எங்கேயோ.....!
மட்டுப் படாதபுலம் ...வானம்.....கடல் இடையே.....!
ஐயகோ, மச்சான்! அனல் நடுவே கற்பூரத்
தையல் தவிப்பதனைச் சற்றறிய மாட்டீரோ?
தாழ்வாரக் கூரையிலே, கூடுகட்டும் சின்னமணிக்
கேழ்வரகுக் கண்சிட்டு கீச்சுக் குரலினிலே
பேசிப் பயிலும் கிளர்ச்சிமொழி ஓசையெலாம்
ஊசிமுனை போலே உறுத்துவதை நீரறியீர்!
கொய்யாக் கிளையில் குலவும் அணிவிரண்டு;
நெய்யுருகல் போலே நெகிழ்ந்துருகும் ஏழைமனம்?
பல்லாங் குழியாடும் பாவையரின் கூட்டுறவும்
இல்லாமை நெஞ்சிற்கு இதமளிப்ப தில்லை!
உயிர்ப்புதையல் தேடி உருவழியும் உள்ளத்து
அயர்வழிக்கும் ஆண்டகையே! போதும் பொருளீட்டல்!
தூங்கா விழியும் துவண்டழியும் பெண்ணுளமும்
ஓங்கனலில் உற்றழியும் முன்னே உயிர் கொண்டு
கண்முன் வருக! கருணைமுகம் காட்டிடுக,
வெண்முல்லை வேரழியு முன்!

With The Best Compliments of:-

Mohammadiya Stores

Main Street, Kaduruwela, Polonnaruwa.

Dealers in Foodstuffs, Hardware Goods and
BUILDING METERIALS.

Branch:-

MOHAMMADIYA STORES

33-35, Madawala Road, Katugastota.

T. Phone:- 241

பள்ளிக்கொரு

நூலகம்

முஸ்லிம்களின் நூலகப்பார்வம் பரியம் தொன்மைமிக்கதொன்றாகும். எண்ணற்ற, புகழ்மிக்க நூலகங்களை அமைத்து, நூலகக் கலைக்கு அவர்களாற்றியுள்ள ஒப்பிலாப்பணியின் விரிவையெலாம் இச்சிறு சுட்டுரையினுள் அடக்குதல் சாலாது. எனினும் இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப கால முதல் முஸ்லிம்களிடையே அறிவுப் பெருக்கத்திற்கு நூலகங்கள் எவ்வாறு நுணை நின்றன என்பதை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முஸ்லிம் உலகின் மேதகு நூலகங்களின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் நாம் அவதானிக்கக்கூடிய சிறப்பம்சம் அந்நூலகங்களுக்கும் அல்லாஹ்வின் இல்லங்களாம் மஸ்ஜித்களுக்குமிடையிலான நெருங்கிய தொடர்பே யாகும். ஒவ்வொரு மஸ்ஜிதும் ஓர் அறிவுப்பீடமாகவே திகழ்ந்தது.

“மருத்துவம் தவிர்ந்த ஏனை ய விஞ்ஞானத் துறைகளெல்

லாம் பெரும்பாலும் பள்ளிவாயில்களிலேதான் போதிக்கப்பட்டன. இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பள்ளிவாயல்கள் கல்வித் தேட்டத்தில் ஈடுபட்டோருக்கான வசதிகளைத் தாராளமாக வழங்கி வந்தன.”

இவ்வுலகிலுள்ள மிகத் தொன்மையான பல்கலைக்கழகங்களுள் ஒன்றான அல் அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகம் (கி. பி. 970) பள்ளிவாயலோடினந்து உருவான உன்னத அறிவுப்பீடங்களுக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும். ஹிஜ்ரி நான்காவது நூற்றாண்டில் கலீலீபா அப்துல் அஸீஸ் அவர்களால் அல் அஸ்ஹர் பள்ளிவாயலுக்குப் பக்கத்தில் சுமார் 35 உலமாக்கள் தங்கியிருப்பதற்கான இல்லமொன்று நிறுவப்பட்டது. வெள்ளிக் கிழமைகள் தோறும் இவ்வுலமாக்கள் அல்-அஸ்ஹர் மஸ்ஜிதில் அறிவுரை ஆற்றி வந்தார்கள். இதிலிருந்தே பல்கலைக்கழகமும் உருவாகியது. இப்பல்

கலைக்கழக நூல்நிலையத்தில் சுமார் 20,000 விலை மதிப்புள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மொரொக்கோவின் பண்டைத்தலைநகரானபெஸ்(FEZ)நகரில் கி. பி. 859ல் எழுந்த அல்கரவய்யீன் பள்ளிவாயலும் இங்கு சூறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தப் பள்ளி வாயலை அமைப்பதற்கு முதன் முதலில் நான்கு இரூத்தல் நிறையுள்ள வெள்ளியை உதவியவர் பாத்திமா எனும் மாது சிரோன் மணியாவார். இறைவணக்கத் தலமாகவும், உயர்கல்விப் பீடமாகவுமே இப்பள்ளி வாயல் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. பெருந்தனவந்தர்களான சுல்தான் மார்கள் இப்பள்ளியைச் சூழக் கல்விக்கூடங்களை அமைத்தார்கள். இவ்வறிவுப் பீடத்தின் நூலகத்தில் புகழ்மிகு வானசாஸ்திரிகளும், கணிதவியலாளர்களும் ஆய்வு நிகழ்த்தினார்கள். இப்பனு கல்தான் வியோ ஆப்ரிக் ஊன்ஸ் போன்ற, பேரறிஞர்களின் பெயர்கள் இக்கலைக்கூடத்தினோடு இணைந்துள்ளன. மிகப் பழமையானதும் பெறுமதிவாய்ந்ததுமான சுமார் 16,000 கையெழுத்துச் சுவடிகள் இந்நூலகத்தில் உண்டு.

அல்கரவய்யீன் பல்கலைக்கழகத்தின் புதிய அங்கமொன்றிலுள்ளபேராசிரியர் அப்துல் ரஹ்மான் ஹர்ஷி அவர்களின் பின்வ

ரும் கூற்று அறிவுத்துறையில் பள்ளிவாயல்களின் பணியை நாம் தெளிவதற்கு உதவியாயிருக்கும்.

“நான் மாணவனாயிருக்கும் பொழுது வகுப்புக்கள் பள்ளிவாயலின் விதானங்களுக்குள்ளேயே நடைபெற்று வந்தன. விரிவுரையாளரைச் சூழ நாங்கள் பாய்களின்மீது அமர்ந்திருப்போம். போதனைகள் நீண்ட உரையாடல்களாகவே அமையும். நாங்கள் பயின்ற ஒரே பாடம் சமயம்தான். ஆனால் இஸ்லாம் எங்களுக்குச் சமய அறிவை மாத்திரமன்றி, சட்டம், சரித்திரம், ஆகிய துறைகளிலும், மற்றும் புராதன அறபு மொழித்துறையிலும் அறிவைப் புகட்டியது.

ஒவ்வொரு பிரதான பள்ளிவாயலிலும் ஒரு சிறந்த நூலகம் இருந்தே வந்திருக்கின்றது. இன்றும் கூட இந்நிலை பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நூலகங்களில் சமய நூல்கள் மாத்திரமன்றித் தத்துவ நூல்களும், விஞ்ஞான நூல்களும் பெருமளவில் இடம் பெற்றிருந்தன.”

முஸ்லிம் உலகின் அறிவேட்டுவளம் பள்ளி நூலகங்களில் மாத்திரமே பொதிந்திருக்கவில்லை. தனிப்பட்ட முஸ்லிம்களாலும் பெருந்தொகையான நூல்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. அல்ஹக்கீம் என்பாரு

டைய நூலகம் நாற்பது அறைகளைக் கொண்டதெனக் கூறப்படுகிறது. இந்நூலகத்தில் 18,000 நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. அர்தளிர் அவர்களின் புத்திரர் ஷாஸ்பூர் அவர்கள் பக்தாத்தில் இரூ இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைக் கொண்ட நூலகமொன்றை நிறுவியிருந்தார். மற்றும் அலி இப்னு யஹ்யா முனஜ்ஜிம் என்பாரும், ஜாபர் இப்னு முஹம்மத் என்பாரும் பெருந்தொகையான நூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தனர்.

தனியார் அமைத்த நூலகங்கள் போக, இஸ்லாமிய கலீபாக்களும், அரசர்களும் மற்றும் பிரமுகர்களும் நிறுவிய நூலகங்கள் பற்றிய விபரங்களை இஸ்லாமிய சரித்திர ஏடுகள் எமக்கறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் காலத்தில் முஸ்லிம்களின் சமூக, கலாச்சார, அரசியல், நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்

கும் பள்ளிவாயலிலேயே மத்தியத்தலமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். “பள்ளிவாயலில் தான் விசுவாசிகள் தொழுகைக்காகக் கூடுவார்கள். அங்கு நபிகள் நாயகத்தைச் சூழ்விருந்து அவர்களது உபதேசங்களைச் செவிமடுப்

பார்கள். நாயகத்தின் நல்லுபதேசம் அல்லாஹ்வினுக்கு அடிபணிந்து வாழ்வதைப் பற்றியதாக மட்டுமன்றி முஸ்லிம்களின் சமூக வாழ்க்கைக்கான நெறிகள் பற்றியதாகவும் அமையும். பள்ளிவாயலிலிருந்து தான் நபிகள் பிரான் இஸ்லாமிய சமய, அரசியல் தலைமை நடாத்தி வந்தார்கள்.

இவ்வாறு நிகழ்ந்த நாயகத்தின் நல்லரசு முறையை நமது பெருமதிப்பிற்குரிய கலீபாக்களும், ஏனைய இஸ்லாமிய ஆட்சியாளரும் பின்பற்றினார்கள்.

“இஸ்லாத்தின் இரண்டாவது கலீபா ஹஸரத் உமரே பாருக் அவர்கள் கூபா, பஸ்ரா, திமிஷ்க் முதலிய இஸ்லாமிய கலாச்சாரக் கேந்திரங்களிலுள்ள

பள்ளிவாயல்களிலே விரிவுரைகளாற்றுவதற்காகப் பல அறிஞர்களை நியமித்தார்கள். இவ்வறிஞர்கள் “காஸ்” என்றழைக்கப்பட்டனர். இதன் பொருள் கதை சொல்வோர் என்பதாகும். இவ்வறிஞர்கள் இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில்

புராணக் கதைகள் கூறுவது போலன்றி, திருக்குர் ஆணையும், ஹதீஸ்களையும் போதித்து வந்தார்கள். இவ்வாறாகப் பள்ளிவாயல்கள் இறை வணக்கத்திற்கான தலமாக மாத்திரமன்றி கல்விக்கூடங்களாகவும் பரிணமித்தன. இப்பள்ளிகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட விரிவுரைகள் காலக்கிரமத்தில் பெருகிப் பள்ளிகளோ டினைந்த பெரும் மதரஸாக்களின் தோற்றத்திற்கு வழிகோலின.

இத்தகு சிறப்புமிக்க அறிவுப் பாரம்பரியத்தையொட்டியே, இலங்கையில் வாழும் முஸ்லிம்களாகிய நாழும் எமது பள்ளிவாயல்களைப் புணருத்தாரணம் செய்து நவீன உலகின் தாக்கங்களுக்கு அவை ஈடுகொடுக்கக் கூடியனவாகச் செய்தல் அத்தியாவசியமா கின்றது. இன்று எமது சமூகத்தில் உலகாயதச் சார்புமிகுந்து சமயப்பற்றுத் தேய்ந்து வருவது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். இந்நிலைக்கான அடிப்படைக் காரணம் திருமறையும், திருநபியும் எமக்கருளிய வாழ்க்கை நெறியை நாம் புறக்கணித்து வருவதே யாகும்.

எனவே, பல்வேறு சமூகங்களோடு இணைந்து வாழும் நாம், இந்நிலையில் எமது கலாசாரத்தனித்துவத்தைப் பாதுகாத்து, இஸ்லாமிய கோட்பாடுகட்கிசைய எமது வாழ்க்கையை

அமைத்துக் கொள்வதற்குள்ள ஒரே வழி எமது பள்ளிவாயல்களைச் சமூகத்தில் சமய, கலாசார நடுநிலையங்களாக அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதுதான். இத்தகைய மறுமலர்ச்சிக்கு ஒவ்வொரு பள்ளிவாயலிலும் ஓர் இஸ்லாமிய நூலகம் நிறுவப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும்.

ஏறத்தாழக் கால்நூற்றாண்டிற்கு முன் இலங்கையில் செயற்பட ஆரம்பித்த இலவசக் கல்வித்திட்டம் முஸ்லிம்களிடையே பரவலான கல்வி வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பளித்துள்ளது. இந்நாட்டின் சரித்திரத்தில் முன்னெப்போதும் காணாத அளவிற்கு பிள்ளைகள் எமது பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும், இப்போது கல்வி பயின்று வருகிறார்கள். இவ்வாறாக இலவசக் கல்வியின் மூலம் எமது முஸ்லிம்கள் பெற்றுவரும் கல்வியறிவை அவர்கள் தங்களுடைய சமய, கலாசார வாழ்க்கையை வளமுள்ளதாகக் கிக் கொள்வதற்கான வழிகளிற் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமான தேவையாகும். இம் முயற்சிக்கான களம் எமது பள்ளிவாயல்களும், அவற்றோடினைந்த நூலகங்களும் நான் என்பது நாம் கூறாமலே விளங்கும்.

எமது முஸ்லிம்களிடையே வாசிக்கும் பழக்கம் கனிசமான அளவு வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது என்பது உண்மையெனினும்

இவ்வாற்றலை அவர்கள் எத்திசையில் செலுத்திவருகிறார்களென்பது சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும். பள்ளி செல்லும் மாணாக்கர் முதல் வயது முதிர்ந்தவர்கள் வரை பெரும்பாலானோருடைய படிப்பார்வம் தினசரிகள், பருவ வெளியீடுகள் ஆகிய வற்றின் எல்லையினுள்ளேயே முடங்கிக்கிடப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அதிலும் இவ்வாசகர் வட்டத்திலும் செல்லுபடியாகும் ஏடுகளின் தரத்தினை அவதானித்தால் நாம் உண்மையில் மகிழ்ச்சியடைவதை விட்டு மனம்புழுங்கவே நேரும்.

இவ்வகையில் எமது பெண்கள் நிலையைப்பற்றிச் சிறப்பாகச் சில கூறவேண்டியுள்ளது. கல்வித்துறையில் முஸ்லிம்களிடையே மிகவும் பின்தங்கியிருந்த பிரிவினர் எமது பெண்களேயாகும். ஆனால் இன்று அவர்களிடையே பெருமளவில் கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது கண்கூடு. உயர்கல்வி நாடிச் செல்வோரின் எண்ணிக்கை இதர சமூகங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து மிகமிகக் குறைவாயிருந்தாலும் கூட, அவர்களிடையே வாசிக்கும் ஆற்றல் பரவலாக ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். இந்நிலையில் பெரும்பாலும் வீடுகளில் தங்கியிருக்கும் எமது முஸ்லிம பெண்களே ஏனையோரைவிடக் கூடுதலாக வாசிக்கும் அவகாசத்தைப் பெற

1972 ஆம் ஆண்டு சர்வதேச நூலாண்டாக யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நூல்களைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கீழே தருகிறோம்.

☆ சிறந்த நூல்களை முதலிற்படியங்கள். இன்றேல் அவற்றைப் படிக்கவே முடியாத நிலை ஏற்படலாம்.

- ஹென்றி டேவிட் தோரு.

☆ ஆயுதங்கள் ஏற்படுத்திய காயங்களை நூல்கள் ஆற்றுகின்றன.

- ஜோசே மார்ட்டி.

☆ நூல் நீர் போன்றது. ஒவ்வொரு நிலைக்குள்ளும் அது பாய்ந்து செல்லும்.

- ருஷ்யப் பழமொழி

☆ படிப்பிக்கிறது; ஆனால், பேசுவதில்லை; அது எது? நூல்.

- ஆபிரிக்கப் பழமொழி.

☆ மூன்று நாட்களாக நீங்கள் ஒரு நூலாவது வாசிக்கவில்லை என்றால், உங்கள் பேச்சின் இனிமைகுன்றி விடுகிறது; உங்கள் முகத்தின் அழகு மங்கிவிடுகிறது.

ஹ்யூயாங்டிங் சின்.

றவர்களாக உள்ளார்கள். அப் படியாயின் அவர்கள் படிப்பார் வம் எத்திசையில் பாய்ச்சப்படு கின்றதென்ற கேள்வியை நாம் எழுப்பினால் ஏனைய முஸ்லிம்க ளின் நிலைபற்றி நாம் ஏற்க னவே கூறியவற்றையே இங்கும் கூடுதலான அழுத்தத்தோடு கூறவேண்டியவர்களாயிருப் போம்.

இந்நிலையின் கூட்டுமொத் தமான விளைவு என்னவெனில் முஸ்லிம்களிடையே இஸ்லாமிய கோட்பாடுகட்கு ஒவ்வாத அரசியற் கோட்பாடுகள், சமூக, கலாசார போக்குகள் அவர்களி

“இனத்துக்குக் குரலுண்டு; மாற்றார் முன்னே எடுத்துரைக்கும் சாதனமே பிரகரங்கள் தினப்பதிப்பு சஞ்சிகைகள் பதிப்பகங்கள் தேடினும் இவர்கையிற் கிடையாதந்தோ மனக்கொதிப்பால் ஒருசிலர் முன்தொடங்கினாலும் மதிப்பிழந்து பொருளிழந்து சோர்வடைந்தார் நினைப்பதற்குப் பொறுக்கவில்லை”

“அறிவுதரும் நூலோன்றை விரும்பமாட்டார் ஆதரியார் சஞ்சிகைகள் பிரகரங்கள் சிறிதேனும் நேரமில்லை இவர்தம் வாழ்வில் சிந்திக்க உயர்கலைகள் பற்றியென்றும்”

எனவேதான் நாம் பள்ளிக் கொரு நூலகம் என்னும் பயன் தரு சிந்தனை பரவ விழைகிறோம். இஸ்லாமிய நூல்களையும், பருவ ஏடுகளையும் திரட்டிப் பெண்கள் உட்பட்ட ஜமா அத்தார் அனை வருக்கும் வழங்கக்கூடிய நூல்கங்கள் முதற்படியாகச் சிறு அள விலாவது எமது பிரதான பள்ளிவாயல்களிலேனும் உடனடியாக அமைக்கப்பட வேண்டிய

டையே வேகமாகப் பரவிவருத லேயாகும். மேலும் இஸ்லாமிய சமய கலாசார ஏடுகள் எம்மி டையே ஆதரவு காணாத அவல நிலை, பிற ஏடுகளின் தாக்கத் தைப் பன்மடங்கு வலுவுள்ள தாக ஆக்கிவருகின்றது. உயிர்ப் போராடிவரும் இரண்டொரு முஸ்லிம் ஏடுகளின் நிலையை நாம் எண்ணிப்பார்க்கும்பொழுது எமது எதிர்காலம் பற்றிக் கவலை கொள்ளா திருக்கமுடியாது. எம துமதிப்பிற்குரிய முதுகவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களின் பின் வரும் கவிதையடி களே இந்நிலையைச் சித்திரிக்கப் போதுமாகும்:

அவசியத்தை இங்கு நாம் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறோம். இந்த முயற்சி முஸ்லிம்களிடையே அவர்களுடைய சமய, சமூக, கலாசார அறிவாக்கத் திற்கு உதவுவதோடு இஸ்லாமிய நூல்களினதும், பருவவெளியீடுகளினதும், தினசரிகளினதும் தோற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலுமென்பது உறுதி,

கவிதை சொல்லும் கதை

நிறைந்த நெஞ்சம்

கல்ஹின்னே -- எம். எச். எம் ஹலீம்தீன்

எங்கும் அமைதி நிலவியது. அகிலமே நிட்டையில் ஆழ்ந்திருப்பது போன்ற பிரமை. பொங்கும் பூரணச் சந்திரனின் ஒளிச் சுடர் கங்குலின் முற்றுக்கெக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கும் வேளையது.

பூத்துச் சிரிக்கும் புதுமலர் போல ஆத்ம ஞானத்தில் தேர்வும், காத்தருளும் கர்த்தனில் காதலும் பூண்ட ஓர் உருவம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் முழுகியிருந்தது. அந்த உருவத்தவர் வேறு யாரும்ல்ல; அபூ பின் அத்ஹம் என்ற உத்தமர்தான் அவர்.

இதம் தந்த உறக்கத்தில் முழுகியிருந்த அவரை இன்பக் கனவொன்று ஆட்கொண்டது. சற்று நேரத்தில் - கனவு கலைந்தது. களிப்புடன் கண் விழித்தார்.

சயன அறையில் சங்கமித்த மதி ஒளி எங்கும் பரவியது. மங்கலாக இருந்த ஒளி மேலும் புதுப் பொலிவுடன் பிரகாசித்தது. அந்தக் காந்தஒளியினுடே அபூ பின் அத்ஹம் ஓர் இனிய காட்சியைக் கண்டார்.

ஆமாம்! தூய ஒளியிலே ஒரு தேவ தூதரின் திருவுருவத்தரி சனத்தைக் கண்டார். அத்தேவ தூதர் - பொன்னேடொன்றில் எதையோ பொறித்துக் கொண்டிருந்தார். இம்மாட்சிறிதையாட்காட்சிவிந்தையாயிருந்தாலும், அவரின் சிந்தையிலோ சாந்தம் மிளிர்ந்த எழில். வதனத்திலோ எவ்வித சலனத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை!

நேர்மையிலும், நிறை நேசத்திலும், இறை ஓர்மையிலும் நிறைவு கண்ட அவர் நெஞ்

சம் இவ்வற்புதத்துக்கு விளக்கம் காண விழைந்தது.

“பொன்னேட்டில் என்ன எழுதுகின்றீர்? அடியேன் அறியலாமா?”

இவ்வாறு அவரின் அகத்தில் கருக்கொண்ட ஆவல் ஓர் வினாவைப் பிரசவித்தது.

எழுதுவதிலேயே ஈடுபட்டிருந்த தேவ தூதர் தலை நிமிர்ந்தார். - நயமும், நலனும் இணைந்த பார்வை படர்ந்தது.

அத்துடன் “இறைவனை நேசிப்பவர்களின் பெயர்களைப் பொறித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்”. என்ற பதிலும் தவழ்ந்தது.

“இறைவனை நேசிக்கும் பேறு பேற்றவர்களில் என் நாமமும் இடம் பெறுமோ?” என அபூபின் அத்ஹம் தொடர்ந்தார்.

“அதில் உங்கள் நாமம் அடங்க வில்லையே” என வுரைத்தார் அத் தேவ தூதர். இப்பதிலைக் கேட்டு, அற்ப ஆசையால், சொற்ப நலனைச் செய்து விட்டுப் பென்னம் பெரிய பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பார்த்துப் புழுங்கும் பேர்வழிகளைப் போல் சஞ்சலமுறையோ, வெஞ்சினம் கொள்வோ வில்லை அத்ஹம் அவர்கள்.

மாறாக, மிகவும் தாழ்ந்த குரலில் ஆனால், கனிந்த மகிழ்வுடன், “பரவாயில்லை! இறை நேசர் வரிசையில் இல்லாவிட்டாலும், அம் மாபெரியோ

னின் மான்புறு படைப்பான மனுக்குல மக்களை ஆமாம்! தனது அக்கம், பக்கத்தாரை நேசிக்கும் ஒருவனாகவாவது எப்பெயரைக் குறித்துக் கொள்ளுமாறு உம்மிடம் மன்றாடிக் கேட்கின்றேன்” என்ற பணிவான கோரிக்கையை விடுத்தார்.

மறு கணம் எழுதிய ஏட்டுடன் அத்துதுவர் மறைந்தார்!

மறு நாளும் புலர்ந்தது! இரவும் மலர்ந்தது!

மறு படியும் அத் தேவ தூதுவர் தோன்றினார். பொங்கிப் பிரவாகித்த ஒளிப் பிரளயத்தினூடே விழி நோக்கினைப் பதித்தார் அபூபின் அத்ஹம், தேவ தூதர் ஏந்தி நின்ற பொன்னேட்டில் இறையருள் பெற்ற இறை நேசச் செல்வர்களின் பெயர்கள் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தன.

என்ன ஆச்சரியம்! அப்பட்டியலில் மக்களை நேசித்த மகாத்மா அபூபின் அத்ஹமின் திருநாமமே முதலில் பொறிக்கப் பட்டிருந்தது.

சுடர் மணியாய் ஒளிர்ந்த சீர் நாமத்தைக் கண்ணுற்ற அபூபின் அத்ஹமின் அகத்திலே மமதையோ, தற்பெருமையோ அல்ல, அமைதியும் நிறைவுமே ஒன்றாய்க் கலந்து இழையோடியிருக்கும்.

(இக் கதை Leigh Hunt என்ற ஆங்கிலக் கவிஞரின் Abu Ben Adhem என்ற கவிதையின் கருத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டது)

விஞ்ஞான சாத்திரம்

“சாரணாகையும்”

ஏக இறையொளி,
எங்கும் பிறங்கிட
வாகையணிந் தவர்நாம்—தம்பீ
வீரப்பரம் பரைநாம்

பணத்திற்குப் பல்லைக்
காட்டி நடித்திடும்
குணங்கெட்ட போக்கினரா? —தம்பீ
குருட்டு மதியினரா?

மலையன்ன பொன்னுக்கும்
மயங்கி விடாமல்.
நிலைகொண்ட தீனவர்நாம்—தம்பீ
நேர்மைத் திருவினர்நாம்

திக்குத் திசையெங்கும்
தீன்கொடி பறந்திட,
தக்கது செய்தவர்நாம்—தம்பீ
தீதறச் செய்தவர்நாம்.

கண்டதை வழிபட்ட
கணக்கற்ற மாந்தரின்
கண்ணைத் திறந்தவர்நாம்—தம்பீ
கற்றுக் கொடுத்தவர்நாம்

விண்ணென்று காணும்
விஞ்ஞான சாத்திரம்
அன்றே கண்டவர்நாம்—தம்பீ
அண்டம் அளந்தவர்நாம்!

சமூகத்திலேற்படும்

அசையும்.

ஒரு சமூகத்தில் இன்று நடைபெறும் சம்பவங்கள் நேற்று நடந்தவவற்றைப் போன்றே அல்லது நேற்று நடந்தவற்றின் தொடராகவோ இருக்கலாம். சம்பவங்கள் சங்கிலிபோல் நாளாந்தம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் அவை மேற்பார்வைக்கு ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடாகவே தோன்றும். உதாரணமாக இன்று சமைத்தது மீன்; நேற்று மாமிசம்; இன்று ஒரு பிள்ளை பிறந்தது; நேற்று ஒரு பிள்ளை இறந்தது; இன்று ஒருவர் பிறந்ததினக் கொண்டாட்டம்; நேற்று ஒருவர் இறந்த தினவைபவம். இப்படியாக வீட்டுக்கு வீடு குடும்பத்துக்குக் குடும்பம், சமூகத்துக்குச் சமூகம், தினம் தினம் வேறுபட்ட சம்பவங்கள் நடைபெறுவது போல் காணப்படலாம். இச் சம்பவங்களைத் திரட்டி ஒரு சந்ததியின் கால எல்லைக்குள்

நின்று சராசரி கண்டால் நாம் காண்பது பின்வருமாறு தென்படும்: அச்சமூகத்தின் உணவு இன்னதென்பது, அம்மக்கள் கொண்டாட்டங்கள் இவைதாம் என்பது, அவர்கள் போக்கு வரத்துச் சாதனம் இன்னது என்பது, அவர்கள் கல்வி நிலை, மத அநுட்டானம், நம்பிக்கைகள், சம்பிரதாயங்கள், தொழில் முறை, உடை நடை, ஒழுக்க விதி ஆதிகளின் இன்னவைதாம் என்பது திட்டமாகத் தெரிந்து விடும்.

இதே விதமாகவே சென்ற சந்ததியும் நடந்திருந்தால் நாம் கூசாமற் கூறலாம் அம்மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் எந்த ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லையென்று. இதை இன்னும் சற்று நீட்டினால் அம்மக்களின் பூட்டன் வழி, பாட்டன் வழி, தந்தை வழி, பிள்ளை வழி, வாழ்க்கை முறையில் எந்த ஒரு

மாற்றமும் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லலாம். காலப் போக்கில் உருவங்கள் மாறினாலும் அகம் மாறவில்லை. உதாரணமாகத் திண்ணைப் பள்ளியில் படித்த அதேபாடம் ஒலைப் பள்ளியில் படிப்பிக்கப் படுகிறது: ஒட்டுப் பள்ளியிலும் அதேதான். மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் சந்ததி சந்ததியாக மாறி மாறி வந்தாலும் பாடங்கள், படிப்பிக்கும் முறைகள் எதுவுமே மாறவில்லை. இதனால் சிந்தனை யென்பது ஒரே படித்தரத்திலேயே தொழிற்படும். எல்லா ஒழுங்குகளும், கொள்கைகளும் திரும்பித் திரும்பி அப்படியே வந்து கொண்டிருக்கும். திரும்பித் திரும்பி அவை வந்து கொண்டிருப்பதையாரும் சிந்திப்பதில்லை. ஏனெனில் ஒரே சந்ததி நெடுகிலும் இருப்பதில்லை. புதுப்புதுச் சந்ததி தினமும் பிறந்து கொண்டிருப்பதால் அதற்கு ஒவ்வொன்றும் புதிதாகவே தோன்றும். வெளியில் நின்று நோக்கும் போது எல்லாம் ஒரே வட்டத்திலேயே ஒருவது செரியும். இந்த வட்டந்தான் மரபு. “பழமை பேணல்,” “பழமை நோக்கல்” “மூதாதையர் தண்டவழி” என்ற கலோகங்களால் இம்மரபு அசையாது நிற்கும்.

சந்ததி மாறிவிட்டது, ஆண்டுகள் பறந்து விட்டன. சரித்திரம் வளர்ந்துள்ளதா? இல்லை. ஆண்டுகள் ஓடினவே தவிர சம்பவங்கள் ஓடவில்லை. ஏனெனில் ஒரே சம்பவந்தான் திரும்பித் திரும்பி எல்லா ஆண்டுகளிலும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதனால் சரித்திரம் வளரவில்லை. இந்த நிலை ஒரு காலத்தில் சரித்திரமே இல்லை என்ற முடிவைக் கொண்டு வருவதும் உண்டு. இதனாலே தான் பலகிராம மக்கள், பல சமூகமக்கள், பல தேச மக்கள் சரித்திரங்களாக எழுதப்படக் கூடிய சம்பவங்கள் ஒன்று மில்லாமல் மங்கிமறைந்து சிந்தனைக்கு அப்பாலேயே போய் விட்டனர்.

மொழி இருக்கிறது எழுதும் சாதனம் இருக்கிறது, எழுதக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சம்பவ மில்லை, எல்லாம் என்று முள்ள மாதிரியே காணப்படுகின்றன. நடைமுறைச் சம்பவங்கள் மட்டுமே உண்டு. இவை நடைபெறும் போது நேரே தெரியும், பின் சம்பந்தப்பட்ட சந்ததிக்கு ஞாபகத்திலிருக்கும், அடுத்த சந்ததிக்குக் கேள்விப்படும், மூன்றாம் சந்ததி கேள்விப்படலாம்; அல்லது தெரியாமலே விட்டலாம்; அப்பால் யாருக்கும் ஒன்றுத்தெரியாது.

இந்தச் சமூகத்தின் நிலையை ‘அசையாத நிலை’ என்று சமூகவியலில் கூறுவர். இதையாருங் கலக்கி விடாமல் இருக்கப் பல அரண்கள் போடப்படும். இந்த அரண்களைப் போடுபவரும்

பாதுகாப்புவரும் யார்? இந்த அசையாத நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சமூகத்தை உறிஞ்சிவாழும் புல்லுருவிகள் அரசுகள் இருக்கலாம், மதபோதகர்களாயிருக்கலாம், வேறு ஏதும் முழு அதிகார அரை அதிகார வர்க்கத்தினராயிருக்கலாம்; ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒவ்வொரு கூட்டமிருக்கும். அந்த அந்தத் துறையில்

கும். வெளியிலிருந்து கலக்குதலைப் பொதுவாகப் போராலேயே தடுத்து நிறுத்தப்படும். தேசமாயில்லாமல் தனிப்பட்ட நபராயின் அவரை நாடு கடத்தி விடுதல் வழக்கம். சோக்ரீட்டின் கொல்லப்பட்டார், ரூசோ நாடு கடத்தப்பட்டார், கலிலியோ சிறைப் படுத்தப்பட்டார், மார்க்ஸ் நாடு கடத்தப்பட்டார், முகம்மது நபி தூரத்தப்பட்டார்.

ஆசிரியரின் எழுத்துமூல அனுமதியின்றி இக்கட்டுரையை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ யாரும் மறுபிரசுரம் செய்யக் கூடாது.

ஆ—ர்

அவர்கள் கண்காணித்துக் கொண்டிருப்பர். யாரும் கலக்கிவிடக் கூடாது. அக்கலக்குதல் உள்ளிருந்தும் வரக் கூடாது; வெளியிருந்தும் வரக் கூடாது; இதற்கேற்றவகையில் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டுத்தண்டனைகள் வரையறுக்கப்படும். சிறை, நாடு கடத்தல், மரண தண்டனை சித்திரவதை ஆகியன உள்ளிருந்து கலக்குகிறவர்களுக்குக் கிடைக்க

இவ்விதம் ஆயிரக்கணக்கான உதாரணங்களை இது நாள்வரையிலும் ஒவ்வொரு துறையிலும் கூறலாம்.

இவ்விதம் அசையாதநிலையில் தேங்கி நிற்கும் குட்டைநீர் போல் சமூகம் இருந்து வரும் போது இயற்கையாகவே சில சம்பவங்கள் தோன்றும்.

1. புதுநீர் வராபலும் உள்ளநீர் அசையாமலும் ஆகிற

போது குட்டையில் அசுத்தங்கள் பெருகும். சமூகத்தில் ஊழல்கள் மலையும், நல்ல கொள்கைகளைச் சுற்றி மூடக் கொள்கைகள் வளரும்.

2. சிந்தனை மரத்துவிடும். சமூகம் சலித்தநிலையிற்காணப்படும். எல்லாந் தீமைக்கே என்ற மனப்பான்மை கூடும். வாழ்க்கையில் வெறுப்புத் தட்டும்.
3. மக்கள் பொம்மைகள் போல் நடமாடுவர்; வாழ்வில் ஜீவகளை அற்றுவிடும். இது ஈற்றில் சுய அழிவுக்கு வழியாகும். அதாவது மங்கி ஈற்றில் மறையும்.
4. அடக்குமுறை கூடுமேல் உட்பூசலினால் கெதியில் அழியும்; அல்லது அடிமையாகும்.

இப்படியிருக்கையில் ஞானிகள், தீர்க்கதரிசிகள், விற்பன்னர்கள், சமூகத்துக்குள்ளேயே தோன்றுவர். மனிதன் சிந்தனை செய்யும் பிராணி. அறிவு விசாலிக்கும் சன்மையது. இதற்கு யாரும் திரை போடமுடியாது. இலை மறைகாய் போல் இவர்கள் தோன்றுவர். எந்தத் துறையிலும் இத்தகைய விற்பன்னர் தோன்றலாம். இவர்கள் சமூகத்தைப் புனருத்தாரணம் பண்ணல், புதுமைக்கு வழி நடத்தல், அறியாமையை நீக்கல், அவலநிலையை எடுத்துக் காட்டல் போன்ற பல

புது நோக்குகளை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறமுனைவர். குட்டையில் புதிய மழை நீர் சேர்வதற்கு இதுவே அறிகுறியாகும். மேலும் குட்டை கலக்கப் படுவதற்கும் அறிகுறி இதுதான். இவர்கள் போதனை ஆரம்பத்தில் இரகசியமாகவே தொடங்கும், சாத்வீகமாகவே இயங்கும். பின்பற்றுகிறவர்கள் சற்றுக்கூடியதும் பகிரங்கப் போதனைக்கு வெளிக்கிடுவர். இது அபாயமானகட்டம். எதிர்ப்புக்கூடும். பழமை விரும்பிகள் சதுராதியாகி விடுவர். ஈற்றில் பலப் பரீட்சையிற் போய் விற்பன்னர்கள் மாய்ந்துவிடுவதும் உண்டு. வரலாற்றைப் பார்த்தால் அதிகம் பேர் கொல்லப்பட்டே விட்டனர். இதை ஒரு சிலரே சீவிய காலத்தில் வெற்றி கண்டனர். சிந்தனைப் புரட்சி, சமூகப் புரட்சி என்று பலவாறு கூறுவர். ஆரம்பத்தில் இத்தகைய விற்பன்னர் சமூகத்துரோகி, சமூகத்தை அழிப்பவர், சூழப்புபவர், அமைதிக் குப்பங்கம் விளைவிப்போர். என்ற பண நாமங்களால் அழைக்கப்படுவர். எதற்கும் அஞ்சாமல் நின்றுபிடிப்பவர் மிகச்சிலரே. ஏனெனில் இவ்விதம் குழப்புபவர் ஆரம்பத்தில் தானும் தன்னைப் பின்பற்றும் ஒரு சிலருமாகவே இருப்பர். ஆட்பலம் குறைவு. ஆனால் பழமைவிரும்பிகளோ எப்போதும் அதிகமாகவே இருப்பர். இது இயற்கை நியதி.

இந்த விற்பன்னர்களைக் கற்பனையில் வாழ்பவர்கள் என்று அவர்காலத்துமக்கள் கூறுவர். அவர்களின் போதனையைக் கற்பனை என்று கூறுவர். ஏனெனில் காண்பது வேறு, அது தான் பழமை; எல்லாருக்குத் தெரியும். இவர்கள் சொல்வது எப்போதும் கற்பனை என்ற அடைமொழியையே தாங்கும். ஏனெனில் இது நடைமுறைக்கு இனித்தானே வரவேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு சமூக சரித்திரத்தில் சம்பவங்கள் தோன்றும் பகுதி இதுதான். சரித்திரம் வளர்வதும் இவைகளால்தான். ஒரு சமூகத்தின் புகழ், வீரப்பிரதாபம், கலைத்திறமை, விற்பன்னத்தும், ஆதியன வெளிப்படுவதும், வரலாற்றில் நுழைவதும் இதே காலத்தில்தான். இப்படியான கொந்தளிப்பு ஏற்படுவது இயற்கையிலொன்று. இதை யாராலுந் தடுக்க முடியாது. எதிர்ப்பவர் அந்தக் காலத்தில் புகழப்பட்டாலும் பின்னர் தூற்றப்படுவர், ஆனால் அதே காலத்தில் தூற்றப்பட்ட புரட்சியாளன் பின்னர் புகழப்படுவதுமன்றிச் சமூகத்தின் கௌரவச் சின்னமாகவே மாறிவிடுகிறான். இது வரலாறு தரும் படிப்பினை.

இந்தப் புரட்சிக்குரிய காலம் மிகச் சுருக்கம். ஒரு சில வருடங்களுக்குள் இந்த வித்து தூவப்பட்டு விடும், குட்டையும்

கலக்கப் பட்டுவிடும். சமூகமும் ஒரு சுழற்சி அல்லது டியலுக்குள் அகப்பட்டு நிமிர்ந்துவிடும். இதற்குப் பொறுப்பான விற்பன்னனும் மறைந்து விடுவான்: ஆனால் அசைவு பல வருடங்கள் இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கும். இந்தப் பகுதியை 'மாறும் பருவம் அல்லது தழுவும் பருவம்' என்று சமூகவியலில் கூறுவர்.

சமூகத்துக்கு வெளியிருந்தும் இந்தக் காற்று வீசுவது முண்டு. இதைச் சற்று ஆராய் வோம்.

வேறொருசமூகம் கலைத்துறையிலும் விஞ்ஞானத்துறையிலும் மற்றும் முன்னேற்றத்துக்குரியதுறைகளிலும் புதுமையும் உணர்ச்சியும் கொண்டு ஓடுகிற போது இதனுடைய எழுச்சி பற்றிய சிந்தனைகள் இவற்றில் பின்தங்கிய மக்களுக்குள் வீசுவது இயல்பு. சம்பவங்கள் தேசங்களுக்குத் தேசம் எட்டுவது இன்று மிகத்தூரிதம். அக்காலத்தில் வர்த்தகம், போர், தேசஆராய்ச்சி முதலியன இத்துறையில் ஒரு நாட்டின் சம்பவங்களை இன்னொரு நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்லும் சாதனங்களாயிருந்திருக்கின்றன. இன்று இவையில்லாமலே ஒரு நாட்டின் சம்பவம் இன்னொரு நாட்டில் மிகக் கெதியில் எட்டிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக புதுமைநுகர்வு, புதுமைநோக்கு ஒரு சமூகத்-

துக்கு வெளியிலிருந்து உள்ளே பாயும். இப்படிப்பாயும் போது அது பாயும் சமூகத்தில் சிந்தனையைக்கிளறிவிடும். சிந்திக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்களே முதலில் இவற்றால் தாக்கப்படுவர். அவர்கள் சிந்தனை சிறிது சிறிதாகச் சமூகமெங்கும் எதிரொலி செய்யும். இந்த நிலையில் எதிர்ப்புகள் முன்போல் தோன்றவே செய்யும் சிந்தனை பரவும் வேகம், அதைப்பரப்பும் சாதனம் ஆகியவற்றின் தன்மைக் கேற்ப எதிர்ப்புக் கூடும் அல்லது குறையும் அல்லது இல்லாமலாகி விடும். எந்தத் துறையிலும் இவ்வகைப் புரட்சி ஏற்படலாம்.

'அசையாது நின்ற ஒரு நிலையை அசைக்கச் செய்யும் ஒரு சக்தி எப்போதும் முன்னேற்றம் நோக்கி வேலைசெய்யும் அன்றி முந்தியிருந்ததிலும் பார்க்கக் கீழ் நோக்கித் தள்ளிவிடுவதாக இராது'. இவ்விதி சமூக இயலில் ஒரு பொது விதியாகும். இத்தாலியின் அறிவுப் புரட்சி, பிரான்சின் அறசியற் புரட்சி, இங்கிலாந்தின் கைத்தொழிற் புரட்சி, அமெரிக்காவின் விடுதலைப் புரட்சி, துருக்கியின் சமூகப் புரட்சி, கீழ்நாடுகளில் இருந்து வந்த விடுதலைப்புரட்சி, இவையெல்லாம் நிரந்தரமாயிருந்து வந்த ஒரு அசையாத நிலையில் வெறுப்புத் தட்டி எழுந்த புரட்சிகளேயாகும். இது மிகப் பெரிய அளவிலும் மிகச்சிறிய அளவிலும்

எத்துறையிலேனும் நடைபெறலாம்.

இவ்விதப் புரட்சி ஏற்பட்டுக் கொந்தளித்தபின் ஏதோ ஒரு நிலை தெளியும். அது எப்போதும் புதுமை தழுவியதாகவே இருக்கும். இவ்விதம் புதுமை நுழையும் போது பல போலிகளும் நுழைவது சகசம். காலப்போக்கில் இப்போலிகள் தாமே மறைந்துவிடும். இந்தப் புதுமை நுழைவினால் சமூகம் கொஞ்சக் காலத்துக்குத் 'தழுவதல்' என்றநியதியில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். பல பாதகங்களும், பல சாதகங்களும் சமூகத்தில் தோன்றும். சமூகத்தின் ஆர்வம், விழிப்புணர்ச்சி, அறிவு நிலை, விவேகவல்லபம் இவற்றின் தன்மைக்கும் தரத்துக்கும் ஏற்ப இந்தத் 'தழுவல்' காலம் நீடிக்கும் அல்லது சுருங்கும். சுற்றில் இந்தப் புது நிலையே நடைமுறைநிலையாக வந்து விடும். இதன் இடையில் பல சந்ததி வந்து போய் விடலாம். இவ்விதம் நிலைப்பட்டதும் இதுவே 'மரபு' ஆய்விடும். இந்த மரபு திருப்பித் திருப்பிச் சுழன்று கொண்டேயிருக்கும். இந்தச் சுழற்சி பல வருடங்கட்கு நீடிக்கும். இப்படி நீடித்துக் கொண்டு போகிற போது பழைய விதி தொழிற் பட ஆரம்பிக்கும். அதாவது மறுபடியும் புரட்சி தொடங்கும்.

முன்கூறப்பட்ட விருத்தாந்தமே ஒரு சமூகம் வளர்வதில்

காணப்படும் விதியாம். எந்தத் துறையிலும் சமூகத்தில் இந்த விதி தொழிற் படும்

மரபு—புரட்சி—தழுவுதல்—மரபு

மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விதி வேறொருவகையிற் தோன்றும். மதம் ஆரம்பத்தில் மிகப்பரிசுத்தத்தோடு தன் கொள்கைகளை வலியுறுத்தும். நாளாவட்டத்தில் ஐந்தப் பரி-

மதத்தின் சுய ஒளியே மறுபடியும் வீசச் செய்வர். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு புதிய மதமே தோன்றி விடுவதுமுண்டு. ஆகவே மதத்தைப் பொறுத்த வரை நமது விதி பின்வருமாறு தொழிற்படும்.

மரபு—புரட்சி—மரபு

சமூகவியல் ஆராய்ச்சியாளரின் முடிவுப்படி இவ்வகை மாற்றங்கள் சமூகத்தில் சதா நிகழ்

கூலி மலிவு !

ஒரு லட்சாதிபதியிடம் வேலை தேடி வந்த ஒருவன் மாதத்தில் முதல் நாளைக்கு ஒரு சதமும் இரண்டாம் நாளைக்கு 2 சதமும், மூன்றாம் நாளைக்கு 4 சதமும் என்ற ஒழுங்கில் கூலி தரப்படும் என்ற ஒப்பந்தத்தோடு வேலைக்கமர்த்தப்பட்டான்.

மாதமுடிவில் லட்சாதிபதி மூர்ச்சித்து இறந்து போனார். காரணம்? — 50-ம் பக்கம் பார்க்க

சுத்தக் கொள்கைகளைச் சுற்றிப் பாசியும் தூசியுமாகிய மூடக் கொள்கைகள், மூட அநுட்டானங்கள் வளரத் தொடங்கும். மக்கள் எந்த உணர்ச்சியுமற்று மதத்தைச் சம்பிரதாயத்துக்காகவும் ஒரு லாபத்துக்காகவும் வைத்துக் கொண்டு எல்லாப் பாபங்களையும் பலபல ரூபத்தில் செய்யத் தொடங்கி விடுவர். சமூகம் இதனால் சுய அழிவுக்கு நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். இப்படியான நேரங்களில் ஞானிகள் தோன்றுவர். அவர்கள் தங்களின் திறமையினால் மாசு நீக்கி

ந்து கொண்டே இருக்கும். எல்லாம் எப்போதும் ஒரே முறையில் மாறுவதில்லை. புதுமை நடைமுறைக்கு வருகிறபோது பழமையும் அதனோடு நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். இவற்றையிட்டு யாரும் எரிச்சற்படுவதில்லை. மோட்டோர் வண்டி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் அதேபோதையில் பழைய மாட்டுவண்டியும் சென்று கொண்டிருப்பதை நாம் சாதாரணமாக நோக்குகிறோம். பழைய ஓலைக் குடிசைக்குள் வாறொலிப்பெட்டி இருந்து இயங்குகிறது.

தேவாரம்பாடிய அதே மொழியில் சினிமாப்பாட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவையெல்லாம் ஒரு சமூகத்தைப் பல துறைகளில் வளரச் செய்யும் இயற்கைச் சக்திகளாம்.

மரபிற் பல வகையுண்டு. தொழில் மரபு, மொழி மரபு, பேச்சு மரபு, வைபவங்கள் மரபு என்று ஒரு சமூகத்தின் கலாசாரத்திலுள்ள எல்லா அம்சங்களிலும் இம் மரபு காணப்படும். இத்தகைய மரபுகள் யாரோ ஒருவரால் ஒரேகாலத்தில் ஆக்கப்பட்டவையல்ல. காலப்போக்கில் படிப்படியாகப் பலராலே ஆக்கப்பட்டுச் சமூகத்துக்குப் பிதுர்ராஜ்ஜிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டவையாம். இந்த மரபு அந்த அந்தக் காலத்து அறிவின் அடிப்படையில் வைத்துக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட தேயாகும். அறிவு விசாலிக்கிற போது இந்த மரபுகளும் மாறும். எல்லா மரபுகளும் சமூகத்தின் சுபீட்சம், நல்வாழ்வு, நோக்கியே தோன்றியுள்ளன. ஒரு சமூகம் மிகக் கெதியில் தன்வழக்கிலுள்ள மரபுகளை மாற்றுவதில்லை. அடக்கு முறையினால் மாற்றப்படுவதும் உண்டு. அப்படி மாற்றப்

றப்பட்டாலும் அதன் உட்குழுறுதல் அடங்கப் பல ஆண்டுகள் செல்லும். ஒரு சந்ததி பூரணமாய் மறைய வேண்டும். பழைய சின்னங்கள் அழிக்கப்படவேண்டும். வளரும் சந்ததி பழைமையை உணரமுடியாதவாறு எல்லாமே மாற்றப்படவேண்டும். சர்வாதிகாரிகள் அதிகமாய் இந்த முறையையே பின்பற்றுவர். இயற்கையின் படி ஓடவிட்டால் அறிவு விசாலத்துக் கேற்ப அது தானே மாறிக் கொண்டிருக்கும். மதம் ஒன்றைத்தவிர மற்ற எல்லா மரபுகளும் மாறுந்தன்மையன. மதத்திலும் அதனுடைய தத்துவ அடிப்படையும் அந்த அடிப்படையில் எழுந்த கிரியைகளும் தவிர மற்ற வையெல்லாம் அறிவு விசாலத்தால் மாற்றமடையும். பத்திரிகைகள் வந்த பிறகு சில புதிய மரபுகள் தோன்றியிருக்கின்றன. விவாக, மரணம் சம்பந்தமான வைபவங்களில் கலந்து கொண்டோர் ஆசீர்வதித்தோர், அநுதாபந்தெரிவித்தோர், ஆகியோருக்குப் பத்திரிகையில் நன்றி தெரிவித்தல்; இப்போது இவ்வழக்கத்தால் ஒரு மரபு புதிதாகத் தோன்றியது.

சிறு கதை

அறபு மூலம்:-

மஹ்மூத் தைமூர்.

தமிழில்:-

மௌலவி

யூ. எம், தாஸீம்

(நதவீ) எம். ஏ.

நா

விதன் யாக்கூத்தின் கடை கமாமீஸில் உள்ள என்னுடைய வீட்டுக்கு முன்னால் இருந்தது. வைத்தியக் கல்லூரியில் நான் மாணவனாக இருந்த போது இப்பகுதியில் குடியிருந்தேன். சவரம் செய்யும் பொருட்டு வாரத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை நான் யாக்கூத்திடம் செல்வதுண்டு. அதனால், நான் அவனுடைய வாடிக்கைக் காரர்களில் ஒருவனாகி விட்டேன். போகப்போக வாடிக்கைக்காரர்களில் எனக்கே முதலிடம். மணமாரப் பழகிக்கைநிறைய நான் கொடுப்பதே அதற்குக் காரணம். உண்மையில் அவன் இத்தகைய அன்புக்கு மிக அருகதை உள்ளவனாகும். அனைவரையும் அன்பு கொள்ளச் செய்யும் சிறந்த குணம் அவனிடம் இருந்தது. திறந்த மனம், மலர்ந்த முகம்; இழிவான வார்த்தைகள் கலக்காத இனிய மொழி அவனுடைய பேச்சிலே தவறும்.

குதும், வாதும், அறியாத வெள்ளை, ஏழை மனத்தை அது எடுத்துக் காட்டியது. நெடுநேரம், பழகத்தக்க குணம் அவனிடம் இருந்தது. அவனது இனிமையான பேச்சுக்களைக் கேட்பதில் வாடிக்கையாளர்கள் சளைக்க மாட்டார்கள். பலவேளைகளில் எனக்கு ஒய்வு கிடைப்பதுண்டு. சிலவேளை களைப்பும், பாடங்களில் அலுப்பும் தோன்றும். அப்போதெல்லாம் அவனது இனிமையான பேச்சுக்களில் லயித்திருப்பதற்காக அவனது கடைக்குப் போவேன்.

ஸலாம் என்ற ஒரு சிறுவன் யாக்கூத்திற்கு உதவியாக இருந்தான். வயது பதினேழு இருக்கும். அவனுக்குக் கொண்டு இந்த உலகில் உறவினர் யாருமில்லை, யாக்கூத் அவனைச் சிறியவனாக இருக்கும் போது கண்டெடுத்தான். அவனை வளர்த்துத் தொழிலைக் கற்றுக் கொடுத்தான். தனக்குப் பின்னே தன்கடைக்கு அவன் ஏக வாரிசாக வேண்டுமென எண்ணி இருந்தான். பெயனைப் பற்றி அடிக்கடி என்னிடம் முறையிடுவான். அவன் வெற்றி பெறுவானா என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு இருந்தது. நானும் பலதடவை சிறுவனுக்கு ஒழுக்க உபதேசம் செய்துள்ளேன். அப்போது அவனிடம் ஒரு விதப் புன்முறுவல் தோன்றும். என் பேச்சை அவன் காதில் வாங்கவில்லை என்பதை

அது எடுத்துக் காட்டும். இளைஞனின் நடத்தையோ, பேச்சு வார்த்தைகளோ, இறுமாப்போ எனக்கு ஆச்சரியமாகத் தெரிய

வங்கள் நடனமாடும், வாய் மோசமான வார்த்தைகளால் பெண்களை வரவேற்கும்.

இந்த மோசமான இளைஞனை

வில்லை. அப்பகுதிக்கே தன்னை ஒரு வீரனாக அவன் எண்ணிக் கொண்டான் போல எனக்குத் தெரிந்தது. கடைக்காரன் யாக்கூத் இல்லாத போது என்னுடைய யன்னன் வழியே பல தடவை இளைஞனை நான் பார்த்துள்ளேன். அவனுக்கு முன்னால் இளமங்கையரோ, அல்லது பெண்களோ போகும் போது ஒரு முறைப்பு முறைப்பதையும், அவனுடைய இளம் பிசை துடிப்பதையும் நான் கவனித்துள்ளேன். அவனுடைய புரு-

நீ ஏன் வீரட்டி விடக்கூடாது என்று ஒரு நாள் நான் யாக்கூத்தைக் கேட்டேன். வழக்கம் போல அவனுடைய முகம் மலர்ந்தது. "பாவம்! நான் அவனை விரட்டினால் எங்கு போவான்? சுயமாக உழைக்கும் திறமை அவனிடம் இல்லை, ஒரு வேளை இறைவன் நாடினால் அவனை நல்லவனாகி விடவும் முடியும், அல்லவா?" என்று பதில் கூறினான்.

யாக்கூத் மணமானவன். அவனுக்கு ஏழு வயதுள்ள ஒரே

ஒரு மகன் இருந்தான். இல்-
ஹாம் என்பது அவனது பெயர்.
தன்னுடைய சிறு குடும்பத்-
தோடு "செய்யிதா லெய்னப்"
பகுதியில் அவன் வசித்து வந்-
தான். அவனுடைய கடைக்-
கும் விட்டுக்கும் வெகுதூரம்.
தன்னுடைய கடைக்கும் பக்கத்-
தில் அல்லது தனது கண்கா-
ணிப்பில் வீதியில் விளையாடும்
பொருட்டு இல்ஹாமை அழைத்-
துவருவான். அன்பு முழுவதையு-
ம் மகன்மீது அவன் சொரிந்தி-
ருந்தான். குழந்தையும் தகப்-
பனைப் போன்றே மலர்ந்த
முகத்துடன் காட்சி தந்தான்.

கடைப்படியில் அமர்ந்து கொ-
ண்டு சீலைத்துண்டுகளினால் ஆன
தனது பொம்மையோடு அவன்
பேசுகிழந்து விளையாடுவான்.

கூலி மலிவு.....! விடை

வேலைக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ந்த
சம்பளம் ரூ. 1,300,234/23 சதம் ஆனதே!
(1 + 2 + 2^2 + 2^3 + + 2^29 : 1,300,234,23)

2

நாவிதன் யாக்கூத் வர வர
மெலிந்து போனான். படுமோச-
மான இருமல் அவனைத்
தொத்திக்கொண்டது. வைத்-
தியரிடம் சென்று சோதித்துப்
பயர்க்கும்படி நான் கூறினேன்;
மறுத்து விட்டான். புன்முறுவ-
லுடன் என்னைப்பார்த்து, 'என்ன
செய்வது துரை! அல்லாஹ்வின்

மீது பாரஞ்சாட்டுவோம்'
என்று வேதாந்தம் கதைப்பான்.
ஒரு கிழமை வேலைக்கு வரா-
மல் இருந்து விட்டு, மீண்டும்
கடைக்கு வந்தான். அவன்
மிகவும் உருகிப்போய் இருப்ப-
தைக் கண்டேன். முகம் வரண்டு
போய் இருந்தது. அவனது

கையைப் பிடித்துப் பார்த்தேன்.
காய்ச்சல் பலமாகக் காய்ந்தது.
உண்மையில் அவன் ஒரு பெரிய
நோயாளி:

"நீ உனது சுகத்தைக் கவ-
னிப்பதே இல்லை! சீக்கிரமாகப்
படுக்கையில் இருந்து ஏன் எழுந்-
தாய்? பரிபூரண ஓய்வெடுப்பது
மிக மிக அவசியம்!" என்று
கடிந்து கொண்டேன்.

"நான் நெடு நாள் படுக்-
கையில் இருந்தால் என் குடும்ப
நிலை என்னவது? ஒரு சிறு குழந்-
தையின் முடியையாவது இந்த
இளைஞர் ஸலாம் வெட்டுவான்
என்று நினைக்கிறீர்களா? எனவே
தான் நான் அல்லாஹ்விடம்
பாரஞ்சாட்டுவோம் எனச்
சொன்னேன்!" என்று அவன்
விடையளித்தான். அவனது
தொணியிலேபுதைந்து கொண்டி-
ருந்த துக்கத்தின் ஒலி எனக்குக்
கேட்டது.

ஆனால் சில நாட்களுக்குப்
பின் படுக்கையில் இருக்க வேண்-
டிய நிர்ப்பந்தம் அவனுக்கு ஏற்-
பட்டது. என்னுடைய வைத்தி-
யர் ஒருவரோடு அவனது வீட்-
டுக்குப் போனேன். உடனடியாக
அவனுக்கு வேண்டிய பரிசீலனை
களைச் செய்து என்னால் இயன்-
ற பண உதவியும் அளித்தேன்.
நான் கூறிய ஆலோசனைக்
கொப்ப வேலையும் ஓய்வும் என்ற
முறையில் அவன் நடந்து

கொண்டான். அவனது நிலை சீர-
டைந்தது. மகிழ்ச்சி மீண்டும்
தெரிந்தது. முகத்திலே மலர்ச்-
சியும் கண்டது.

கல்லூரி விடுமுறை வந்து
விட்டது. கோடைகாலத்தில்
இரண்டு மாதங்களைக் கழிக்கும்
பொருட்டு அலெக்ஸாண்டிரியா
வுக்குப் போக முடிவு செய்தேன்.
சீக்கிரம் குணமடைய வேண்டு-
மாயின், நடந்து கொள்ள
வேண்டிய முறைகளை எனது நன்-
பனை நாவிதனுக்குத் தெரிவித்-
தேன். அவன் எனக்காக நீண்ட
நேரம் பிரார்த்தித்தான். என்னு-
டன் கைகுலுக்கினான்' நன்றி
நிறைந்த அவனது கண்களில்
நீர் வழிந்தோடியது. அடக்கிக்
கொண்டே அவன் என்னோடு
பேசினான்; - "டாக்டர்! உண்மை-
யில் நீங்கள் ஏழைகளின் வைத்-
தியர். எங்கள் மீது அன்பு
கொண்டு இறைவனே உங்களை
அனுப்பினான்!"

அலெக்ஸாண்டிரியா சென்-
றேன். மூன்று மாதங்கள் அதன்
குளிர்ந்த சுவாத்தியத்தில்
கழித்து விட்டேன். புத்து-
ணர்ச்சியோடு கெய்ரோ திரும்-
பிய நான் எனது படிப்பைத்
தொடர்ந்தேன். நாவிதனின்
கடைக்கு வந்தேன். கடை மூடி-
யிருந்தது. அடுத்த பக்கத்துக்
கடைக்காரரை வினவிய போது
ஒரு வாரமாய்ப் படுக்கையில்
இருப்பதாகச் செய்தி கிடைத்

தது: அவனைச் சந்திக்க வேண்டுமென எண்ணினேன். இக்கட்டான எனது நேரம் அதற்கு இடம் தரவில்லை. சில நாட்களுக்குப் பிறகு வீட்டில் இருந்து புறப்பட்ட போது, பக்கத்தில் உள்ள ஒரு கடை ஓரத்தில், இவ்வாமைக் கண்டேன். விதியின் ஓரத்தில் அவள் அழுது கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய கையிலே வழக்கம் போல் சீலைப் பொம்மை இருந்தது. அருகே சென்று அவளை அழைத்தேன். எழுந்து ஓடிவந்தாள். எனது இரு கால்களையும் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு சத்தம் போட்டு அழுதாள். அவளை எனது கைகளில் தூக்கிக் கொண்டு அன்போடு விசாரித்தேன். “ஏன் அழுகிறாய்? உனது தகப்பனுக்கு இன்னுமா சுகமில்லை?”

“இல்லை..... எந்தாய்.....” என்றாள். உன் தாய்க்கென்ன?” என்றேன். “இறந்து விட்டார்!” என்றாள். மீண்டும் அவள் கடுமையாக அழத்தொடங்கினாள். உண்மையில் நான் எதிர்பார்க்காத இந்நிகழ்ச்சி என் வாயை அடைத்துவிட்டது. நிலைமையைச் சமாளித்துக் கொண்டு அவளைத் தேற்றினேன். என்னுடைய பையிலிருந்து ஐந்து “கிருஷ்ணுகள்” (55 சதம்) கொண்ட நாணயத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தேன். “அதோ! ‘ஹல்வாமாமா’ இருக்கிறார். ஓடிப்போய் உனக்கு

விருப்பமானவைகளை வாங்கிக் கொள்!” என்று கூறி அவளை அனுப்பினேன். அவள் சிரித்தாள், காசைப் புரட்டிப்பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள். மூக்கையும், கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டு ஓடினாள்.

யாக்கூத்தின் கடை திறந்திருந்தது. நான் அங்கு அவசரமாகச் சென்றேன். என் நண்பன் நாவிதன் கத்தி தீட்டிக் கொண்டிருந்தான். நான் வருவதை அறிந்ததும் என் பக்கம் திரும்பி ஓடிவந்து மகிழ்ச்சியோடு என்னை வரவேற்றான். “பத்திரமாகத் திரும்பி வந்தீர்கள், டொக்டர்! இறைவனுக்கே எல்லாப் புகழும். நீண்ட காலம் எங்களை விட்டு மறைந்திருந்தீர்கள்!” என்று கூறிக் கொண்டே தூசி படிந்த ஒரு நாற்காலியை எனக்கு அளித்தான். தன்மேனியில் இருந்த துண்டின் ஓரத்தினால் அதனைத் துடைத்துக் கொண்டே, “வாருங்கள்! இருங்கள்! கோப்பி கொண்டு வரச் சொல்கிறேன்” என்று கூறினான். “அவசியமில்லை!” என்று கையால் காட்டிக் கொண்டே அவனது நடவடிக்கையையும், பேச்சுத் தொணியையும் உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். உண்மையில் அவனில் இருந்த மாற்றம் என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தி.

என் மூன்றால் இருக்கும் இம்மனிதன், அவனது வரண்டு

போன முகம், சவரம் செய்யப்பட்டாத தாடை, கிழிந்த மேலாடை, அனைத்தும் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தன. காய்ந்து வரண்டு போன ஒருவனின் முகம் வரண்ட பாலையிலே நட்டப்பட்ட மரத்தைப் போன்றது. நான் இப்போது பார்க்கும் முதிர்ந்தவருக்கும், என் பிரயாணத்திற்கு முன்னே விட்டுச் சென்ற மலர்ந்த முகமும், நேர்த்தியான உடைகளும் கொண்ட யாக்கூத்திற்கும் இடையில் எவ்வளவோ வேறுபாடு.

சற்று நேரம் நெகிழ்ந்தது. “இப்பொழுது தான் உங்கள் மகளைச் சந்தித்தேன்; அவள் அழுது கொண்டிருந்தாள்.” என்று அவனிடம் கூறினேன். உடனே அவனது முகத்தை ஒரு இருள் மேகம் கப்பியது. என்னை அவன் இடைமறித்தான். “தன் தாயைப் பற்றி அவள் உங்களிடம் சொல்லியிருப்பாளே!” என்று கேட்டான் யாக்கூத்! அப்போது நான் பட்ட துன்பம் சொல்ல முடியாது.

இந்த நீண்ட மறைவிற்குப் பின் முதலாவது எமது சந்திப்பே உங்களுக்கு ஆறுதல் கூறவேண்டியதாக அமைந்திருக்கிறது. இது என்னை மிக வாட்டுகிறது. உமது எஞ்சிய காலத்தை அல்லாஹ் அருள் நிறைந்ததாக ஆக்கட்டும், இதுதான் உலகம்!”

என்று நான் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினேன். அதற்கவன், “நீங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும், டொக்டர்!” என்றான்,

நீண்ட நேரம் கழிந்தது அவனது கைகள் அசந்து விட்டன. பக்கத்திலுள்ள நாற்காலியில் விழுந்து கொண்டு ஓவென்று அவன் அழத்தொடங்கினான். அவனுக்கு ஆறுதல் கூற நான் எழுந்தேன். அவசரமாகக் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு என் முன்னே அழுததற்கு வெட்கித்தவனைப் போலத்தனது தலையை உயர்த்தினான் வெறுப்பான தொகு புன்சிரிப்பு அவன் இதழிற் தவழ்ந்தது. கரகரப்போடு கூறினான்.

“என் மனைவிக்காக நான் அழவில்லை. அவள் நரகம் போகட்டும். அவள் இறந்ததாக நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? என் மகளுக்கு அப்படித்தான் நான் சொன்னேன். ஏன்? தன் தாயின் குற்றத்தை மறந்து அவள் வாழ வேண்டுமல்லவா? அவள் சாகவில்லை. துரே! அவள் ஓடிவிட்டாள். தனக்குக் கணவனாக இருக்கத் தகுதியற்றவனிடமிருந்து ஓடிவிட்டாள். ஆம்! என்னை மிருந்து அவள் ஓடியேவிட்டாள். எனக்குப் பணிவிடை செய்ய அவள் விரும்பவில்லை. பணிபடர்ந்த வீட்டில் என்னுடைய வாழ அவளால் முடியவில்லை. மோசக்காரி! நீங்கள்

விரட்டி விடும்படி அன்று கூறிய அந்தத் துஷ்டன் ஸலாமோடு அவள் ஓடி விட்டாள். அவளுக்கு காக ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட நான் சிந்தப் போவதில்லை. ஆனால், என் குழந்தைக்காகவே அழுதேன். நான் தனிக் கட்டையாக இருந்தால் எந்தக் கவலையும் இருக்காது. கண்ணீருக்கு இடமில்லாத காய்ந்த கண்களோடு மரணத்தை வரவேற்றிருப்பேன். ஆனால் தன்தாயை இழந்த மகளுக்கு நான் ஒரு தந்தை. இன்று தாயற்ற அனாதை: நாளை தந்தையற்ற அனாதையாகப் போகேன். தர நிஷ்டவசமாக அவளுக்கு அன்பு காட்டச் சுற்றத்தாரு மில்லை. எனக்குப் பின் இக் குழந்தையின் கதி என்ன ஆகும்? அவளது எதிர்காலம் வரண்டதே! என்னால் இயன்ற வரை இப்போது அவளுக்கென நான் உழைக்கின்றேன். ஆனால் இது போதாது. போதவே போதாது. நானே நோயாளி. உழைத்தும் ஆகவேண்டும். இப்போது நான் மரணத்தின் வாயிலில் இருக்கின்றேன். சில நாள் கழித்து என்குழந்தையைக் கைவிடப் போகிறேன்.” அவள் அழுதாள்.

நான் அவனது கைகளை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டேன். “யாக்கூத்! நீ வாழ்வாய். நிச்சயம் நீ வாழத்தான் போகிறாய் உன் மகளுடன் நீ சுபீட்சமாக

வாழ்ந்துதான் ஆகவேண்டும்.” என்றேன்.

“டாக்டர்! எனக்கு ஆறுதல் கூற முயலாதீர்கள்! நாளுக்கு நாள் என்தேக நிலை கெட்டுக் கொண்டே வருகிறது. “மரண ஓளி” அவசரமாக என்னைத் தொடர்வதாக உணர்கின்றேன். சுடுமையான தாகத்தினால் நேற்று இரவு நான் விழித்துக் கொண்டேன். என் மகளை எழுப்பவில்லை. என் முழுச்சக்தியையும் வரவழைத்தேன். மிகச் சிரமத்திற்குப் பிறகு படுக்கையில் இருந்து எழும்ப முடிந்தது. அவ்வளை ஓர் அபூர்வ பலயீனம் என் சக்தி முழுவதையும் தின்று விட்டதாக உணர்ந்தேன். சில அடிகள் வைத்ததும் உலகம் சுற்றுவது போல் இருந்தது. மயங்கிக் கீழே விழுந்தேன். எனது வாழ்வு அஸ்தமிக்கப் போகிறது. டொக்டர்! இனி நான் வாழப் போவதில்லை.” என்று கூறிக் கொண்டே முகத்தைத் தனது கைகளில் மறைத்துக் கொண்டான். அலறிய வண்ணம், “ஐயோ! என்மகளே! என்காற்பின் உனது கதிதான் என்ன?” என்று அழ ஆரம்பித்தான்.

வேதனைக்குரிய இக்காட்சி என் உள்ளத்தை உருக்கி விட்டது. அப்போது கதவு திறந்தது. இஹாம் மகிழ்ச்சியோடு வந்து கொண்டிருந்தான். அவளுடைய

கையில் அல்வாப் பொட்டலம் இருந்தது. வாயிலும் சப்பிக் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று யாக்கூத் தனது முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். கத்தி தீட்டுவதுபோல் பாசாங்கு காட்டினான். பிள்ளையின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டேன். “நீ சாப்பிடுவதில் எனக்கு ஒரு பங்கு தரமாட்டாயா?,, என்று அன்புகளியக் கேட்டேன். சந்தோஷமாக இரு பொட்டலங்களை அவள் எனக்குத் தந்து விட்டாள். நீங்கள் விரும்பியதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!,,

3

படிப்பும், எனது சொந்த வேலைகளும் யாக்கூத்தைச் சந்திப்பதற்குத் தடையாடு விட்டன. இரண்டு வாரங்களாக அவனை நான்காண முடியவில்லை.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை, குறிப்பிடத் தக்கவேலை எதுவும் எனக்கிருக்கவில்லை. எனது நாவித நண்பனைச் சந்திக்க எண்ணினேன். காலை உணவருந்தியபின் சோம்பலோடு அறையில் உட்கார்ந்திருந்தேன். எனக்கு முன்னே பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் குவிந்திருந்தன. அவைகளைப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று ஏணிப்படிக்களில் ஏறி வரும் மெதுவான காலடி ஒசை

என்று கூறினான். சற்று நேரம் பிள்ளையோடு நன்கு பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவளுடைய தந்தைக்கு ஓய்வு கொடுப்பதே எனது நோக்கம். இதற்கிடையில் அப்பாவியான மனிதன் எங்களிடம் திரும்பி வந்தான். தனது கண்களை நன்கு அவன் துடைத்திருந்தான். தகப்பன் வருவதைக் கண்ட குழந்தை, “டாக்டர்மாமா எனக்கு ஐந்து கிருஷுகள் தந்தார். நான் அதற்கு அல்வா வாங்கினேன். உங்களுக்கும் தரட்டுமா?,, என்று கேட்டான்.

என் காதுகளுக்கெட்டின. சற்று நேரத்தில் கதவு தட்டப்படுவதைக் கேட்டேன். உடனே கதவைத் திறந்தேன். அப்போது எனக்கு முன்னால் சிறியவள் இஹாம் இருந்தாள். கைகளைப் பிசைந்த வண்ணம் மெளனமாக நுழைந்தாள். கதவருகே வந்து தனது முக்காட்டை ஒரு வித உணர்ச்சியோடு பிசைந்துகொண்டிருந்தாள், அவளுடைய கண்கள் வெறிச்சென்றிருந்தன. வாய் விட்டுச் சொல்ல விரும்பும் ஒரு கலக்கம் இருந்தது. ஆனால் வார்த்தைகள் அவளிடமிருந்து வெளிவரவில்லை. அவளை அனுகினைன். எனது கைகளால் அவளது கைகளைத்தடவினேன். உடனே

எனது தோள்களைப் பற்றிக் கொண்டு கேவினான். “எனக்குப் பயமாக இருக்கிறதே!” என்று அழுதான். அப்பால் கதவருகே சென்று அதன் சீலையை ஆட்டத் தொடங்கினான். புன்முறுவலோடு நான் அவனைக் கேட்டேன்: “இல்ஹாம்! எதற்காக நீ பயப்படுகிறாய்? பகலிலே நீ ஏன் பயப்பட வேண்டும்?”

கெஞ்சுவது போல் அவள் என்னைப் பார்த்தாள். “என்னுடன் என் வீட்டுக்கு வாருங்கள்” என்று என் கைகளைப் பற்றினான். “வீட்டுக்கா? ஏன்? உன் தகப்பனைக் கடையிலே தனியாக விட்டு விட்டா?” என்றேன்.

“இப்போது தகப்பன் வீட்டிலே தூங்குகிறாரே! என்னோடு வாருங்கள்! எனக்கு ஒரே பயமாக இருக்கிறது!” என்றான். வாசல் பக்கமாக எனது கைகளை இழுத்தாள். அவள் சொன்ன படி செய்தேன். ஆம்! அவளுடன் புறப்பட்டேன்.

பல்வேறு சிந்தனைகள் எனது தலையில் மோதிக் கொண்டிருந்தன. வழியிலே இல்ஹாம் தனது கதையைக் கூறத் துவங்கினான்:

“நேற்றிரவு ஓர் அபூர்வ சத்தம் கேட்டு நான் விழித்தேன். அது எங்கிருந்து வந்ததென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பயந்து போய் எழும்பிய நான் தந்தையை அழைத்தேன். பதிலில்லை.

பயந்த வண்ணம் படுக்கையில் கிடந்தேன். உறங்க முயற்சித்தும் முடியவில்லை. ஏனெனில், அந்தச் சத்தம் எனக்குப் பயமூட்டியது. என் படுக்கையை விட்டுத் தந்தையின் இடத்திற்குச் சென்றேன். அவரைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு தூங்கினேன். அவருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் போது அமைதியை உணர்ந்தேன், அந்தச் சத்தம் எனக்கு அப்பொழுது ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை. காலையில் கண்விழித்தேன். தந்தை உறங்கிக் கொண்டே இருந்தார். சற்று நேரம் அவர் எழும்புவார் என என்னைப் பக்கத்தில் இருந்தேன். ஆனால் அவர் எழும்பவில்லை. மீண்டும் பயந்தேன். அந்த அபூர்வ ஒலியை மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டேன். வீட்டை விட்டு ஓடி உங்களிடம் வந்தேன், “என்று கூறி முடித்தாள் இல்ஹாம். பிறகு என்னை இறுகப் பற்றிக் கொண்டாள், “எனக்குப் பயமாக இருக்கிறதே!” என்று கதறினான். அன்போடு அவனைத் தடவிக்கொண்டே, இதற்கெல்லாம் பயப்படுவதற்கு நீ சிறு குழந்தையா?” என்று வினவினேன்.

வீட்டை அடைந்தோம். நோயாளியின் அறையுள் நுழைந்தேன். குழந்தை கூறியது போன்று நாவித நண்பன் படுக்கையிலேயே கிடந்தான். அவனது முகம் வெளிறிப் போய் இருந்

தது, கிட்டப் போய் அவசரமாகச் சோதனை செய்தேன். அப்பால் குழந்தையிடம் சென்றேன். அவள் பயந்த வண்ணம் தொங்கிய தலையோடு வாயிலுக்கு அருகே நின்றிருந்தாள், தனது முந்தானையை முடிந்து கொண்டும், அவிழ்த்துக் கொண்டும் இருந்தாள். எனது பையில் இருந்து சில நாணயங்களை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தேன். “கெட்டிக் காரி! ஓடிப் போய் இத்ரீஸ் மாமாவிடம் உனக்கு வேண்டிய

அல்வாவை வாங்கிக் கொள். நான் வரும் வரை அங்கேயே இரு!” என்றேன். தன் தலையை உயர்த்தி அவள் அன்போடு என்னைப்பார்த்த வண்ணம், “என்னுடைய தகப்பன் எழும்ப மாட்டாரா?” எனக்கேட்டாள் “அவர் என்னுடன் வருவார், நாம் அனைவரும் கடைக்குப் போவோம்!” என்றேன். கை கொட்டி மகிழ்ந்த அவள் நாணயங்களை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினாள்.

4

சற்று நேரம் கழிந்து இத்ரீஸ் மாமாவின் கடைக்குள் சென்றேன். இல்ஹாம் தன் பைகளில் அல்வாவை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தாள். பின்பு அப்பகுதிக் குழந்தைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். உடனே அவளை என் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். என் மடியில் அவளை அமர்த்திக் கொண்டு, “இல்ஹாம்! என்னை நீ நேசிக்கிறாயா?” என்று அன்போடு கேட்டேன், “ஆம்!. *என்று தலையைப் பலமாக ஆட்டினாள்.

“அப்படியானால் பிரயாணத்திலிருந்து உன் தகப்பன் திரும்பும் வரை என்னுடன் நீ இருப்பாயா?” என்றேன்.

“அவர் பிரயாணமாகிவிட்டாரா?” என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டாள்.

“நீ வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டதும் அவர் வெளியேறினார்..... திரும்ப அவர் வரும் போது விளையாடப் பொம்மைகளும், அல்வாப் பொட்டலங்களும் கொண்டு வருவார். என்றேன்,

“அவர் தங்கி விடுவாரா?” என்றாள் அவள். “மிகக் கூடினால் இரண்டு மூன்று நாட்கள். நீ என்னோடு தங்கப் போகிறாய்! அப்படித்தானே! இதோ என் கன்னத்தில் முத்தமிடு பார்ப்போம்!” என்றேன்.

என்னை இறுகக் கட்டிப் டையை வெளியே எடுத்து அடக்
பிடித்துக் கொண்டு அவள் என் க முடியாதிருந்த என் அழகை
கண்களில் முத்தமிட்டாள். யின் அடையாளத்தைத் துடைத்
அவளையறியாது என் கைக் குட் துக் கொண்டேன்.

குறிப்பு:-

“இக்கதாசிரியர், அரபு உலகத்தில் பெயர்
பெற்ற கிறுகதை மன்னன் எனக் கணிக்கப்
பட்டுள்ளார். இவரது படைப்புக்கள் 14 உலக
மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன.
ஆசிரியர் மஹ்மூத் தைமூர் நோபல் பரிசுக்குச்
சிபாரிசு செய்யப் பட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பி
டத்தக்கது!”

எழுத்தாளர்களே!

நமது நாட்டில் நல்லிலக்கியம் அறிவியற்
கருத்துகள் நாளும் மலர வேண்டும்; அவை
நாடு நலம் பெற வழி வகுக்க வேண்டும், என்று
நெஞ்சாற விரும்புகிறவர் நாம். அந்த விருப்பம்
அகத்திலே அரும்பி, எழுத்திலே மலரவேண்டும்;
அதன் இனிய மணத்தை மக்கள் நுகர வேண்டும்.
அப்பொழுதுதான் பயன் மிக விளையும். இதனை
எங்களைப் போன்றே நீங்களும் உணர்கிறீர்கள்
என்பதை உணர்கிறோம்.

கருத்துக்களைப் பரிமாற நாங்கள் மணிமஞ்-
சரியாம் களத்தை அமைத்துள்ளோம்.

இந்த வாய்ப்பை நீங்கள் பயன் படுத்த
வேண்டும்; உங்கள் உயர் கருத்துக்களைக் கதை
யாக - கட்டுரையாக - கவிதையாக - கவர்ச்சியா
ன வேறு எவ்வருவிலேனும்-படைத்து அனுப்புங்
கள். நமது எழுத்துத்துறை தனித்துவச் சிறப்பு
போடு மிளிர நற்கரம் தாருங்கள்.

எனது வெளிநாட்டுப் பயணமும்

அனுபவங்களும்.

— ஜனாப் A. C. L. அமீர் அலி —

பயணம் வந்த வரலாறு:

பல்கலைக்கழகத்திற் பயிற்
றும் விரிவுரையாளர்களுக்கு
வெளிநாடு செல்லும் வாய்ப்பு
மற்றவர்களைவிட (அன்று) அதிக
மிருந்தது. அலுவலகங்களிலே
அமைச்சர்களின் அரசியற் கட்ட
ளைகளுக்கு அடிமையாகி, வெறு
மனே கடிதங்களுக்குக் கையெ
ழுத்திடுவதில் நேரத்தைக் கழிப்
பதைவிட வருவாயும் சமூகத்தி
லுள்ள செல்வாக்கும் பல்கலைக்
கழகத் தொழிலுக்குக் குறைவு
தான் எனினும், சுயமாகச் சிந்
திப்பதற்கும், ஆராய்ச்சி செய்
வதற்கும், மாணவர்களோடு
பழகுவதற்கும், அவ்வுத்தியோ
கங்கள் அதிக வாய்ப்பளிக்குள்
றதாலும், ஒருசில வருடங்களை
வெளிநாடு சென்று அங்குள்ள
கலைகளை அறிந்து, வாழ்க்கை
முறையோடு பழகி, நவீன
ஆராய்ச்சி முறைகளையும் கற்ப
தற்கு அவை மேலும் சந்தர்ப்பம்
வழங்குகின்றதாலும், என்னைப்
போன்று பலர் பல்கலைக்கழக

உத்தியோகத்தை நாடலாயி
னர். சிலில்சேவைப்பீர்ட்சையில்
முதலாம் இடத்தைப்பெற்றுத்
தேறியவர்கள் கூட அதனை
வெறுத்து விரிவுரையாளர்
களாகவே பணிசெய்ய விரும்
பியதும், அரசாங்க உத்தியோ
கங்களில் செல்வாக்கான நிலை
யை வகித்தவர்களும், அவற்
றை ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு,
பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்த
தும் இக்காரணங்களினாலே
தான். என்னைப்பொறுத்தவரை
யில் இவற்றைவிட வேறொரு வி
சேட காரணமும் உண்டு.

சிறுவயதிலிருந்தே என்னைப்
பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பிப்
பட்டம் பெறச் செய்யவேண்டும்
என்று ஆயராது பாடுபட்டவர்
எனது உயிருக்குயிரான தந்தை.
என்னைத் தண்டிக்கும் போதெல்
லாம் அதையே கூறிக்கூறித் தன்
டிப்பார். அவர் இறைவனை இ
றைஞ்சும் போதெல்லாம் அந்த
ஓர் விருப்பத்தை மட்டும் நிறை

வேற்றும்படி வேண்டிக் கொள்வார். அவரது வேண்டுகோள்கள் வீண்போகவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அவரது நெஞ்சுருக்கும் வணக்கங்களும், எனக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற் பயிற்சியளித்த சில சிறந்த விரிவுரையாளர்களினது போதனைகளும், எனது முயற்சியும் என்னைத் திறமையுடன் பரீட்சையிற் சித்தியடையச் செய்தன. அதன் பயனாக, எனக்கு விரிவுரையாளர் நியமனமும் கிடைத்தது. இந்நியமனத்தினால், தந்தையின் ஆசிரியத் தொழிலையே தொடர்ந்து செய்யவும். அவரது விருப்பப்படி பல்கலைக்கழகத்திலேயே எனது வாழ்நாளைக் கழிக்கவும், இறைவன் எனக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றனெனக்கருதி அந்த நியமனத்தை நான் விருப்பமுடன் ஏற்றுக் கொண்டேன். ஏறத்தாழ இரண்டாண்டுகள் பறந்து சென்றன.

நியமனம் நிரந்தரமானது தானென்றாலும், வெளிநாடு சென்று உயர்கல் விப்பிட்டம் பெறும்வரை மாறாச்சம்பளத்துடனும் பதவியேற்றம் இன்றியும் தேங்கவேண்டியிருந்தது. எனவே வெளிநாடு செல்லும் நன்னாளை எதிர்பார்த்தவகைவே காலம் கடத்தினேன். தமிழ் மொழியிலும் பொருளாதாரம் போதிப்பதற்குப் போதியளவு

விரிவுரையாளர்கள் அப்போதிருக்கவில்லை, மொத்தம் நான்கு பேர்களே இருந்தோம். அதிலும், ஒருவர் உயர்கல்விப் பட்டம்பெற ஏற்கனவே இங்கிலாந்து சென்றிருந்தார். இந்நிலையில் அவர் வரும்வரையாவது, எனது பிரயாணத்தைப் பின்போட வேண்டிவருமே, என்ற கவலையும் எனக்கு இருந்தது. இருந்தும், எனது பேராசிரியரின் உதவியுடன் உரிய காலத்திற் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது எனது அதிஷ்டமே!

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் போன்று ஒக்டோபர் மாதங்களிற் நான் இங்கிலாந்திலும் கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் புதிய வருடம் ஆரம்பமாகும். 1967 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபரோடு அங்குள்ள பல்கலைக்கழகமொன்றிற் பயிலுவதற்கு எனக்கு லீவு வழங்கப்பட்டது. அரசாங்கமும் பல நிதிக்கஷ்டங்களின் மத்தியில், எங்களுக்குரிய அந்நியச் செலாவணியையும் வழங்க முன்வந்தது. அத்துடன் லண்டன் பொருளியல் - அரசியல் - ஞானக் கூடத்தில் எனக்கு அனுமதியும் கிடைத்தது. வெளிநாட்டு யாத்திரையை மேற்கொள்வதற்கு ஆயத்தமானேன்.

பேயோடாகிலும் பிரிதலரிது:

பிரிவுத்துயரம் பொல்லாதது. வெளிநாடு செல்கின்றேனே என்ற எண்ணம் மனதிற்குள் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தபோதிலும், இங்கு பலரைப் பிரிய வேண்டியிருக்கிறதே என்ற கவலை கண்களைக் கலக்கியது. பேயோடாகிலும் பிரிதல் அரிதென்பார்கள். ஆனால் நான் பிரியப்போவது பேய்களையல்ல; என் உயிருக்குயிரான தந்தையை, என் உயிர்த்துணைவியை, இனிய உறவினர்களை, நண்பர்களை, அன்பால் என்னை ஆட்கொண்ட சகவிரிவுரையாளர்களை, மாணவர்களை..... இவர்களுள் முதலிற் பிரிய வேண்டியிருந்தது எனது மாணவர்களை.

தமிழ் மொழிமூலமே பெரும்பாலும் விரிவுரை நிகழ்த்தியதினால், தமிழ் பேசும் மாணவர்களோடுதான் எனக்குப் பழகும் வாய்ப்பும் இருந்தது. பல்கலைக்கழகச் சூழலே வினோதமானது. தேசியமென்ற கொள்கையினால் அரசினர் தமிழையும், சிங்களத்தையும் போதன மோழிகளாகக் கிவிட்டார்கள். இதன் பலர்பல்களைக் காலம் உணர்த்திக் கொண்டே வருகின்றது. எனினும், ஒரு வினாவின் மட்டும் இங்கு கூறவேண்டியிருக்கின்றது. தமிழ், சிங்களவர் என்னும் இரு பெரும் சாகியத்தார் வாழும் இந்நாட்டில் படித்தவர்களிடையே

யாவது ஆங்கிலம் ஒரு தெரிடர்பு. மொழியாக இதுவரை இருந்துவந்தது. அது மட்டுமல்ல, ஆங்கிலம் ஆங்கிலேயரின் அடிமைத்தனையின் சின்னமாகத் தோன்றிய போதிலும், அது அகில உலக மொழிகளுள் ஒன்றாக இருந்ததனால், அகில உலக விவகாரங்களோடு நேரடியாகவே எம்மை அது இணைக்கவும் செய்தது. ஆனால் தற்போதோ, ஆங்கிலத்தை ஒரே நொடியில் உதறியெறிந்ததினாலும், அரசகரும் மொழிச்சட்டம் சில கசப்பான சம்பவங்களின் பின்னணியில் நிறைவேற்றப்பட்டதனாலும், இப்பொழுது படித்து வரும் இளம்சந்ததியினர் தமது

A WIDE SELECTION OF
Gold & Silver Jewellery

in Latest Designs

Antiques and Gems

M. ISMAIL

Jewellery & Gem Merchant

22, Trincomalee Street,

KANDY (Ceylon)

Phone: 7079

சாகிய மொழியைக் கற்பதோடு மட்டும் திருப்திப்பட்டுவிடுகின்றனர். இதனால் தான், பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் மாணவர்களும், சிங்கள மாணவர்களும் ஒரே கூரையின் கீழ் கல்விகற்றாலும் ஒரே விடுதியில் வாழ்ந்து வந்தாலும் அவர்களிடம் தொடர்பு மொழியொன்றில்லாததால், ஒருவரைப்பற்றி மற்றவர் அறியும் வாய்ப்பினை இழந்துள்ளார்கள். தமிழ், சிங்கள மாணவர்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பினைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய எல்லா அவயவங்களும் அசைந்தாலும் வாய்மட்டும் ஊமையாகவே காணப்படுகின்றது. இந்தப் பரிதாப நிலையினாலேதான், சிங்கள மாணவர்களின் வைபவங்களுக்குத் தமிழ் மாணவர்களும், தமிழ் மாணவர்களின் வைபவங்களுக்கு சிங்கள மாணவர்களும் சமூகம் கொடுப்பது மிக அரிது. இதே நிலை இப்போது விரிவுரையாளர்கள் மத்தியிலும் ஏற்பட்டுவருகின்றதை உணரும் போது இன ஒற்றுமைக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றதென்பதை மறுக்க முடியுமா?

தமிழ் மக்களுக்குரிய சிறந்த பண்புகளில் விருந்தோம்பலுமொன்று. இந்தப்பண்பை மாணவர்கள் விரிவுரையாளர்களுக்கு நிரூபித்துக் காட்டுவதற்குத் தானே என்னவோ இப்படியான உபசாரங்களை அவர்கள்

தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். எனவே தான் நான் வெளிநாடு செல்வதை எனது மாணவர்கள் எப்படியோ அறிந்து கொண்டு அவர்கள் உடனடியாகப் பிரிவுபசாரத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யலாயினர். ஒரு பிரிவுபசாரத்தில் மிகவும் துயரமான பகுதி அதன் கடைசிச் சில நிமிடங்களாகும். அதே போன்று, அதன் ஆரம்ப வேலைகள் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும் எனினும் மாணவர்களின் அன்பினால் கட்டுண்ட எனக்கு அவர்களை நோக்கி 'போய்வருகிறேன்' என்று பேச வார்த்தைகள் எழவில்லை. அதற்குப் பதிலாக எனது கண்கள் அதைக் கூறும் கூறின. பொங்கி வந்த கண்ணீர்த்துளிகளை ஒருவாறு அடக்கிக் கொண்டு எதையெதையோ கூறி முடித்தேன். பிரியாவிடையும் முடிவுற்றது.

இரண்டொரு நாட்களின் பின் பல்கலைக்கழக வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு வீடு சென்றேன். பேரிடியொன்று என்னைக் காத்துக் கிடந்ததை நான் எதிர் பார்க்கவேயில்லை. தாய் தந்தை என்னைக்குத் தாய்க்குத் தாயாக இருந்து கவனித்து வந்த என் உடன்பிறவாச் சகோதரி தம் துணைவரை யிழந்தது என்பதையே ஒரு கணம் சுழற்றியது. அதன்வேதனை ஒரு பக்கமிருக்க அவரின் முகத்தைப் பார்த்து

விடை பெறாமலே நான் லண்டன் போகவேண்டியிருந்ததை இன்று நினைக்கினும் என் நெஞ்சம் வேதனையடைகின்றது. ஒரு முஸ்லிம் பெண் தனது கணவனை இழந்தால் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் "இத்தா" (தன்னை விவாகம் செய்யக்கூடிய எந்த ஆடவனையும் பார்க்காதிருத்தல்) அனுஷ்டிக்க வேண்டியது கட்டாயமான நியதியாகும். இந்த நியதியினால், இக்காலவேளையில் அப்பெண் கற்பவதியானாலோ குழந்தை பெற்றாலோ, பிறந்த சிசுவின் தந்தையை யாரென்று எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாமல்லவா? அதற்காக அப்பெண்ணை ஒரு சிறையிற் பூட்டுவது போன்று தனி அறையிலிட்டு, வெளியிலே கூரை வேய்ந்து வானத்தையும் மறைத்துச் சுற்றிவர வேலியும் அடைத்து வைப்பது முறையாகுமா? ஆனால், அன்று தொட்ட இவ்வழக்கு இன்றும் எம் பகுதியில், தொடர்கின்றது. அதன் விளைவுதான் என் உடன் பிறவாச் சகோதரியைப் பார்த்து விடைபெறாமலே என்னைப் போகவைத்தது.

1967 ஆகஸ்ட் 24ந் திகதி வெள்ளிக் கிழமை எனது பயணத்தை மேற்கொள்வதாக உறுதியாகி விட்டது. "வியட்னாம்" சுப்பலிற் கடல் மார்க்கமாகப் பிரயாணம் செய்வதற்கு எனது சகவிரிவுரையாளர் ஒரு

வர் வேண்டிய ஒழுங்குகளையெல்லாம் செய்து தந்தார். இலண்டனுக்கு மேற்படிப்புக்காக இன்னும் பலர் என்னோடு வெளிக்கிட்டனர். அவர்களெல்லாம் விமானம் மூலம் தமது பிரயாணத்தை மேற்கொள்ள, நான் மட்டும் சுப்பலிற் போகலானேன். இந்த வாய்ப்பினை எனக்குக் கிடைத்த அதிர்ஷ்டமென்று தான் கூற வேண்டும். அவ்வாறு நான் கருதுதற்குரிய காரணங்களை இக்கட்டுரையின் அடுத்தடுத்த அங்கங்களில் விளக்குவேன்.

இஸ்ரவேலர்க்கும் எகிப்தியர்க்குமிடையில் 1967ல் ஏற்பட்ட ஜூன் யுத்தத்தின் விளைவாகச் சூயஸ்கால்வாய் மூடப்பட்டது. இதனால் கொழும்புத்துறைமுகம் பெரிதும் பாதிக்கப்படலாயிற்று. இந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியில் இலங்கை இடம் பெற்றிருப்பது, பொருளாதாரத்துறையில் இந்நாட்டிற்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமெனப் பலநூல்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அரபு இஸ்ரவேல் யுத்தம் நடைபெறும் வரையும் அது உண்மையாகத்தான் இருந்தது. மேற்கிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் சுப்பல்களும், கிழக்கிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் சுப்பல்களும், கொழும்பிலோ திருகோணமலையிலோ நங்கூரமிடாமற் செல்வதில்லை. இதன்விளைவாக நமது நாட்டின் துறைமுகவருவாயும் பெருகத் தொடங்கியது. ஆனால் அரபு

இன்றேவிய யுத்தத்தின் பிறகு கப்பல்கள் நன்நம்பிக்கை முனையைச் சுற்றி வந்ததனால், அவை நேரே தார கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கின. கொழும்பு புறக்கணிக்கப் படலாயிற்று. நமது நாட்டின் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களுக்கு இப்படியும் ஒரு இடிவிழவேண்டுமா? இந்தச் சூழலில், சில சிறிய கப்பல்கள் மட்டும் தான் கொழும்பைத் தொட்டுச் சென்றன. அவற்றுள் ஒன்று தான் பிரஞ்சுக் கப்பலான 'வியட்-னாம்'. வியட்நாம் விட்டும் பிரஞ்சுக்காரர் வெளியேறிவிட்டாலும் அந்த நாட்டில் அவர்கள் செய்த குடியேற்ற ஆட்சியை இந்தக் கப்பல் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறது.

போகும் நாளும் நெருங்க நெருங்க, பிரிவுக்கவலையும் என்னை வருத்திக் கொண்டே வந்தது. எனது வருத்தம் நானுக்குத் தெரியுமா? நான் எதிர் பார்த்ததைவிட வேகமாகவே அது நகர்ந்து - இல்லை - ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

1967 ஆகஸ்ட் 24 என்னால் மறக்க முடியாத தினம். அன்று வெள்ளிக்கிழமை நன்மையான விஷயங்களைச் செய்வதற்கும், தூரப்பயணங்களை மேற்கொள்ளுதற்கும் இந்த நாளை எதிர் பார்த்து நிற்பர் முஸ்லிம்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் விசேட தொழுகை யல்லவா? அதனை

முடித்துவிட்டுத் தொடங்கும் காரியங்கள் நன்மையக்கும் என்பது அவர்களெண்ணம். அது எவ்வாறாயினும், கப்பற் தலைவனும் அதே நாளைத் தீர்மானித்து விட்டான்.

அன்று பின்னேரம் மூன்று மணிக்கு துறை முகத்துக்குட் சென்றோம். கப்பல் புறப்படும் போது சுமார் ஐந்து மணியிருக்கும். இடையிலிருந்த இரண்டு மணித்தியாலங்களையும் என்னை வழியனுப்ப வந்தவர்கள் முற்றுகையிட்டுக் கொண்டனர். பாசம் என்ற உணர்வு கண்கள் என்ற பாதைவழியே உருகத் தொடங்கிற்று. வாய்கள் பேசவில்லை. நண்பர்கள், உறவினர், மனைவி, தந்தை, இவர்களையெல்லாம் முகம் பார்த்து விடைபெற்றுக் கப்பலுள் அடியெடுத்து வைக்கலானேன். கூடவே வந்த என் தந்தை கப்பலினுள் வைத்து எனக்கு விடைதந்தார். கப்பல் புறப்படுவதற்கு அடையாளமாக குழல் ஊதப்பட்டது. கப்பலின் மேற் தளத்திற்கு வந்து 'ஜெற்றியில்' நின்றவர்களை மேலுமொருமுறை பார்த்தேன். எல்லோரும் அழுது கொண்டே தமது கரங்களை உயர்த்தி விடைதந்தனர். ஆனால் நான்கு வயதை எட்டியிருந்த என் மைத்துனிமட்டும் சிரித்துக் கொண்டே நின்றான். அவனைப் பார்த்த வண்ணமே என் பயணம் தொடர்ந்தது.

சிறுகதை

இறை ஈந்த வாழ்வு

— கே. ஆர். எம். ஷஹீத் —

து என் சிந்தனையும் ஓடத்தொடங்கியது.

ஊ ஊ

கல்முனையில் ஒரு பெரிய கந்தோரில் உத்தியோகத்தில் இருப்பவன் நான். ஒவ்வொரு நாளும் என் காரிலேயே நான் கந்தோருக்குச் செல்வேன். மாலை யில் வீடு சேர்வேன். பதவியால் அணையும் டாம்பீகம் என்னிடமில்லாதது.

அன்று கந்தோர் வேலை முடிந்து, வழக்கம் போல் வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டேன். ஆறு தலாகக் காரை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தேன். இந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் பஸ்ஸுக்காகப் படும் கஷ்டம், கஷ்டப்பட்டு அதனுள் ஏறிவிட்டால் படும் அவதி, அவர்களையன்றி வேறொருவரும் அறியமாட்டார்கள். அதனுள் ஏறுவதற்கு அமளிதுமளிப் படவேண்டும். இதைச் சமாளித்து ஏறிவிட்டால் அதனுள் ஏற்படும்

புனித நோன்பு மாதம் இன்றோடு முடிந்து விடும். நாளை பொழுது புலர்ந்தால் 'ஈதுல் பித்ர்', நோன்புப் பெருநாள். இந்தப் புனித மாதத்தில்தான் பெரும் முஸ்லிம் பணக்காரர்களெல்லாம் வாரி வாரி வழங்குவார்கள். ஆனால் நான் ஈந்த கொடை.....காரை மெதுவாகச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தேன். அதோ!..... அந்த பஸ் நிறுத்தப் படும் இடம். அதை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

நாசரும் எகிப்தும் எப்படியோ, அப்படித்தான்—என்னைப் பொறுத்தமட்டில், அந்த பஸ் நிறுத்தும் இடமும் நானும். இறைவன் எவ்வளவு பெரிய வல்லமையுடையவன். எங்கோ பிறக்க வைக்கிறான். எங்கோ வாழவைக்கிறான். எப்படியெல்லாமோ ஆட்டி வைக்கிறான்—தார் ஓடும் வேகத்துடன் சேர்ந்

நெருக்கம் அப்பப்பா !
எனினும் இவற்றை யெல்லாம்
பொருட் படுத்தாமல் தான்
அந்த மாது, அந்த பஸ்ஸில்
ஏறுவதற்குத் திக்கு முக்காடி-
னாள். இதயமற்றவர்கள் . . .
அந்தப் பெண்ணுக்குக் கொஞ்
சம்கூட இடம் கொடுக்கவில்லை.
தொற்றிக் கொண்டவர்கள்
தொங்கிக் கொண்டே சென்ற
னர். பஸ் புறப்பட்டது.

அடுத்த பஸ் வருமட்டும்
காத்து நிற்கவேண்டும். விரை
வில் வருமா? இவற்றை
யெல்லாம் கவனித்தவனாக
மெல்ல என் காரை செலுத்திக்
கொண்டு 'பஸ்' தரிப்பைக்கடந்
து வந்தேன். அந்த மாதை
நினைக்க, எனக்குப் பரிதாப
மாக இருந்தது. ஆனால் நான்
எப்படிக்காரை நிறுத்த முடி
யும்? ஏறச் சொல்ல முடியுமா?
நூற்றுக்கு நூறு முஸ்லீம்கள்
வாழும் பகுதியல்லவா? அந்த
மாது தான் துணிந்து ஏறுவா
ளா? அவள் துணிந்து
விட்டாள். திடீரென்று காரின்
முன்னால் வந்து தன் கைகளை
அசைத்துக் கொஞ்சினாள். நான்
காரை நிறுத்தினேன். குனிந்து
கதவினாடாக என்னைப் பார்த்த
வாறு பேசினாள்:

"ஐயா உங்களுக்கு ஆண்டவன்
புண்ணியம் உண்டு, என்னைப்
பாலமுனைக்குக் கொண்டு போய்
விடுங்கோ பால் குடிக்கும்
பிள்ளையை வீட்டில் விட்டு வந்

துவிட்டேன்." அவள் கண்க
ளில் நீர் சிந்தது. இது தான்
ஏழையின் நிலையா . . . ?

கதவைத் திறந்து விட்
டேன். பின்னால் ஏறிக் கொண்
டாள் அந்த மாது. அந்த
இடத்தில் நின்ற சிலர் என்
இரக்க சிந்தையைப் புகழ்ந்து
பேசுவது என் காதில் விழுந்தது.
மற்றும் சிலர் மௌனமாக என்
னைப் பார்த்தனர். அவர்கள்
என்னைப்பற்றி என்ன நினைத்
தார்களோ!

அவளை நான் திரும்பிப்
பார்க்கவேண்டிய அவசியமேற்
படவில்லை. அவளின் முகம்
என் முன்னால் இருந்த சிறிய
'டி ரை விங்' கண்ணாடியினுள்
தெரிந்தது. வட்டமானது.
சிவந்தது. முக்காடிட்டு அறை
குறையாக மூடப்பட்டிருந்தது.
மூடப்பட்டிருந்த வெண்ணிறச்
சேலை இலேசாக அழுக்குப்ப
டிந்து, அவள் ஏழ்மையை எடுத்த
துக்காட்டியது அடிக்கடி அவள்
தன் மார்க்கத்தைக் கைகளால்
அமுக்கியும் கசக்கியும் விட்டுக்
கொண்டாள். அப்படிச் செய்த
போதும் அந்தத் தாயின் பால்
சுரந்து, அவள் உடுத்திருந்த
கோமனை நனைந்தது. பால்
சுரந்த பசு, தன் கன்றினைத்
தேடி எவ்வாறு ஓடிக்கத்தித்
தியுமோ, அந்தத் தவிப்பு
அவள் கண்களில் காணப்
பட்டது.

ஒரு பெண்ணின் பொறுக்க
முடியாத கணப் பொழுது
தான் அது. அந்தப் பாலை
அவள் பாலகன் குடித்தாக
வேண்டும். அவளின் உள்ளுணர்
வை உணர்ந்தவனாகக் காரை
வேகமாக ஓட்டத் தொடங்கி
னேன். ஆனால் அதைவிட வே
கமாக என் இரண்டு வயது
நிறையாத பாலகனின் நிழல்
என்மனதில் ஆட்சி கொண்டது.

ஆம். — இரண்டு வகுடங்
களுக்கு முன் என் மனைவியும்
எனக்கு ஒரு தங்க விக்கிரகம்
போன்ற ஓர் ஆண் மகனைப்
பெற்றுத் தந்தாள். சில நேரங்
களில் அவன் படுத்தறங்கி விடு
வான். ஆனால் அவளுக்கோ
பாலகனை நினைத்துப் பால்
சுரந்து விடும். பக்கத்தில் பால்
களை வைத்துக் கொண்டு
அவன் கண் விழிக்கு மட்டும்
பொறுத்திருக்க முடியாது. என்
மனைவி பட்ட வேதனை என்
கண்ணில் இன்னும் காட்சி
யாக நிற்கின்றது. ஆனால் இம்
மாதுவின் பாலகனே மைல்க
ளுக்கப்பால்! எனக் கொருவித
மனத்திருப்தி, செயற்கரிய
ஒரு உதவியைச் செய்கிறேமே
என்று. அவள் இதை உணர்ந்த
வளாகவோ, என் மரியாதை
யை மதித்தவளாகவோ என்ன
வோ — அவளுடைய வறுமை
யின் கதையை அவளே வாய்
விட்டுக் கூறினாள்.

அவளுக்கு ஒரு கண் தெரி
யாத தங்கை. தாய் ஒரு கிழம்.
வறுமையின் காரணமாய் ஒரு
'மௌலா இஸ்லாமை'க் கல்
யாணம் செய்ய வேண்டிய
திர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 'உனக்
கெங்கே நல்ல புருஷன் வரப்
போகிறான். வீடா! வாசலா!
அழகாயிருந்து என்ன செய்வது.
உனக்கேற்ற மாப்பிள்ளைதான்,
என்று கூறி ஊரிலுள்ள சிலர்
பண்ணி வைத்துவிட்டார்கள்.

அவள் கணவன் வேலை கி
டைக்கும் போது வயலுக்குச்
சென்று கூலி வேலை செய்து வந்
தான். அவள் நெசவுத் தொ
ழில் செய்து வந்தாள். அந்த
நெசவுத் தொழில் நிலையத்திலி
ருந்து தான் அவள் பஸ்ஸுக்
காகக் காத்திருந்தாள். வறு
மையின் காரணமாக இவ்வளவு
தூரம் சென்று வயிற்றை நி
ரப்ப வழிதேட வேண்டியிருந்
தது. தினமும் இதே கதிகான்
அவளுக்கு.

அவளின் குழந்தை பிறந்த
அதிர்ஷ்டமோ, என்னவோ?
அரசாங்கம் அவளுக்கும் அவள்
குடும்பத்திற்கும் ஒரு சிறிய
வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்தது.
'வறுமைச்' செல்வத்தோடு
மற்றச் 'செல்வங்களும்' அவ
ளுக்கிருந்தன.

அவளுடைய வீட்டிற்குச்
செல்லும் பாதையைக் காட்டி

னாள். அங்கே அவளை இறக்கி விட்டு நான் என் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். அவள் நன்றி ததும்பும் வார்த்தைகளாக அள்ளிக் கொட்டியனுப்பினாள் என்னை.

கந்தோர் வளவுக்குள் காரைத் திருப்பினேன்; என் சிந்தனை கலைந்தது. அன்று வேலையே செல்லவில்லை எனக்கு. நாளை விடிந்தால். நோன்புப் பெருநாள்! என் முதல் மனைவிதான் பிள்ளையைப் பெற்று எட்டாவது மாதத்தில் கல்லீரலில் ஏற்பட்ட நோயின் காரணமாக என்னிடம், எம் இல்லற வாழ்க்கையின் புரிசைத் தந்து விட்டு, எல்லோரும் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ செல்லவேண்டிய உலகத்திற்குச், செல்லத்தகாத வயதில் சென்று விட்டாளே! என்றாலும், அவளிடத்துக்கு வந்த இரண்டாவது மனைவிக்கும், மகனுக்கும் பெருநாள் உடைகள் வாங்க வேண்டாமா? அரை நாள் லீவு எடுத்துக் கொண்டு கந்தோரை விட்டுப் புறப்பட்டேன். மனம் கவர்ந்த வற்றை வாங்கிக் கொண்டு வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டேன். வழியில்... அதோ, அந்த பஸ் நிறுத்துமிடம். என் மனத்திரையில் ஓடிய படம் தொடர்ந்தது.

அந்த மாது என் காரில் ஏறிய அன்று முதல், பலமுறை

யும், அவளைக் காணும் போது, காரில் ஏற்றி விட்டருகில் விட்டுச் சென்றிருக்கிறேன். பல நாட்கள் இவ்வாறு நடந்திருக்கின்றது. சில நாட்களாக அவளை நான் அங்கு காணவில்லை. ஊரார் 'அதையும், இதையும்' பேசுவார்கள் என்று நினைத்து, வேண்டுமென்றே என்னைக் காணாமல் இருக்கின்றாரோ? அவள் எப்படி இருந்தாலும், அந்த பஸ் நிறுத்தும் இடத்திற்கு வந்ததும் என்கண்கள் அவளைத் தேடாமல் செல்லாது. அந்தி செய்கின்றவனைத் தூற்றாது, இந்த உலகம். உண்மைக்கு உண்மையாக நடக்கும் நேர்மையுள்ளவர்களைத் தூற்றும் பொல்லாத உலகம் இது. அவளை ஏன் தூற்றாது!

மாதங்கள் சில சென்றன நான் அவளைக்காணாமல்! ஒரு வேளை நெசவுத் தொழிலைவிட்டு விட்டாளோ! அப்படியானால் வயிற்றை நிரப்ப வழி...? வேறு எங்காவது வேலை கிடைத்து விட்டதோ! ஆண்டவன் அந்த ஏழைக்கு நல்வாழ்வைக் கொடுக்கட்டும். ஆ...! அவளா...!! அதே பஸ் நிறுத்தும் இடத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள். என்காரைக் கண்டதும் முன்னால் வந்து நின்று கையைக் காட்டினாள். நான் நிறுத்தினேன். அவளும் ஏறினாள். ஆனால் தனி

யாக ஏறவில்லை. ஒரு இருபது வயது மதிக்கத்தக்க வாழிபனுடன்! என்முன்னால் இருந்த 'டி ரை விங்' கண்ணாடியினுள்! வழக்கம் போல் அவளைப் பார்த்தேன். அவளுடைய முகம் முன்னர் இருந்தது போன்று இருக்கவில்லை. பேயறைந்தவள்போல் காணப்பட்டாள். சமாளித்துக் கொண்டு என்னுடன் பேசினாள். காரில் அமர்ந்திருந்த வாழிபன் என்னை யும் அவளையும் மாறி மசறிப் பார்த்தான்.

அவள் சில நாட்கள் என்னுடைய காரில் வந்ததற்காக ஊரார் அவளைப் பற்றிக் கூடாதவாறு பேசுகிறார்கள். கொண்ட கணவனை விட்டில் வைத்துவிட்டு, காருக்கும், பணத்திற்கும் ஆசைப்பட்டு என்னுடன் சுற்றுகிறாளாம்.

இதைப் பற்றி யெல்லாம் நான் அப்போது சிந்திக்காமல் விட்டேனே. நன்றி கெட்ட உலகம் இது. இரங்குபவர்களுக்கு இதுவா இந்த உலகம் அளிக் கும் பரிசு! அவள் சில மாதங்களாக என் கண்களில் படாமல் ஒளிந்து கொண்டதில் ஆச்சரியமே இல்லை. ஆனால்—இன்று அவள் ஏன் என்னை நிறுத்தினாள்? ஏன் என் காரில் ஏறினாள்? இன்றும் என்னைக் காணாமல் மறைந்திருக்கலாமே! அவள் முகத்தைப் பார்த்தாலே

காரணம் புரிந்துவிடும். 'பட்ட காலிலே படும்' என்பது உண்மையோ! சென்ற முன்று நாட்களாக அவள் பெற்றெடுத்த பாலகனுக்கு ஜூரம் பிடித்துக் கொண்டதாம். பாலும் குடிப்தில்லை. வாந்தியும் எடுத்ததாம். இன்று இலேசாகக் குணம் காணப்பட்டதால் வேலைக்குச் சென்றாள். ஆனால், இறைவனின் சோதனையா! வயிற்றை நிரப்ப வழியில்லாமல் சாகாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வறியவளுக்கு உள்ள ஒரே ஒரு செல்வத்தையும் பறிக்கும் எண்ணமா! இதுதான் இயற்கையின் நியதியா!!

குழந்தை மரணிக்கும் தறுவாயில் இருக்கின்றதாம். அந்தச் செய்தியை இவளுக்குச் சுமந்து வந்தவன் தான் இந்த வசலிபன். அவளின் நிலையை நினைக்கும் போது என் இதயம் உருகியது. இரண்டு மணித்தியாலங்களாக பஸ்ஸுக்குக் காத்திருந்தும் அது இன்னும் வரவில்லை. வேறு வழியின்றித் தான் என் காரில் ஏறினாள். இல்லாவிட்டால் அவள் என் காரில் ஏறியிருப்பாளா.....?

காரை விரைந்து செலுத்தினேன். தன் குழவி மரணப் படுக்கையில் இருக்கின்றது. அவளைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டியது என் தலையாய கடமையென எனக்குப் பட்டது.

அவள் வீடும் நெருங்கிவிட்டது. 'ஓ' வென்ற அழகைக் குரல் கேட்கவில்லை. உற்றாரா, உறவினரா அழுவதற்கு. காரில் இருந்த வாலிபன் ஏற்கனவே இறங்கி ஓடினான். அங்கு நின்று சிலரிடம் பேசினான். அவளும் இறங்கினாள். அவளின், உள்-ஊணர்வு, தாயுணர்வு; அவள் குழந்தை பிணமானதைக் கூறியிருக்க வேண்டும். 'கோ' வென்று கதறினாள். புலம்பினாள். என் மனம் உருகியது; ஆனால் அங்கிருந்தவர்களின் மனம் அப்படி உருகியதா....? தன் குழந்தையை நோக்கிப் புலம்பி ஓடியவளைத் தடுத்து நிறுத்தினான் ஒரு முரடன். அவனுக்குப் பின்னால் இன்னும் சிலர். அதில் ஒரு குரல் சிம்மக் குரலென ஒலித்தது:

“பிள்ளையாம்..... பிள்ளை, கண்டவன் நிண்டவனுடன் காரிலே சுத்துறது. இப்போ... பிள்ளைப்பாசம் வந்துவிட்டது.” என்னுடன் காரில் வந்த வாலிபனாக இருக்க வேண்டும். முன்னால் வந்து அவளின் கொண்டையைப் பற்றி இழுத்து அவளை அறைந்தான்.

“இந்தப் பிள்ளை அந்தக் கார்க்கார ஆசாமியின்ர தானே... என்னவோ...!”

ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தது போன்றிருந்தது எனக்கு! நான் மரமாய் நின்றேன். இன்

னும் எவ்வளவோ என் காதுகளில் விழுந்தன. இது தானா உலகம்! இறைவனுக்கு இவையெல்லாம் கேட்கவில்லையா!!

அவள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டவாறு தன் குழந்தையைப் பார்க்கத் துடித்தாள். ஆனால் அந்த அரக்கர்கள் அவளை விடவில்லை. அதற்கிடையில் அவள் கணவன், வீட்டினுள்ளிருந்து வந்தவன் அவளை அறைந்தான். பூமியிலே தள்ளி உதைத்தான். அவனுக்குக் கூட அவள் மேல் நம்பிக்கையற்றுப் போய் விட்டது. நான் அங்கு நின்று என்ன செய்வது. என் கடமை முடிந்துவிட்டது. அவளைச் சேர்க்கவேண்டிய இடத்தில் சேர்த்துவிட்டேன். இந்தக் கூறு கெட்டவர்களின் வார்த்தைகளைக் கேட்கக் கேட்க, இந்த உலகத்தின் மேலேயே ஒரு வித வெறுப்பு ஏற்படுகிறது.

காரை நோக்கி நடந்தேன். காரின் கதவைத் திறந்தேன். என்னை நோக்கிச் சிலர் ஓடி வந்து வளைத்துக் கொண்டனர். இன்னும் என்னை அடிக்கவில்லை. அதில் ஒருவன் பேசினான்.

“லோங்ஸ் பெரட்டிருக்காராம்....லோங்ஸ்...இது உடுக்கிறவன் நடக்கிற நடப்பா இது. மனுஷனா ஐயா நீ. இன்னொருத்தன் பொண்டாட்டியக் காரிலே ஏத்திக் கொண்டு

சுத்துறயே” என்ற வாறு ஆட்களைத் தள்ளிக் கொண்டு என்னை நோக்கி வந்தான். அவனையாரோ பிடித்து நிறுத்தி விட்டார்கள்.

அதற்கிடையில் அவளுடைய கணவன், அவளைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு என் காரை நோக்கி வந்தான். அவளைப் பார்க்க எனக்குச் சக்தியிருக்கவில்லை. நீதியைப் பார்க்க அநீதி எவ்வளவு சக்திவாய்ந்தது என்று எனக்கு அன்றுதான் புரிந்தது.

“ஐயா...! லோங்ஸ் போட்ட தொரே...!! இவ இனி என் பொண்டாட்டி இல்லை..... ஒன் பொண்டாட்டி” என்ற வார்த்தை என் காரின் கதவைத் திறந்து, மற்றவர்களின் உதவியுடன் அவளைக் காரில் தள்ளிக் கதவை அடைத்தான். அவளின் பேச்சே கேட்கவில்லை. ஆனால் மூச்சு மாத்திரம் வந்து கொண்டிருந்தது.

விதி இப்படியா என்னைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டும். செய்வதறியாது காரில் ஏறி அதைச் செலுத்தத் தொடங்கினேன். நான் ஒரு செவிடாக இருந்திருந்தால் கூட அவர்கள் என்னைப் பற்றிச் சொன்ன வார்த்தைகள் என்னைப்பாதித்திருக்கும். என் மனதை நோக்கி வைத்திருக்கும்,

என் மன ஓட்டத்திற்கேற்பக் காரும் வேகமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நான் இப்போது ஒரு முடிவான முடிவுக்கு வந்துவிட்டேன். காரை நேரே என் வீட்டிற்குச் செலுத்தினேன். வயது போன என் தாயார் வந்து என்னை வரவேற்றார். என் இரண்டு வயதுச் சிறுவனும் கூடவே ஓடிவந்தான்.

அவனுக்கு ஓர் அம்மா கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லவாயெடுத்தேன். ஆனால் அதை நான் சொல்லவில்லை. பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தேன். அந்த மாதசுருண்டு கிடந்தாள். அந்த அலங்கோல நிலையை வார்த்தைகளால் சொல்லல் ஆகாது. கொல்லன் இரும்பைக் கூட அவ்வாறு பதம் பார்க்க மாட்டான். தண்ணீர் கொஞ்சம் கொண்டு வந்து அவள் முகத்தில் தெளித்தேன். கண்களை விழித்தவள்: “ஐயோ...! என் குழந்தை....!! குழந்தை....!!” என்று கத்தத் தொடங்கிவிட்டாள்.

ஈவிரக்கமற்ற பாவி கள். உயிரற்ற சடலமாகக் கிடந்த, அவள் பத்து மாதம் சுமந்து பெற்ற பாலகளைக் கூடப் பார்க்கவிடாமல் அடித்துத் துரத்தி விட்டார்கள். என் இதயம் பனிக்கட்டியாய் உருகியது. ஒரு தாயின் அன்பு

எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்று எனக்குத் தெரியும். உடனே என் இரண்டு வயது நிரம்பாத பாலகளைக் கையிலெடுத்த வண்ணம், “இதோ! உன் குழந்தை” என்று கொடுத்தேன். என்னையும், குழந்தையையும் மாறி மாறிப் பார்த்தவள் மீண்டும் மயக்கமுற்றுச் சாய்ந்தாள்.

வைத்தியரின் உதவி கொண்டு மீண்டும் அவளை மயக்கம் தெளிய வைத்தேன். இப்போது அவள் ஓரளவு அதிர்ச்சியைத் தாங்கும் நிலையில் இருந்தாள்.

“நிச்சயமாக — நீ தான் இனிமேல் தாயில்லாத என் மகனுக்குத் தாயாகப் போகின்றாய்” என்றேன். அந்தக்கணமே என் கால்களில் விழுந்து கண்ணீரால் நனைத்தாள்.

வீடு வந்தடைந்தேன். என் செல்வக் குழந்தையைக் கையிலேந்திய வண்ணம் என்னை வரவேற்க நின்றாள் சாஹிரா. அதுதான் என் இரண்டாம் மனைவியின் பெயர். என் உள்ளம் குளிர்ந்தது. அவர்களுக்காக வாங்கி வந்த ஆடை அணிகலங்களை அவர்களிடம் கொடுத்தேன். எங்கள் உள்ளங்கள் மகிழ்ந்தன. கடந்த காலமே எனக்கு ஒரு கனவாகத் தோன்றியது.

பொழுது புலர்ந்தது என் செல்வக் குழந்தைக்குப் புத்தாடை அணிவித்து அதன் அழகைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தாள் சாஹிரா. அந்தத்தாயன்பை நான் என்னையே மறந்து சுவைத்துக் கொண்டு நின்றேன்.

வாசகர்களே!

நமது நாட்டு எழுத்துத்துறை சிறக்க ஆதார சுருதியாக விளங்குவது உங்கள் ஆதரவு. அதனால், எழுத்தாளர் படைப்புகளை ஆளுக்கொன்றாகக் காசு கொடுத்து வாங்கிப்படியுங்கள்.

பாரதம் வாழ்

பத்துக்கோடி முஸ்லிம் மக்களின் பாசமிரு

தலைவராய்த் திகழ்ந்த

காயிதே மில்லத்

முஹம்மது இஸ்மாயீல் ஸாஹிப்

அவர்கள்

பாரில் வாழ் முஸ்லிம் தலைவர்களுக்கெல்லாம் மக்களுக்குத் தலைமைதாங்கும் மகத்தான பணியின் தகைமையை — வாழ்ந்து காட்டி விளக்கி

மறைந்து விட்டனர்.

அன்றோ தம் பண்பை அழகுறப் பாடியுள்ளார் நம்கவிஞர் ‘புரட்சிக்கமால்’

மக்கள் பணிக்குத் தம்மையாளாக்கி மறைந்த மாமேதையின் பணியை யேற்று, மறுமையில், அவர்தமக்கு மாண்பான நிலையருள மாபெரியோன் அல்லாஹ்வை மனதார வேண்டுகிறோம்:—

காயிதே மில்லத்தின் கனிந்த பண்பு, அவரைத் தொடர்ந்து, இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக்கைத் தலைமை தாங்கும் தலைவருக்கும் துணை நின்று வழிகாட்டப் பிரார்த்தித்து இக்கவிதையை மறு பிரசுரம் செய்கிறோம்.

காயிதே மில்லத்

“ புரட்சிக்கமால் ”

நல்லறிஞர் தூயசெய லாயும் மேதை
நடுக் குலையாப் பேரூண்மை எடுத்ததோற்றம்
வல்லதனி முதலொன்றே முதலாய்க் கொண்டு
வாழ்வியக்கும் துணிவாளர்! வாய்மை சூழ்ந்த
சொல்லுழவர்! சுகமொன்றே இனத்தின் வாழ்வாய்
சூள்கொண்ட பணியாளர்! பாரதத்தின்
நல்லணியில் மாணிக்கம்! தென்னகத்து
நறுந்தென்றல்! காயிதே மில்லத் அண்ணல்!

தலைமைக்குத் தகையளக்கும் தலைவர்! எங்கள்
தடையகற்றும் படையீட்டி! சமுதாயத்தின்
புலமைக்கு அணிமன்றம்! பொழுதொவ் வொன்றும்
புரையாத கடிகாரம்! ஈழ நாட்டின்
நிலைமைக்கு: முஸ்லிம்கள் விழையும் தேவை!
நேர்மைக்கு முஹம்மதிஸ் மாயில் நாம
மலை! அன்னார் காலத்தின் பரிசு! எங்கள்
மானத்தின் கண்ணாடி! வாழ்க அண்ணல்!

அருட் பணிக்குச் சிதைவில்லை அழிவே இல்லை
ஆண்மைக்குச் சிறையில்லை! அச்சமில்லை!
திருப்பணிகள் வாழ்விக்கும்! தென்பு சேர்க்கும்!
திரையகற்றும் திருட்டுக்கள் தீய்க்கும்—என்றே
ஒருப்படுத்திச் சமுதாய ஒட்பங் காணும்
ஊழியமே நாழிகையும் உன்னும் தொண்டர்!
நெருப்பெடுத்த அகத்தூய்மை நிலையம்! எங்கள்
நிறைபுரக்கும் நாட்டாண்மை! வாழ்க அண்ணல்!

சுருக்கமான பிரித்தல்!

ஒரு எண்ணை 2,3,4,5,6,8,9,10 என்பனவற்றால் மீதி இன்
றிப் பிரிக்க முடியுமா, என்பதை அறியும் சுருக்கமான முறை
கள் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அதேபோல், ஒரு பெரிய
எண்ணை 7 ஆல் பிரிக்கமுடியுமா என்று அறிவது எப்படி?

விடை; மறு பக்கம் பார்க்க

சுவைத்தேன்!
குட்டிக்கதை.

அ ட க் க ம்

வசந்த மேகத்திலிருந்து ஒரு துளி மழை கடலை நோக்கி
வந்தது. கடலின் அகண்டாகாரத்தையும், தன் சிறிய தன்
மையையுங்கண்டு அது வெட்கங்கொண்டது.

அது எண்ணிற்று: கடலெங்கே! நானெங்கே! அதனோடு
என்னை ஒப்பிடவே முடியாதே!

இவ்விதம் எண்ணி, அது நடு நடுங்கிக் கொண்டு இறங்கி
யது. வாயை அகலத் திறந்துகொண்டிருந்த ஒரு முத்துச் சிப்பி
யினுள் அது விழுந்தது. விதி அந்த மழைத் துளியை ஓர்
உயரிய முத்தாக ஆக்கிற்று.

அது பணிவோடு இருந்ததால் உன்னதமாக்கப் பட்டது.
தன்னை இழக்கும் நிலைக்கு வந்த அது தன்னைப் பற்றிப்
பிறர் போற்றும் நிலை பெற்றது அடக்கத்தால்தான்.

— மகான் ச அதி

குர்ஆன் எதற்கு?

திருக்குர்ஆன் இறக்கப் பட்டதன் நோக்கம் அதை மனப்
பாடம் பண்ணி ஒப்புவிப்பதற்கன்று; அதன் மூலம் சரியான
வாழ்க்கை வழியை அமைத்துக் கொள்ளத்தான்.

— மகான் ச அதி

சுவைத்தேன்!

பெருமைகொள்!

அகந்தை கொண்ட பணக்காரனைக் காணும் போதெல்லாம், உன் நிலைமைக்காக, நீ இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்து. ஒருவருக்கும் தீங்கிழைக்க முடியாத உன் ஏழ்மை குறித்துப் பெருமைகொள்.

— மகான் சஅதி

சுருக்கமான பிரித்தல் விடை:

தரப்பட்ட எண்ணை வலது — இடதாக மும்முன்று இலக் கங்களுடைய எண்களாகப் பிரிக்க; பின் அவ்வாறாகிய எண்களை ஒன்று விட்டு ஒன்றாகக் கூட்டி, பெரிய மொத்தத்தில் இருந்து சிறிய மொத்தத்தைக் கழிக்க; மீதியை ஏழால் பிரிக்க முடியுமாயின் தரப்பட்ட எண்ணையும் ஏழால் பிரிக்க முடியும்.

உ—ம்' 568,779,722 ஐ 7ஆல் பிரிக்க முடியுமா?

செய்கை	568
	722
	1290
	— 779
	7 511
	73
	(மீதி இல்லை)

எனவே 568779722 ஐ 7ஆல் பிரிக்கலாம்.

கேட்டுத்தெளிக!

அடுத்த இதழில் வினாவிடைப்பகுதி இடம்பெறும். பயன்தரும் வினாக்களை எழுதியனுப்புங்கள்!

அட்டைப்படம்:

அறிஞர் சித்திலெப்பை

தோற்றம்: 1838-6-11

மறைவு: 1898-2-5

இவர் இந்த நாட்டு முஸ்லிம் தலைவர்களுக்கு வழிகாட்டிய முன்னோடி என்பதைக் கௌரவ கல்வியமைச்சர் கலாநிதி அல் ஹாஜ் பதியுத்தீன் மஹ்முத் அவர்கள் நமது புதிய அரசியல் நிர்ணய சபை அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில் ஆணித்தரமாக விளக்கியுள்ளார். இவர்பற்றிய கட்டுரையும் இவ் வி த ழி ல் இடம் பெற்றுள்ளது.

சிங்கள மக்களின் எழுச்சிக்கு அனகாரிக தர்மபால சுவாமியும், தமிழ் மக்களின் உயர்ச்சிக்கு ஆறுமுக நாவலரும் பணி யாற்றிய அதே காலத்தில் முஸ்லிம் சமூக மறுமலர்ச்சிக்காக முன்னின்றுழைத்தவர் அறிஞர் சித்திலெப்பை. சுவாமிக்கும் நாவலருக்கும் அரசாங்கம் நினைவு முத்திரை வெளியிட்டு கௌரவமளித்தது. அறிஞர் சித்திலெப்பைக்கும் முத்திரை வெளியிடக் கீழ்வரும் பெரியார்களும், இயக்கங்களும், அரசாங்கத்தைக் கோரியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1. கௌரவ கல்வி உதவி அமைச்சர் துடாலை அவர்கள்
2. படத்தொழில் கூட்டுத்தாபன டைரக்டர் ஜனாப் இஸ்மாயில் குத்தூஸ்.
3. இலங்கை இஸ்லாமிய எழுத்தாளர் இயக்கம்.
4. அகில இலங்கை வை. எம். எம். ஏ. மகாநாடு.
5. இலங்கைச் சோனகர் இஸ்லாமிய கலாசார நிலையம்.
6. கல்ஹின்ன வை. எம். எம். ஏ.
7. ஏறாஜர் அபூ நவாஸ் கலைக்கழகம்.
8. வாழைச் சேனை இக்பால் முன்னேற்ற சங்கம்
9. குளியாப்பிட்டி முஸ்லிம் சங்கம்
10. பண்டாரவளை இஸ்லாமிய ஐக்கிய முன்னணி
11. வத்தேகெதற தினபதிவாசகர் சங்கம்
12. ஹாரிஸ்பத்து உடகம்பஹ கிராம சபை
13. ஹாரிஸ்பத்து பள்ளேகம்பஹ தெற்கு கிராம சபை
14. மாத்தளை மெதசியபத்து கிராம சபை

மணி மஞ்சரி

அடுத்த இதழ்

ஈழத்தின் முன்னணி எழுத்தாளர் பலர் எழுது
கிறார்கள். சிங்கள-உர்து கதை மொழிபெயர்ப்புகளும்
சுவையான பல புது அம்சங்களும் இடம் பெறும்.

இன்றே சந்தாதாரராகுங்கள்.

ஆண்டு சந்தா ரூ. 4.00
தனிப்பிரதி சதம் 60

மணி மஞ்சரி
58, மாத்தளை ரோட்,
அக்குறுணை.

With Best Compliments

From

FALEEL & SONS

AUTOMOBILE and TRACTOR ENGINEERS,
KANDY.

OUR RESPONSIBILITY
BEGINS THE MOMENT YOUR

USHA

SEWING MACHINE, FAN,
REFRIGERATOR,

GLACIO

REFRIGERATOR,

UNILEC

DEEP - FREEZER,

IS DELIVERED.

Saheed's Furnishing Co.,

HIRERS OF CHAIRS, TABLES, CROCKERY - CUTLERY Etc.

Phone: 7454

84, D. S. Senanayake Vidiya,
KANDY.

ஐ புதுமையான அழகு!

ஐ நவீன டிசைன்!

ஐ சத்தமான தங்கம்!

ஐ உத்தரவாதம்!

ஐ உறுதிய்பாடு!

அத்தனைக்கும்

அனைவரும் நாடும் இடம்:-

அக் குறணை ஜூ வ ஸ் ஸ்,

4, மாத்தளை ரோட் - அக்குறணை.

இது, அக்குறணை, மாத்தளை ரோட், மணிமஞ்சரி பதிப்பகத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் அப்துல் காதிர் லெப்பை அவர்களால் அக்குறணை, மாத்தளை ரோட் 5 சிமலாஹைக் கத்திராள் அக்குறணை அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.